

భారతజాతికి నా హితవు

(అ-102)

ప్రవేశం. భాగం
91216

భారత జాతికి నా హితవు

స్వామి నివేకానంద

శ్రీ రామకృష్ణమఠము

మైసూరు

:: మద్రాసు-800 004

Published by

© The President

SRI RAMAKRISHNA MATH

16, Ramakrishna Math Road,

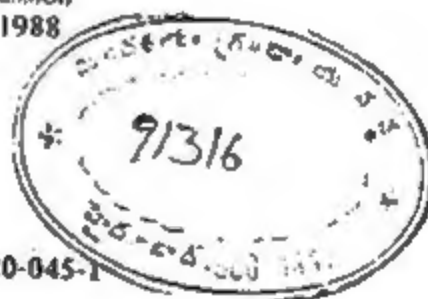
Madras - 600 004.

181-4931
cat-1066
১৪.২০৮

All Rights Reserved

Second Impression

II-SM 3C-3-1988

ISBN 81-7120-045-1

Printed in India at

Sri Ramakrishna Math Printing Press,

Mylapore, Madras-600 004.

మనవి

పరమృత విద్యుద్దమైవ రష్యమంతో, అలాంటి స్థూరిక మైన నేటి వాతావరణములో యువ రోకముపకు విద్యుద్దమైన విలువందు ప్రతిపాదించుట కామకృష్ట మిషన్, అరైన్స్ శాకమును వారు (మాధువతి, అర్కరా, హమాంయము) "Vivekananda His call to The Nation" అను రక్తిది గ్రంథమును లలివ్వల్ని రరకు ప్రతురింది యున్నాడు. అంగ్లరావరావి శిశ్వానువురై వ యువశీయువ కులు కొందరు లల్లిది తెలుగులో రేపొషుది యొంకయో కొడతగా రురింది ఈ గ్రంథములో కొన్ని అంశములు అరైన్స్ శాకమును వారి అనుషుతిలో శ్రీ రామకృష్ణ సేవా సమితి, వావల్లి వారు 1973 లో తెలుగులో ప్రతురింది. ఈ గ్రంథము 1982 వ పునర్ముద్రింపరింది.

డా॥ రొడ్డువల్లి పుడమోత్తం, ఎం.ఎ., పి.హెచ్.డి, గారు తెలుగుసేరిను పరిసూది సవరించి పల్లివాడు. వారికి మా రవ్యవాదములు.

వివేకానందస్వామి శీవిత పరిశ్ర కూడ అతి పంగుహ ముగా పరిసయము కొడకు చేర్చురియున్నది.

శ్రీ B.S.R. అంజనేయులు గారు ఈమధ్య ముద్రాసుకు రావరం శుపిరింపవురు సేము ఈ గ్రంథమును ప్రతు

రింప నిలిపించుచున్నట్లు పేర్కొన్న వెంటనే అమిళవంశ
ముతో అంగీకరించిరి. వారికి మా కృతజ్ఞతలు.

జాబ్బర్య మావనుగు యీ శిల్పకళ వాక్యములు యే
కొంది యివ హృదయములనై నమా రగుల్కొర్చి వారికి,
వారివారా యికను లనేకులు కాంతిహృదయములు చేహర్చి
నచో మా యీ కృపి సవరికృతమైనదని భావించుము.

విజయనగరము }
28-10-85 }

ప్రకాశకులు

వివేకానందుడు - మహాజన వాణి

ఈనాడు వివేకానందస్వామి తిండికమును ఆక్షర భావమున చదివినపుడు మాత్రముననే నా ఆరతి అందరిస్తుంది. విద్యుదాహితము వలె అయిన వరనాణి నన్ను కురిపిస్తేయి. అట్లాంటి ఆ రిక్వవాటివి, ఆయన మిఠికి విదియప్ప శోకలు ఎంతటి అమెభూతిని పొంది యుండిరో గదా!

—నోటర్ జవరాముని గ్రహీత,

స్వచ్ఛంద ప్రాంతి వరలా రవయత — రోమారోలా.

వివేకానందస్వామి రచనలు నేను శ్రద్ధాంగా అధ్యయనం చేశాను నా దేశమంటే వాకు గల ప్రేమ, ఆయన రచన అను నుననం చేసుకున్న ఫలితంగా వాప్రాప్తికంగా పెంపు చెందింది.

—కాశీపతి - మహాత్మా గాంధీ.

కాశీపతిగూర్చి తెలుసుకోవాలంటే వివేకానందుని అధ్యయనం చెయ్యండి. ఆయన విరాసముందో అంతా నిర్వాణాత్మకమేగాని, వ్యతిరేకతవడకు కాస్తలేదు.

—విక్రమ - రవీంద్రనాథ్ ఠాకూర్.

వివేకానందస్వామి నేడు ఉన్నట్టే వేషయిన పాద వర్షిరిలో యుండేవాడిని. నేను ఆశీకయినామీ చెప్పి ఉన్నట్టే—అరుచిక భావకదేశము అయిన వృద్ధి

—నేకలీ - మధుసూదన్ చంద్రబోస్.

ఎక్కడి పాశ్చాత్యులు! ఎక్కడి మహాన దర్శం.
మహోన్నతమైన మహాన దర్శమందేకాన్ని పాశ్చాత్యులకు
అవర్గంగా దాటిన యా వివేకావంద యరివలేయ్యనికి
విఘ్నక కరమ్మలమై కృతాంతరం వందనాదు అర్పించ
కుండా యుండగలమా:

—మహావక్త - మురేంద్రనాథ్ జెవర్సీ.

కాశ్యపమైన చిరువణగావి, ఉన్నతమైన అదర్శ భావ
ములుగావి లేకపోవులరే, మానవిక కల్లోంజునకు గురి
టలు అకాంక్షతో అర్జల్లాడుచున్న, ప్రస్తుత భారతీయ
యోవజనులకు వివేకావంద వందేక ప్రథమ మూత్రమే నది
అయిన మార్గమును విరేకించనలభు. వ్యక్తి వికాసమునకు
లేకపురోగొప్పిరి! అనుష్ఠాన భారతీయం తీవ్ర వైరాగ్యమును
శీర్షివిద్ధులకు వివేకావందల దివ్య ప్రబోధములే
కలింజము.

నవరాత్ర నిర్వాకంలో అగ్రగణ్యుడైన స్వామి వివేకా
వంద కన్న పీఠమైన మహాకవ్యనేత్ర నిరుపరాధులున్న
భారతదేశం తల్లి పేర్కొనిన బాగ్యుక మొనర్చిన ఈ
వైరాగ్యం దివ్యవిందేకము యోవత్సవందావి! కరో
దార్యమే.

అయిన నవీన వందేకములోని కొన్ని ముచ్చ
తునకలు :—

- “యో . యోగాదుగా గురైన విభ్రాంతి మంచి నియమ
నది. దీర్ఘ విద్రమంచే మేల్కాంచి భారతదేశము పొది
లేకములలో వమచిత స్థానము వలంకరించవలసి
యున్నది.....

రాకదేశపు జాతీయ భర్తామదా శ్యామల, నేన. ఈ మార్గములో దేశమును రిపబ్లికను. మిగిలిన దంతయూ దానికదే వక్రబలకగుదు "

- "తనయందు తనకు వమ్మకము లేదనిచే నా ప్పినడు.... అక్క విశ్వాసముగల కొందరు వ్యక్తుల రక్షితము ప్రచురణ రక్షిత. ఆ విశ్వాసము వ్యక్తిలోని నిష్కల్యమును వెలికితీయును."
- "ఒకే రాజము గైకొనుము. ఏ జీవితమును ఆ ఒక్క రాజముగా తీర్చిదిద్దుము. రానివే కలగోయుము. ఇదివే కలగనుము. ఆ రాజములోనే జీవించుము.....కార్య సిద్ధికి ఇదియే మార్గము."
- "ఎంతో తనము చేసిన మీదట పరమపర్యము ఇది అని నేను అర్థము చేసికొందా—ప్రతి జీవియందును భగవంతుడున్నాడు. అంతకుమించి వేరే దైవము లేడు. ఎవరు జీవరాజులవో అదిదే విజయగా నా రాధకుడు."
- "మృగమును మానవునిగా, మానవుని మానవునిగా ఉన్నత స్థితికి గొనిపోవు రావమే మతము."
- "మతములోని అపరాధ మున్నది అంతా అపరాధములో మున్నదిగాని, సిద్ధాంతములలో లేదు మంచిగా న్నందుకు. మంచిని చేయుట—ఇదియే మత పర్యవర్తము."
- ".....నవ నేనప్రజలను ఉద్ధరించుట కొరకు మరలపాఠ్యము. నవ దేశిక ప్రాంతము మనం చేయ వలసిన చేత - వారికి విద్య చేర్చుటయే. వారు కోల్పోయిన వ్యక్తిత్వమును వారిలో పెంపుచేయుటయే "

విషయసూచిక

1. వివేకానంద సర్వగ్రహ జీవితచరిత్ర ...	1
2. విశ్వాసము, బలము ...	20
3. మానసిక శక్తులు ...	33
4. మానవుడు-తన కర్మకు కానేకర్త...	42
5. విద్య-సమాజము ...	63
6. మానవజీవయే మాధవజీవ ...	81
7. మతము, నైతికశాస్త్రము ...	97
8. భారతదేశము - మన కన్నతల్లి ...	115
9. ఇతర ప్రబోధములు ...	147

1. వివేకానంద స్మగ్రహ జీవిత చరిత్ర

వివేకానందస్వామి కలకత్తాలో 1863 జనవరి 12 వ తేదీ సోమవారమునాడు భువనేశ్వరీ దేవాలయ, విశ్వనాథవస్తుశాల పద్మినియందు, గౌర్యమున ఆరితు వశ్యవ్రహ్మనాథవర్త శేక నరేంద్ర అని పిలువబడినవాడు. దత్తవంశము సంపన్నుడై, దానధర్మములకు, విద్య, స్వాతంత్ర్యభావములకు పేరెన్నిక గాంచివది. వివేకానందుని తాతగారైన దుర్గాచరిణివస్తు ప్రభువచ ముప్పైకోటి కమారులైన విశ్వనాథవర్త పద్మినియని తిర్మాగ తన ఇరువది ఏడవయేట నన్యమింపెను.

విశ్వనాథవర్త కలకత్తా హైకోర్టులో న్యాయువాది. ఇంగ్లీషు, పర్షియను భాషలలో ప్రవిణుడు. బైబిలు, హిందూ, సంస్కృత గ్రంథములను ముక్కవతో చదివెడివాడు. పదలయందు ఆచరణయే గాక సాంఘిక, మత

విషయములందు విమర్శనాత్మక, అభ్యుదయ దృక్పథము కలవాడు.

భువనేశ్వరీ దేవి రాజకీయగల పూర్ణవ్యక్తి. స్త్రీ సంతాన మున్నను, పుత్రునకై తన బంధు వ్రులద్వారా కాశీలో వీరేశ్వర విశ్వేశ్వరు నకు మొక్కుబడులు చెల్లించెను. కలలో శివుడు దర్శనమిచ్చి పుత్రుడుగా జన్మించునని చెప్పెను. తర్వాత సరేంద్రనాథుడు జన్మించెను.

శ్రీ కవమున నగేక అల్లరివాడు. నిశేధ ములతోను, అటలతోను కాలము గడిపెడి వాడు. కన్ది చెప్పఁచుండిన రామాయణ, భారత కథలు అతని మనస్సుపై చెరగని ముద్ర వేసెను. ధైర్యము, సాధువ్రతయందు ప్రేమ అతనిలో అకస్మాత్తుగా ప్రస్ఫుటమయ్యెడివి. ప్రతివిషయమును విమర్శించుచు, పీఠాశక్తి, భావనాలక్ష్మణములతో పెరిగి ఉత్సాహవంతుడైన యువకుడయ్యెను.

యువసరేంద్రుడు సౌందర్యము, ధైర్యము, అంగ సౌష్ఠవము కలిగి వ్యాయామములోను, వేదాంతశాస్త్ర మందును, సంగీతమందును తన సహాధ్యాయులలో నిర్వివాదమైన వాయ

కానీ వన్నె కెక్కారు. కళాశాలలో ఉన్న
పాశ్చాత్య సిద్ధాంతములు, స్వాభావికముగా
వచ్చిన ప్రాచీన సంప్రదాయముల యొకరి
విశ్వాసము, సూక్ష్మబుద్ధిలో కూడిన జేతన
బద్ధమైన స్వభావము ఒకదానిలో నొకటి
పెనుగులాడుచుండెను. అనాడు మహోద్య
మముగా యున్న బ్రహ్మసమాజములో కొంత
కాలం బంధించునది ప్రయత్నించెను. ప్రఖ్యాత
మత నాయకులను కలుసుకొనెను. కాని 'జేవు
డున్నాడా?' అన్న తన ప్రశ్నకు సంతుష్టికర
మైన సమాధానము పొందలేకపోయెను.

ఈ సందర్భస్థితిలో తన కాలేజి ఆచార్యు
డైన విలియం హేస్టింగ్స్ లను వినియుండుటచేతను,
తన బంధువైన రామచంద్రదత్త ప్రోత్సా
హమువలనను 1881లో దక్షిణాఫ్రికానున్న
శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంసను కలిసికొనిను.
"అయ్యా మీరు జేవుని చూచితిరా?" అని
రామ వేదీన ప్రశ్నకు "ఓను, నేను భగవం
తుని దర్శించితిని. నిన్నిష్ఠుడు. చూచుచున్న
దానికంటె విశుద్ధముగా దర్శించితి" వని రామ
కృష్ణులు స్వామభవపూర్వకముగా చెప్పిన

సమాధానముచే అతని సంశయం నివృత్తి
యాయెను. శిష్యుని క్రమశిక్షణ ప్రారంభ
మయ్యెను.

గురు శిష్యులు ఒకరి వాకరు యెన్నో విధ
ముల పరీక్షించుకొనిరి. 1884 లో తండ్రి మర
ణముతో సరేంద్రనాథుని కుటుంబము యిక్క
ట్టుల పాలాయెను. గురుజేవుని సలహాపై కాళీ
మాతను తన కుటుంబమధ్యిని తొలగింపుమని
జేసుకొనుటకు ముమ్మారు యిన్నించినను
“క్షాన మిమ్ముని, భక్తి నిమ్ముని మాత్రమే”
ప్రార్థింపగల్గెను.

క్రమ క్రమముగా సరేంద్రనాథ్ గురు
జేవునకు శరణాగతుడయ్యెను. శ్రీ రామ
కృష్ణులు అతని సంశయమునుండి నిర్భయము
నకు, ఆవేదననుండి ఆధ్యాత్మికానందమునకును
గొనివచ్చెను. 1885 లో శ్రీ రామకృష్ణుల
కంఠమందలి వ్యాధినిమిత్తమై కలకత్తాలోని
కాళీపూరునకు గొనివచ్చిరి. తన యువశిష్యు
లను సరేంద్రుని పాయకర్తములొనికీ గొని
వచ్చుటకు రామకృష్ణులు ఈ ఆవకాశమును
వినియోగించుకొనెను. రామ మహాపరమార్థి

చెందుటకు మూడు నాలుదివములకు పూర్వము శ్రీరామకృష్ణులు తన శక్తిసంతయు సర్వేంద్రునకు ధారపోసి యిట్లుచెను: "నేను నీ కిచ్చిన యీ శక్తిప్రభావమున నీచే అనక అచ్యుత కార్యములు నాధిగతమగును. ఆ తిర్వాగి నీవు నీ భావమున కేగుదువు."

1886 సం. ఆగష్టు 16 వ తేదీ శ్రీరామకృష్ణులు నిర్యాణము చెందెను. విశ్రాంతిని నాయశ్చింతమున యువకీర్త్యులలో భారానగరమున పాడుపడిన యొక కొంఠలో "శ్రీ రామకృష్ణ సోదరి బృందము" అనువానికి పురాణి వేయబడెను. 1886 క్రీష్టమను నాటియొక వారు అంతిమమున గ్రామములో అగ్ని సముద్రమున సన్యాసదీక్ష తీసుకొనిరి. ఒక్కవారక జీవితము వారింపబడి అకర్మించెను. సరేం ప్రభు 1890లో భారానగర మునమును, తన సోదరులను పూర్తిగా విడిచి, తన వ్యక్తిత్వము తెలియపరచుటకై వేరువేరు పేర్లతో కాశీ, లక్నో, బ్రాహ్మ, బృందావనము, హరదోస్, యుపే కేశము వెళ్ళెను. హరదోస్ వెళ్ళినపుడు అచ్చట రైల్వే ఉద్యోగిగా పనిచేయుచున్న

శరత్ చంద్రగుప్త తన ఉద్యోగము రాజీనామా చేసి, స్వామికి ప్రథమ శిష్యుడై అతని వసుగ మించెను.

శ్రీ రామకృష్ణ విశ్వానాథరమణ యన సన్యాసులకు శ్రీ కాంచాదేవి ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శిగా నుండెను. ఆమె వద్దను, సోపర శిష్యుల వద్దను పెలవుగై కొని 1890 జూలైలో అరికు హిమాలయములలో ఏకాంతవాస మొనర్చుటకై బయలుదేరెను. ఉత్తరప్రదేశ్, రాజస్థాన్, గుజరాత్, మహారాష్ట్ర, మైసూరు కేరళ, మద్రాసు, హైదరాబాదు మొదలగు ప్రదేశములలోని చారిత్రాత్మక యాత్రాస్థానముల నన్నింటిని చూడెను. ఎక్కడ చూచినను ప్రాచీన భారతదేశవైభవము, ఈ గొప్ప సంస్కృతి మధ్యమున భారతి జనసామాన్య దుర్భిరి దురవస్థ అతని మనోనేత్రమున ముందు ప్రత్యక్షమయ్యెను. అది దేశ ప్రముఖ వ్యక్తులను, సంస్థానాధీశులను కలిసికొనెను. వారిలో వైదికహారాజు అతనికి ముఖ్య స్నేహితుడు, శిష్యుడు అయ్యెను.

పూనాలో బాలగంగాధర తిలక్ నకు అలి
థిగా నుండెను. అక్కడ నుండి త్రివేంద్రము
మీదుగా కన్యాకుమారి దర్శించెను. అప్పు
చారి ముందు కృష్ణయోగేంద్రనాథ్ పాష్టాంగ
పడి సముద్రమును ఈది దక్షిణమున నున్న
గుట్టపై ధ్యానములో మునిగిపోయెను. భారత
దేశ ప్రాచీనస్థితి, ప్రస్తుతస్థితి, భవిష్యత్ స్థితి,
ఆ ధ్యానములో ఆయన కన్నుల ముందు నడచి
పోయెను. తాను పాశ్చాత్యదేశముల కేగి
భారత ప్రజలకై సహాయ మర్థింతునను ఒక
ముఖ్య నిర్ణయమును అప్పుడు గైకొనెను. ఈ
నిర్ణయమునో రామేశ్వరము, మధురమీదుగా
మద్రాసు చేరెను. మద్రాసులో అలసింగ
పెరుమాల్ నాయకత్వమున యువక బృంద
మొకటి ఆయన నాహ్వానించి పాశ్చాత్య దేశ
ముల కేగుటకు ధనము పోగుచేసెను. కాని
స్వామి దానిని నిరాకరించెను. శ్రీ రామ
కృష్ణుని ఆదేశము, హరదాదేవి అంగీకారము
లభించిన తర్వాతనే ఆమెతోకా కేగు సన్నా
హములను అంగీకరించెను. హైదరాబాదులో
యున్నప్పుడు ఖేరీరాజునకు కుమారుడు కల్లు

టచే ఆయన ఆహ్వానము ననుసరించి అక్కడ కేగెను. అక్కడనే మహారాజా సూచన ప్రకారము "వివేకానంద" హనుమమురు ధరించెను. మహారాజా చేసిన యేర్పాట్ల ననుసరించి స్వామి 31 మే 1893న బాంబాయిలో ఉపసక్తి అనుచితాను బయలుదేరెను.

వివేకానందస్వామి చెన్నా, జపాను, కెనడా మొదలుగా జరిగె మధ్యభాగమున చికాగో చేరుకొనెను. జపాను ప్రజల పారిశుధ్యము, వారి పారిశ్రామికాభివృద్ధిని గమనించి ఆశ్చర్యమొందెను. చికాగోయందు పాశ్చాత్యుల నృతనాకర్షణిచూచి తలదాచుకొనెను. అక్కడ సర్వముకీ మహాసభ పెట్టెలరు వరకు జనుగదనియు, అధికారపత్రము లేనినే సభకు రానియరనియు తెలిసికొని నిష్పూహించెను. అందుచే చికాగోకంటె ఖర్చు తక్కువగా యందు బోధననుప కేగెను. రైలులో దైవవశమున కమూరి కాథరీన్ కారబానులో దరిచయము కలిగెను. అమె నున స్వామికి హావర్షు విశ్వవిద్యాలయములోని గ్రీకుకాళి అధ్యక్షుడయిన ప్రొఫెసర్ బాన్ హెన్రీరైట్

పరిచయమును కలిగించెను. ఆ ఆచార్యుడు వివేకానందస్వామిని లోకోత్తర ప్రతిభా విరాజితునిగ అర్థము చేసికొని, విశ్వమత ఖిలానభ్యుదయమును ఎన్నుకొను సమితికి అభ్యుదయముగానున్న డాక్టరు బట్టోసు అనునాయకుని లేఖను చూచి స్వామి కిచ్చెను. మరొకన్ని పరిచయ పత్రికములను కూడా చూచి ఆయన స్వామి కిచ్చెను. ప్రయోజనమునకు భర్తృమంకూరి స్వామికి అందించి ఆపరభూత్యకముగా ఆయన స్వామిని చి కాగో నగరిముఠకు పంపిలిచ్చెను. డాక్టరు బట్టోసుని చూచిన పరమమూలైలు పండితుడు స్వామిని గూర్చి ఇట్లు ప్రశంసించెను. "విద్యావేత్తలయిన మన ఆచార్యుల నందును ఒకచోట చేర్చినను, వారిచరిత్రకంటెను అధిక విద్యావంతుడు ఈ వ్యక్తి."

సర్వమత మహాసభ ప్రారంభమునకు రెండు రోజులు ముందు స్వామి చి కాగోకు తిరిగి వచ్చెను. కాని మరదృష్టవశాత్తు చిరునామా కాగితాలను పొరవేసికొని ఆర్యాచారిచారిత్రకు లోనై ఉపయము లేన నీ కష్టము నుండి యెవరు గట్టెక్కింతురా యని వెదుక

నారంభించెను. నిష్ప్రయోజనమైన తిరుగుడులే తప్పిపోయి దైవమునకు కరణులొచ్చి నోడ్డు ప్రక్కన చనికలబడెను. అకస్మాత్తుగా తన యెదుటగల సుందర భవనమునుండి ఒక స్త్రీ బయటకు వచ్చి గుహాముఖము నుమ్మర్చి రాలయ్యెను. ఆమెను ఆ యింటి యిల్లాలైన బాగ్గి దట్టు పాలునది.

1898 సెప్టెంబరు 11 వ తేదీన గర్వనీయ మహారథ ప్రారంభమయ్యెను. 7000 మంది మేధావులతో సభ క్రిందిని యుండెను. మరము లన్నింటికి చెందిన ప్రతినిధులు వేదికపై ఆసీను లైరి. స్వామి అతివైభవ సభలో యెన్నడును ప్రసంగించలేదు. తన వంతు వచ్చినప్పుడు గుఱ్ఱంబడికి ప్రగమిల్లి "అమెరికా సోదర పోవరీమగులారా" అని ఆరంభించెను. "రొడు నిమిషములు సభలో జయజయ ధ్వనులు చెల రేగెను. "7000 మంది తమకు తెలియని దేనితో గౌరవించుటకై ముని జాళ్ళపై నిల చిరి." మునునాటి వార్తాపత్రికలన్నియు స్వస్థ మత సభలోని ఆయ్యుత్తమ వ్యక్తిగా స్వామిని వర్ణించినవి. మిగతా ప్రతినిధులందరూ వారి

వారి మతములను గూర్చి ఉపన్యసింపగా స్వామి
“అశాశమువలె విస్తారము, అంబుధివలె అగా
ధము” అయిన మతమును గూర్చి ఉపన్య
సించెను. అయిన ఏకమూర్తియు — విశ్వ
వ్యాపకత.

స్వామి ప్రతిష్ఠను ఉపయోగించుకొని ఒక
ఉపన్యాససంస్థ అయినను దేశమంతయు
క్రిచ్చెను. వారి ప్రవర్తనకు నోరపుట్టి స్వామి
ఆ సంస్థతో తెగతెంపులు చేసికొనెను. శీల
వంతులైన విద్యార్థులకు ఉచిత ప్రసంగము
లిచ్చుచు న్యాయాదులలో వేదాంత సాస్త్రాటీని
వర్ణాట చేసెను. ఇంగ్లండునకు విజయనంత్రున
రెండు పర్యటనలు చేసెను. పెనియర్ దంప
తులు, సోదరి నివేదిత యీ సమయముననే
శిష్యులైరి. న్యాయాదులలో ఒండగా జె. జె.
గుడ్విన్ అను సంక్షిప్త లేఖకుడు శిష్యుడయ్యెను.
స్వామి యుపన్యాసములు యథాశీధముగా
లభించుటకు కారకుడు ఈ మహాశయిడే. ఈ
పర్యటనలలోనే మామ్రు ముల్లకు పండితుని,
బర్మను ప్రాచ్యపండితుడైన పాల్ ద్యూసన్ ను
కలిసికొనెను.

అన్ని మతములకు మూలసిద్ధాంతమైన వేదాంతమును పాశ్చాత్య దేశములలో మూడు సంవత్సరములు ప్రచారముచేసి తన ఘనరాగతమువల్ల అగౌరవత చెందుతున్న మూర్ఖ దేశమునకు 1896 సంవత్సరాంతమున యిటు చేరెను. దానిలో కోము, యిటలీలోని యితర ప్రదేశములను దర్శించెను. అతనితో గూడ నేనియదుదంబతులు, గుడ్డిను వచ్చిరి.

స్వామి వచ్చుచున్నాడను వార్త భారత దేశమునకు మూడుగడ రెలియుటచే చిన్న, పెద్ద పట్టణములన్నింటిలోను ఆహ్వానసంఘము లేర్పాటయ్యెను. కొలుహోనుండి ఆహ్వాన వరకు స్వామి ఉపవ్యసించెను. మద్రాసులో యిదు ఉపన్యాసము లిచ్చెను. ఈ ఉపన్యాసము లన్నింటి సారాంశము:- “బలహీనత, మాధాచారముల త్రోసివేత, భారతదేశ నిర్మాణము.” భారత ‘జాతీయ జీవనరాగ్రసుతి’ మత మనియు, ఆ మతము విశ్వమున కంతటికి ఆధ్యాత్మిక వీరత్వ మనియు పోధించెను. పాశ్చాత్యానుకరణమును, కుట్ర దురభిమాన మును విమర్శించుటలో వెనుకాడలేదు.

తన జన్మస్థానమైన కలకత్తాలో 1897 ఫిబ్రవరిలో మాటలాడుచు తన ఆచరణ, ఆలోచనలచే పాధిపత్యపడిన మంచి వీధైనా యున్నచో అది బానిసయు తన గురుదేవునిచే అనియు, 'మంచి భావాని ఆధ్వర్యము చెంద దలచినచో ఆయన పవిత్రనామముచెంతకే చేరవలయు' ననియు చెప్పెను.

1897 మే నెలలో గృహస్థ శిష్యులను, సన్యాసు శిష్యులను బలరాంబోసు యింటివద్ద సమావేశ పరిచి 'రామకృష్ణ మిషన్' ఏర్పరచి, తన ఆశయముల నావిరణలోనికి గొని విచ్చు యంత్రాంగమునకు ప్రారంభోత్సవము చేసెను. 1898 మే నెలలో కలకత్తాలో సంగవిందిన క్లెగువ్యాధి నివారణకు సేవాకార్యక్రమము చేర్పరచి ఆదుపులోనికి తెచ్చెను.

పాశ్చాత్యశిష్యులు (ముఖ్యముగా నివేదిత) లో నైదిటాలు, ఆల్బోరా, కాల్క్యెసు పవిత్ర ఆమరనాథు దర్శించెను. గోచీమూత్రమేధరించి అమరనాథ్ గుహలో ప్రవేశించెను. ఇది మరపురాని అనుభూతి. తర్వాత శ్రీరథవాని అమ్మవారి ఆలయమును దర్శించెను. ఇచ్చట

వ్యామిడికి తన ప్రవృత్తిలో మలుపు తెచ్చిన మరియు అనుభూతి కలిగి అతడు జగజ్జననీ భావముతో నిండిపోయెను. 'జులై' 18 వ కల కత్తా చేరినప్పుడు అతడు బలహీనముగాను మలచలకారి అనేక దుష్కరలతో బాధపడెను. అయినను ఈ సమయముననే కలకత్తా కి మైళ్ళ దూరమున కొంత భూమి కొని మఱియు నిర్మించెను. 9-12-1898 నాడు వివేకానంద స్వామి వ్యయముగా టేబులు మకమునకు సంప్రదించి మొనర్చెను. 2-1-1899 నాటి నుండి శ్రీరామకృష్ణ సంస్థకు ఈ టేబులు కేంద్రస్థానమై అలరారుచున్నది. స్వామి అజే కము మేరకు కారదానందస్వామి అమెరికా నుండి తిరిగి వచ్చి టేబులు మకమున కార్య దర్శిగా బాధ్యత స్వీకరించెను. ఈ సమయము ననే 'డివోషన్' అను బెంగాలీ మాసపత్రిక ప్రారంభించబడెను. మాయావతి (అల్మోరా)లో అద్వైతాశ్రమము ఏర్పరుపబడెను. మద్రాసులో నడుపబడుచున్న 'ప్రబుద్ధ భారత' అను మాసపత్రిక, దాని సంపాదకుని మరణానంతరము అద్వైతాశ్రమమునకు మార్చబడెను.

సంతత శ్రమవలన స్వామి ఆరోగ్యము క్షీణ
గతి పట్టుటచే సోదర శిష్యులు కూడ కొరి
వంతున 1899 జూన్ 20 వ నేటి ఆయన
రెండవమారు పాశ్చాత్యదేశముల కేగెను.
సోదరి నివేదితి, స్వామి యెరియానంబు వెంట
నుండిరి. ఓక ముద్రాసు, కొలంబో, పిడెన్,
మార్సెలిస్ మిచుగా లంకన్ చేరెను. స్వామి
ఆరోగ్యము కొంత మెరుగయ్యెను.

లండన్ నుండి మ్యూయూమ్ చేరి హాస్పిట
గిరిమున లెగెట్టు దేవముల సూచనగ్రామ
కళింగమున కొన్ని మాసములుండి పశ్చిమది
నుండి లాస్ ఏంజెలిస్, ఓక్లాహో, కాన్
ప్రాన్సిస్ కో వర్జినియా చికాగోకు జెట్రాయిట్కు
కొన్ని సార్లు వెళ్ళి వెంటనే తిరిగి వచ్చెను.

ఈ సమయమున స్వామి దృక్పథము గట్టి
పడెను. ప్రాక్టిశియ దేశములు ఆస్యోన్య
సహాయముతో నుండి యొకరికొకరు తోడ్పడి
తీరవలయును. పశ్చిమము బాహ్యప్రకృతిని,
ప్రాచ్యము అంతర ప్రకృతిని జయించుటకు
యత్నించినవి. ఇప్పుడు అవి చేయి చేయకలిపి
నాటి నాటి ప్రత్యేక లక్షణములను దూపు

మాచకనే ఒండొరుల శ్రేయమునకై గట్టిగా పనిచేయవలయును. ప్రాచ్యము నుండి వచ్చి మము, వచ్చిమమునుండి ప్రాచ్యము వచ్చుకొన వలసినదెంతో యున్నది. ఈ రెండు ఆదర్శము లను చక్కగా మేళవించి భవిష్యత్తు మాహాం దించబడవలయును. అప్పుడు తూర్పు లేదు, పడమర లేదు, ఉండునది ఒకే మానవజాతి.

ఈ కాలమున జరిగిన ముఖ్యవిషయము ఉత్తర కాలిఫోర్నియాలో కాంతి ఆశ్రమ మేర్పరచి దానిని యేరీయానందస్వామి ఆధ్వర్యమున నుంచుట, కాన్ ఫ్రాన్సిస్కోలో వేదాంత సాపైటీ నర్సాటు చేయుట. విమ్మట అనేక నగరములలో ఉపన్యసించి ప్యాడిసు, హంగేరి, రుమేనియా, బెర్లియా, బల్గేరియా దర్శించి పదేమన్న, కైటో వెళ్ళెను. మనస్సులో ఏదో అందోళన కలిగి 1900 డిసెంబరు 9 న ఎవ్వరికి తెలియకుండా ఆకస్మాత్తుగా భారత దేశమువకు వచ్చెను. 'కెప్టెన్' 'వేవియర్' మరణమే ఆ అందోళనకు కారణము. తక్షణమే ఆయన మాయావతికి వెళ్ళి 'వేవియర్' నని

పీఠాశ్రయము. అద్వైతాశ్రయము వాతావరణము అయినను ఆనందము కల్పించుటచే రెండు వారములవచ్చుట యుండెను.

జేమీరు తిరిగి వచ్చిన తర్వాత తల్లి భవ సత్సరిదేవితోకూడ అస్సామునందలి సంగర బండ్, కామాఖ్య, పిల్లలగు మొదలగు యాత్రాస్థలములను వచ్చింది, 1901 మే నెలలో ముగియగలసి తిరిగి వచ్చెను. మఱియును నున్న వ్యక్తుల అభ్యయనము, ఆధ్యాపనము, ఆధ్యాత్మికబోధ మొదలగునవి చేయుచు నిశ్చింతగా కాలము గడిపెను. ధర్మకర్తల సంఘమును ఏర్పరచి, జేమీరు మఱియును సహా తన జేమీగో యున్న ఆస్థానము పోవర శిష్యులకు సంప్రదించుట తీసి సామాన్య విధుల నన్నింటి నుండి విడివడెను.

1901 లో జపాను కమ్మిని శాస్త్రవిద్వాంసులు వచ్చినను తన జీవితాంతము సమీపించుచున్న దని స్వామి గుర్తించుటచే వారి కోర్కెను అంగీకరింపక బుద్ధగయ వరకు వెళ్ళి వచ్చెను. వారిజాపిలో యువకులు కొందరు స్వామి సుదే

శముచే ఉత్తేజితైవేదలకు, అనాధలకు
సేవ చేయుటను చూచి స్వామి అనందించెను.

చివర చేసిన పనులన్నియు అయిన ముందుగా
శిర్కానించుకొనవలె. భావగర్భితములు. విశాల
వృక్షచ్ఛాయలో చిన్ని మొక్కలు ఎదిగిరావని
అయిన వ్యక్తపరమెను. 1902 జూలై 4 వ
తేదీ ఉదయం 8-11 గం: వంకు భ్యానము
చేసెను. మధ్యాహ్నము శ్రేమానందస్వామితో
వాత్సల్యభరితే నేరపాకశాల స్థాపనను గూర్చి
తన ఉద్దేశ్యము తెలిపెను. సాయంత్రము తన
గదిలోని తేగి 2క గంటకాలము భ్యానము
చేసి, గరువార ప్రశాంతముగా పరుండి రెండు
నిట్టూర్పులు విడచి శాశ్వతముగా విశ్రాంతి
గొనెను.

భౌతిక కాయమును వదిలినను అయిన
అమృతత్వమును అయిన వ్రాసిన యా క్రింది
మాటలు జ్ఞప్తి చేయును.

"జర్లమైన అంగీని తీసిపారవేసినట్లు నా
శరీరము నుండి నేను బయట కేగుట నుంచి
దిగా నాకు కన్పింపవచ్చును. కాని నేను పని

నుండి విరమింపను. ఈ జగత్తు భగవంతుని
కన్న వేరు గావని తెలియువరకు అన్ని ప్రజేశ
ములలోను మానవులను ఉన్నేజవరతును."

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

2. విశ్వానము, బలము

తనయందు తనకు వమ్మకము లేనివాడు నాస్తికుడు. దేనియందు వమ్మకము లేనివాడు నాస్తికుడని ప్రాచీన మతములు పలికినవి. వ్యక్తి యందు విశ్వాసము లేనివాడు నాస్తికుడని వీర మతము చెప్పుచున్నది.

అత్యవిశ్వాసముగల కొందరు వ్యక్తుల చరిత్రయే ప్రపంచ చరిత్ర. ఆ విశ్వాసము వ్యక్తిలోని దివ్యశక్తియందు వెలికి తీయును. మీరు దేనినైనను సాధించాలనే ఆఖండ శక్తిని ప్రదర్శించుటకు వలయు ప్రయత్నము చేయని సమయముననే మీకు అపజయము కలుగుచున్నది. ఒక వ్యక్తిగాని, జాతిగాని తనయందు తనకు విశ్వాస మెప్పుడు కోల్పోవునో అప్పుడే ఆ వ్యక్తిగాని జాతిగాని మరణించినట్లు భావించవచ్చును.

విశ్వాసము, విశ్వాసము, మనలో మనకు
 ఆత్మవిశ్వాసము భగవంతునిలో విశ్వాసము—
 ఇదియే గొప్పదనమునకు మూలరహస్యము.
 మీ ముప్పది మూడుకోట్ల పౌరాణిక దేవతల
 లోను మీకు విశ్వాసమున్నప్పటికి, అంతేకాక
 అప్పుడప్పుడు అన్యదేవతలు మీ శుభ్య
 చొప్పుననుచు వచ్చుచున్న దేవత లందరి
 యందును మీకు నమ్మక మున్నప్పటికిని—
 మీలో మీకు ఆత్మవిశ్వాసము లేనిచో మీకు
 నిష్క్రమి లేదు.

ఆత్మకు పాదము కానిది ఏదయినమా
 ఉన్నదని యెన్నటికి తలంచుము. అట్లు గొప్ప
 చుట గొప్ప పాదబాటు. పాదము అనునది
 ఏదయినను ఉండినచో అది—నీవు దుర్మలుడ
 వని, లేదా ఇతరులు దుర్మలులని—వచించుట.
 ఇంతకు మీది పాదము ముక్కటి లేదు.

మిమ్ములను మీ లే విధముగా కాదలంచు
 కొందుకో అగ్రేపకారముగా మీకు కాగలను.
 బలహీనులుగ మిమ్ము మీకు భవించు
 కొన్నచో మీరు బలహీనులే అగుదురు.

9/316

యుతులుగా మిమ్ము మీరు తలచివచో మీరు బలవంతులే కాగలరు.

స్వతంత్రులుకండు. ఎవనినుండియు ఏమియును ఆశింపకుడు. ఒక్కపాటి మీరు మీ జీవితములను సింహావలోకనముగావించి చూచినచో, ఏనాడును మీరు లభించియుండని ఆస్య సహాయమునకై వృథాగా మీరు శ్రమనందినట్లు తెలిసికోగలరు. ఇది నా సమ్యక్ము. మీరు లభించిన సహాయమంతయును మీలో నుండియే మీరు లభించినది.

"కాదు", "నా చేత కాదు" అని యెన్నడువననట్లు, మీరు అసంతోషక్రిమియులు. మీ ప్రకృతితో పోల్చినపుడు కాలము, ప్రదేశము సహితము జాదిలోనికేరాని అల్పవిషయములే. మీరు సర్వశక్తిమంతులు. ఏవనినయినను సర్వప్రతి కార్యమును మీరు నికషేర్చగలరు.

భగవంతుని చిక్షలే మీరు. అమృతానంద భోగస్వాములైన మీరు పవిత్ర పరిపూర్ణ జీవనులు. భువిపై నవతరించిన దేవతాత్మలే మీరు. అట్టి మీరు పాపులా! మానవుని పాపియనుటయే అన్నిపాపములకు మించిన మహా

పాపము. మానవ ప్రకృతి మీది. మహా దూషణవాక్యమిది. ఓ సేంహపద్మశులారా! నేచిరండు. మేకల మందమూదిరి బలహీనుల మను భ్రాంతిని మీరు పరిత్యజింపుడు. మీరు కాశ్యప పరమానందానుభవ రూపులయిన ఆత్మరాక్షసులు, స్వేచ్ఛాకేవులు.

పోరాటములను, పోరాటాల్లను ఎన్నడూ పట్టించుకొనవద్దు. ఆవు ఎన్నడియిన నశశ్శిము పల్కిన సంగతి నేను చినలేదు. కాని — అది ఆవు మాత్రమే అయినది కాని, మానవుడెన్నటి కిని కాకాలదు. అందుచే, ఈ ఆపజయములను వెనుకంబలను పట్టించుకొనవద్దు. శరణహాస్రథా మీ ఆవర్ణములే అంటిపెట్టకొని యుండుడు. మీ ప్రయత్నిమున ఒక వేయిపర్యాయములు ఆపజయమందినను గానీ, పట్టు వికవక ఎది యొక పర్యాయము ప్రయత్న మొనరింపుడు.

బలహీనతకు పరిష్కారము దానిని గురించి నర్త్యము చింతించుట కానేకాదు. బలమును గురించి భావించుట బలహీనతకు తగినమందు. మానవులలో ఇతఃపూర్వమే అంతర్నిహితముగ నున్న బలమును గూర్చి వారికి జోధింపుడు.

ఒక ఫిరంగి మాదిరిగా ఉపనిషత్తుల నుండి వెలువడి అక్షానద్రవ్యరాశిపై ఫిరంగిగుండు మాదిరిగా వర్షించి అక్షానమును నాశనమునకును — నిర్భయశ్వము. మీరు జాగ్రత్తగా గమనించిన ఈ సత్యము బోధ పడును.

మీరు జాగ్రత్తగా గమనించినచో నేను ఉపనిషత్తులను మించి అవ్యక్తమియు నుదహరింపలేదని గుర్తింపగలను. ఆ ఉపనిషద్బోధ సలహాను నేను ప్రవచించిన ఒకే ఒక భావన - బలము అను భావము. వేదవేదాంతములన్నిటి యందలి సారాంశమును ఆ ఒక్కమాటయందే ఇదివరకే వ్రాసినది.

ఓ నా యువమిత్రులారా! మీరు బల వంగులై యుండును. ఇదే నేను మీ కొరకు సలహా. బలహీనులుగా పడియుండి భగవద్గీతను సారాయణ మొనరించుటకన్నను, పుట్టరాల్ అటనాడి బలము సార్జించుట ద్వారా స్వర్గము వకు మీరు మరింత చేరువ కాగలను. ఈ మాటలు సాహసంతో పలికిన మాటలే. అయివప్పటికిని, నేను మిమ్ముల నెంతగనో

ప్రేమించుచున్న కారణమున ఈ మాటలు చెప్పవలసి వచ్చివది. కోప మెచ్చట నున్నచో నాకు తెలియును. కొంత అనుభవమునుకూడ నే నార్జించియున్నాను. మీ దండలను, కండలను ఒకింత బలవర్తిరము గావించుకొన్నచో భగవద్గీతను మీరు మరింత చక్కగా అర్థము చేసికొనగలరు.

ప్రతి మునిషిని నేనొక ప్రశ్న వేయుదును. అది—“నీవు బలముగా నున్నావా? బలముగలవాడవని నీవు భావించుకొనుచున్నావా?” వీలవనగా, బలము నొసంగఁజూపనది సత్యము మాత్రమేనని నాకు తెలియును... ఈ ప్రపంచ సుగృహము సరియైన మందు బలమే.

ఒక మహత్తర యథార్థమిది—

బలమే జీవము, బలహీనతయే మరణము.

బలమే సంకోచము, శాశ్వతము అమృతియు అయిన జీవనము.

బలహీనతయే యెడతెగని ప్రయాణము, చింత.

బలహీనతయే మరణము.

విజయము సాధించవలెనన్నచో మీరు అద్భుతమైన పట్టుదలను, అద్భుతమయిన సంకల్ప బలమును కల్గియుండాలి, పట్టుదలను కలిగిన వ్యక్తి “నే నీ సముద్రముగే ఆపోకన పట్టగలను. నా సంకల్పకూత్రమున కొంపలు విరిగి ముక్కలై నా పాదములచేత పడ గలవు” అని ప్రకటించును. ఆ విధమయిన సంకల్పబలము ఆ విధమయిన శక్తిని కలిగి యుండుడు; కష్టపడి పనిచేయును. మీరు మీ గమ్యమును రప్పించుక చేరగలరు.

మనుష్యులు, మనుష్యులు, వీరే అవసరమై యున్నారు. మిగిలినవంతయు సిద్ధముగా సమ కూరగలరు. కాని; బలమయిన, ఉత్సాహ పూరితమయిన, శక్తిమంతులైన, చేతశక్తితో నుట్టిపడుచుండెడి, విశ్వాసపరులైన యువకులు— అత్యంత నిజాయితీపరులైనవారు కావలసి యున్నారు. అట్టివారు ఒక్క వందమంది లభించిన చాలును, ఈ యావత్ప్రపంచమును గొప్ప మార్పు చెందగలరు.

ఈ చేతమున భేరీలు 3యారగుటలేదా యేమి తూర్వవాద్యములు, ధంకా వగారాలు

భారతదేశంలో లభించుటలేదా యేమి! ఈ వాద్యములనుండి జనించిన గంభీరఘోషణ నాదములను మన పిల్లలను వివనిండు. ఆకంగి గుణాత్మక పంగీలిహాపములను బాల్యరూపిగా విని చిని.....ఈ దేశమే శ్రీమయుముగా మారినది.

తని కూర్చొని వృథాగా కాలక్షేపము గావించు అజ్ఞాన కేవలముకంటే మరణమే మంచిది. పరాజయమునది మనుగడ సాగించుట కన్నను రణరంగమున ప్రాణముల నర్పించుట శ్రేయస్కరము.

రండు, వీరోచితకార్యము నేరయున నొనరింపుడు. పోవరా, నీవు మోక్షమునందనంత మాత్రమున నేమి మునిగిపోయినది? కొన్ని పర్యాయములు నీవు నరకచండనముల ననుభవించినను ఏమిలోటు! “పవిత్రతాపూర్ణులయి, మనసావాచా కర్మణా త్రికరణశుద్ధిగా తా మొనరించు పరోపకారి కార్య పరంపరల ద్వారా జగత్తునంతటిని సంతరింప జేయువారు, ఇతరులలోని సాకీల్యమును పరమాణువంతటి దానినయినను పర్యవసంతగా వృద్ధిచేసి

క్షామించుటద్వారా తమ హృదయములను
వికసింపజేసికొనువాచును అగు మహాత్ములు
కొంచునున్నారు" అను శుభాషిత మనర్థమా!

ప్రతిచాడును తన శక్తికొలదియు ఉత్కృ
ష్టముగా శ్రమింపనిచే ఏ కార్యమయినను
సాధ్యమగునా! "క్రియాపరతంత్రుడును, సింహ
నదృశీ ధైర్యహృదయుడు అయిన మానవునే
విలయలక్ష్మి వరించును!" మనుకకు చూడవల
సిన అవసరమే లేదు. ముందుకు సాగిపోమ్ము.
అంతేలేని శక్త్యుత్సాహములు, ఏనలేని
ధైర్యము, మేరయెరుగని ఓరిమి మనకు అవ
సరము. అప్పుడు మాత్రమే ఖువకార్యములు
సాధ్యపడును.

నిరాశ జెందవద్దు. సాగవలసిన బాట శక్తి
అంచుమీది నదికమాదిరిగా బహు కష్ట
సాధ్యము అయినను అధైర్యపడవద్దు. లెండు!
మేల్కొనుడు! మీ గమ్యమును చేరుకొందు!

సోదరా! ఏల విలపించెదవు? కోగముగాని,
చావుగాని నీకు లేనేలేవు. ఏల విలపించెదవు
సోదరా! దైవ్యముగాని దురదృష్టముగాని నీకు
లేనేలేవు. సోదరా! ఏల విలపింతువు? పడినా

మముగాని మరణముగాని నీకు నిర్దేశింపబడలేదు. శుద్ధసత్త్వమే నీవు...నీ నిజప్రకృతిని ఎరింగి అట్లు ప్రవర్తింపుము.

జనసామూహ్యము నిన్నేమయిన అననీ. నీ దృఢనిశ్చయమునే అంటిట్టుకొని యుండుము. ఆట్లయినచో కావలసినదంతయు తప్పక లభించును. యావత్ప్రపంచమును నీకు పాదాక్రాంత మగును. "శుభనిలో" విశ్వాసముంచుము" లేదా "అశుభనిలో" నమ్మకముంచుము" అని కొందరంగురు. కాని నేను మాత్రం "నీలో నీవు విశ్వాసముంచుకొనుము" అని అంటాను. అదీ సరయిన పద్ధతి. నీలో నీవు ఆత్మవిశ్వాసమును పెంపొందించుకో—శక్తి అంతయు నీలోనే యున్నది—అది గ్రహించి నీలోమన్న ఆ శక్తిని వెలికి తీసికొని రమ్ము. "ప్రతి పనిని, ఏ కార్యము నయినను నేను పాఠించగలను" అని ప్రకటింపుము. "నీవు గనుక ఆత్మవిశ్వాసముతో దృఢముగా త్రోసిపుచ్చగల్గినచో పామువిషము నయిరము నిన్నేమియు చేయలేదు."

నేను వారణాసి క్షేత్రమున పంచరంగు
పందర్శమున జరిగిన సంఘటన యిది:

ఒక బ్రహ్మచారి పెద్ద నీటితటాకము, రెండివ
బ్రహ్మ ఒక ఎత్తయిన గోడ గల ప్రదేశము
గుండా నేను సాగిపోవుచుంటిని. ఆ తావున
వానర సంచారము విక్కిలి యెక్కువ. కాశీ
లోని కోయలు అక్కలిలో చాలా పెద్దవి. అపు
డప్పుడు చాటికి విహరణమయిన ముక్కోడము
కూడ వస్తుంటుంది. చాటి స్వంతమయిన ఆ
మార్గముగుండా నన్ను సాగినీయరాదని అవి
నిశ్చయించుకొన్నాయి. పెడబొబ్బలలో ఆరము
కొంటూ కేకలువేస్తూ వచ్చి, నేను మర
ముందుకు సాగుతుంటేగా వచ్చి నా పాదములు
పట్టుకొన్నాయి. అవి నా చురిన రావడం
చూసి, నేను పరుగులు పెట్టసాగాను. నేను
ఎంత గ్వరగా పరుగెడితే అంతకంటే ఎక్కువ
వేగంగా ఆ ముక్కటములు నన్ను పదిలించి
కరవనానింభించెను. చాటి బొబ్బలుంటి తప్పించు
కొనుట ఆసాధ్యమే అనిపించింది. కాని, అంత
లోనే ఒక అగంతకుడు నన్ను దేకించి యిట్లు
పలికెను: “మృగము నెదుర్కో...” వెన్నంటనే

నేను వెనుకకు తిరిగి ఆ వానరముల కెదురు నిలచాను. దానితో వెంటనే ఆ ముక్కటము లాగిపోయి, చివరకు వెనుకకు పలాయనం గావించ మొదలిడినది. జీవితాని కంతటికి ఇది ఒక చక్కని గుణపాఠము—ఎంతటి భయం కర పరిస్థితియినను మరే ఎదిరించి నిలు, ధైర్యముగా ఎదుర్కొని నిలు.

లేచి నిలబడి ధైర్యముగా పోరు గలుపుము. ఒక్క అడుగువను వెనుకంజ వేయకు. అదీ దీక్షకేయము. ఏమయినను రానిమ్ము, కానిమ్ము—పోరాడుము. గ్రహతారకలు గతులు తప్పనీ. ఐగతంతయు మనకెదురు నిలచిన నిలుచు గాక! మరణ మనగా కేవలము పశ్చాత్తమును మాన్పుట వంటిది మాత్రమే. దానిని సరకు చేయనల! ఆ ప్రకారం విరభయముగా పోరాటం సాగించు. పిరివాళ్ళుగా అగుటచే సాధించగల్గిన దేవియును లేదు. ఒక అడుగు వెనుకకు వేసినందున విపత్తును తప్పించుకొన జాలవు. ప్రపంచములోని దేవుళ్ళందరకును మొరపెట్టుకొని యున్నావు గదా, అందుచే నీ దుఃఖమేమయినా తడవేరినదా!.....సీవు

విజయము సాధించిన పిమ్మట నీకు సాయపడు
టకై దేవతలు అప్పుడు దిగివస్తారు. దాని
వలన ఉపయోగమేమి! ఇవంతా ఒక పాదక
లాట, బసవ మతగాలు లేని అనంతమయిన
ఆత్మనే నీవు. అనంతమయిన ఆత్మస్వరూపుడ
వయినందున బానిసగా జీవించుట నీకు తగని
దని. తెమ్ము. మేల్కొనుము. ధైర్యముగా
నిలచి పోరాడుము!

3. మానసిక శక్తులు

ఒకే భావమును గ్రహించుము. నీ జీవితమును ఆ యొక్క భావముగా తీర్చిదిద్దుము. దానినే తలపోయుము. దానినే కలగనుము. ఆ భావము తోనే జీవించుము. నీ మెదడు, కండరములు, నరములు శరీరములోని ప్రతి భాగమును ఆ భావములోనే లీనము కానిమ్ము. కార్యసిద్ధికి దే మార్గము. మనము ధన్యులమై ఇతరులను ధన్యులను చేయవలచితిమేని మనము మరింత లోతుగా ఆలోచింపవలయును. లోతుగా జీవింపవలయును.

గొప్ప ప్రపంచ ప్రవక్తలు, సాధువుల గ్రంథాలు, సత్యదర్శకులు అందరూ చేసిన దేమి? మానవజాతి జీవితమునంతయు వారు తమ జీవిత పరిమితిలోనే జీవించిరి. సామాన్య మానవులకు పరిపూర్ణత్వము అడయుటకు అవసర

మగు దీర్ఘకాలమును వారు త్వరలోనే చాటిరి. ఒక్క అష్టలోనే వారు తమను తాము పరిపూర్ణుల వానర్చుకొనిరి. చారిత్రిక మునీష యితర ఆరోచన లేదు. ఒక్క మౌనము కూడా వారు అవ్యభావములకు చోటివ్వలేదు. ఆ విధముగా చారిత్రిక చేరవలసిన గమ్యము సన్నిహిత ముద్యమము. ఏకాగ్రత అవగా భావములను తగ్గించుకొను శక్తిని వృద్ధిపరచుకొనుచు, కాలమును తగ్గించుకొనుటయే.

జ్ఞానసంపాదన కిది ఒకే ఒక పద్ధతి. కాన, ఏకాగ్రత ! ఎంత ఎక్కువగా నుండునో అంత ఎక్కువగా విషయజ్ఞానము అర్జితమవును. చెట్లకులు తుడుచువాడు కూడా ఎక్కువ ఏకాగ్రతతో పనిచేసినచో, మరింత చక్కగా పాలిథు చేయగలడు. ఏకాగ్రత గల వంటవాడు మరింత దుదిగా వంటచేయును. ధనార్జనలోగాని, దైవార్చనలోగాని లేక ఏ యితర కార్య చరణలోగాని ఏకాగ్రత క్రి ఎంత చీలియ మగునో కార్యసిద్ధి అంత బాగుగా నను కూడును. ప్రకృతి ద్వారములు తెరచి కాంతి

ప్రవాహములో పెల్లుబికించు వట్టి పిలుపు ఈ ఏకాగ్రతలే.

మానసిక శక్తుల ఏకాగ్రతచే కాక అగ్రస్తు నందలి విషయజ్ఞాన మంతను ఎట్లు సాధింప బడినది! అగ్రస్తును ఎప్పుడు, ఎట్లు ప్రేమ చేయవలయునో, ఎట్లు భేదించవలయునో తెలిసినచో, అది దాని రహస్యములను బయట పెట్టుటకు సిద్ధముగా నున్నది. ప్రేమనకు కావలసిన బలము, వీర్యము ఏకాగ్రతవలననే కలుగుచున్నది. మానవుని బుద్ధిబలమునకు దరిమితియే లేదు. అది ఎంత ఎక్కువగా ఏకాగ్రత మొనర్చబడినచో అంతగా అధిక శక్తిని ఒకే విషయముపై మోపును. అదియే రహస్యము.

ఏ శక్తినినను మరలించవచ్చునో గాని సృష్టించలేము. మన వశము దున్న మహత్తర శక్తులను కైవళ మొనర్చు కొనుటను నేర్వవలయును. మనో నిగ్రహముచే వానిని పాశవిక మొనర్చక ఆధ్యాత్మికముగా మరల్చవలయును. నీతికీ, మతమునకు పవిత్ర శీలమే పునాదిరాయి యని విష్ణునింపరాదు.

ఒక్క యోగమైనను మన మనస్సులను నిగ్రహింపలేని మనము. ఒక విషయముపై నైనను మనస్సును నిలుపకాలని మనము, అన్యార్థారమేమియు లేక ఒక్క విషయముపై బుద్ధి నిలుపలేని మనము స్వతంత్రుల మెట్లగు మను! ఐనను మనము స్వతంత్రుల మనియే కాఁబోందుము. అలోచింపుచు! నిగ్రహము లేని మనస్సు మనలను క్రిందికి క్రిందికి లాగి చీల్చి చెండాడును. నిగ్రహింప బడిన మనస్సు మనలను సంరక్షించును; మనలను స్వతంత్రులను చేయగల్గును.

మనుష్యులకు, పశువులకు గల ముఖ్య భేదము ఏకాగ్రతలోని భేదము. ఏ ఒనిలో గలిగిన విజయమైనను దీని పర్యవసావమే. ఏకాగ్రతలోని భేదమే మనుష్యునకు మనుష్యునకు గల తేడాను నిర్ణయించుచున్నది. అధమ స్థితిలో నున్న మానవుని, ఉన్నతస్థితిలో నున్న మానవుని పోల్చిచూడుము. వారి ఏకాగ్రతలో గల భేదమే వారి మధ్య గల అంతరమునకు కారణము.

సామాన్య మానవుడు తన ఆలోచనా శక్తిని మాటికి తొంబది తొమ్మిదివంతు వృధా చేయుచున్నాడు. అందుచే అతడు తరచుగా పొరబాట్లు చేయుచున్నాడు. సుశిక్షితుడైన మానవు డెప్పుడును తప్పు చేయడు.

ప్రపంచములో విరిగిపడి గల వారిమండి మన మానవగల కార్యమీయుండును! బాధిగా శూన్యము. మహాసముద్రమును చాట దలచు వేని నీకు సప్ర సంకల్ప ముండి తీరవలయును. కొండలను పిండి చేయకాలు వంతగా శక్తి మంతుడవు కావలయును.

తలంపులు మందినే కానిండు, చెడ్డవేని కానిండు, దానిలో ప్రతిదీ శక్తివంతమైనదే. అవి జగత్తునంతయు ముంచెత్తి వేయును. స్పందన శక్తివలె అవి శక్తిమంతములు. కార్య మాపము చాల్చువరకు ఆలోచన, ఆలోచనా మాపములోనే యుండిపోవును. ఉదాహరణకు మానవుడు చేతితో ఒక దెబ్బ కొట్టి చైతన్యము కలిగించువరకు ఆ శక్తి ఆతని చేతి యందు అంతర్గతముగా నుండును.

మంచి, చెడు తలంపులను మనము వారసులము. మనము పరిశుద్ధులమై మంచి తలంపులను తగిన పవిముట్లుగా మారినచో అవి మనలో ప్రవేశించి భువనాశ్రయములను సాధించును. చెడు తలంపుల కవి కావివ్యర్థ.

మానవజాతి చరిత్రలో భగవదాదేశకులు దృఢించుచున్నారని మీకు తెలియును. వారు ఉద్భవించిన తోడనే వారి ఉద్దేశమును నిర్ణయింపబడి వీర్పడి యున్నది. విధానమంతయు నియామకమై యుండుటను, వారు చానినుండి భిక్షుమంతయు చలించుకుంటును నీవు గుర్తించియే యుండువు. వా రొక ఉద్దేశమునుకై ఉద్భవించుటచే వా రొక సందేశమును పెంట గొనివెళ్తురు. వారెప్పుడు మాటలాడినను, వారి ప్రతిమాట ఫలంగి గుండువలె సూటిగా తగులును. శక్తిప్రదీపముగాని మాటకు విలువ ఏమున్నది! నీవు ఏ భాషలో మాటలాడిన నేమి! వాక్యముల నిట్లు మార్చిననేమి! ఛందోబద్ధమైన నేమి! లేక అలంకారిక మైననేమి! నీవు మాటలాడిన భాష పదగుంభిత మైన నేమి! కాకున్న నేమి! నీకిచ్చుటకు పండక మేమైన

యన్నచా లేదా! అనువదే సమస్య. ఇచ్చి
పుచ్చుకొనుటయేగాని, విమటగాదు.

ఏ కిచ్చుట కేమైనా గలదా! అనునది
మువటి ప్రశ్న. ఏకేరైన యన్నచో చాని
విమ్ము.

ఏ నే మునర్చినను ఏ మనస్సును, పర్య
శక్తిని చానికై వినియోగించుము. నే నొక
పారి ఒక గొప్ప సన్నాహిని దర్శించితిని. పూజా
పునస్కారముల యందును, ధ్యానమునందును
ఎంతశ్రద్ధ వహించునో, అంతశ్రద్ధతో ఆయన
రస ఇత్తడి పాత్రలను బంగారు పాత్రల రీతిని
నిగనిగలాడునట్లు తోమును. శ్రద్ధయన్న ఆ
రీతిగా యుండవలెను. అట్టి శ్రద్ధను, ఏకాగ్ర
తను ప్రతి మానవుడు పొందగల్గినచో మానవ
జాతి మనుగడ మహోన్నత మార్గమును బట్టి
గలదు.

ఈ జీవితమును కొనపొగించుచునే మనము
పవిత్రతను బడయుట యెట్లు! పవిత్రతను సము
పార్జించుటకై మనమందరమును అశవులలోని
గుహలలోనికి పోవుదమా! అట్లు పోవుటవలన

మనకు ఏమి మేలు చేకూరగలదు? మన సే
గముక మన అధీనమునందు లేని పక్షినిన
మనము గుహలలోనికిపోయి ఏకాంతవాస
మొనర్చినను ప్రయోజన ముండదు. అచట
కూడ అదే వానస్సు మనలో అన్ని రకాల
అలవడాలను సృష్టించును. అన్నిరకముల భారత
ములును మన మనసునందే యున్న కాంక్షమున
మనము ఏకాంతమునకై గుహాంతర్యాగమున
జేగినను అచటికి సైతము ఆ భారతములే
ప్రత్యక్షమగును. మన మనసే గనుక మన
అధీనమం దున్నచో మనం ఎచ్చటకు వెళి
నను, ఎక్కడున్నప్పటికిని అచ్చటనే ఏకాం
తము మనకు లభించును.

* ప్రపంచము మనకగుడించెడి శీకు మన
మానసిక పరిస్థితి మీద ఆధారపడియుండును.
* ప్రపంచము మన యెడల స్పృహగలది
మనము తలంచుచున్నామో, ఆ భావనను
రూపొందించునది మనయొక్క స్వకీయ మాన
సిక దృక్పథము మాత్రమే. వస్తువులను అంద
ముగా అగువింపజేయునది మన భావనలే.

వస్తువులను అందవికారముగా కనుగొనిప
జేయుననీ మన భావనలే.

ఈ ప్రపంచమంతయు మన మనసునందే
ఇదిగో యున్నది, అందుచేత సమ్యక్ దృష్టిని
అలవరచుకొనండి.

"శ్రద్ధావాన్ లభ తే జ్ఞానమ్."

4. మానవుడు-తన కర్మకు తానే కర్త

మహాత్ముడు ప్రవక్త మంచివాడయినందున గాని, బుద్ధుడు మహామనీషి అయినందున గాని- అందువలన నా కొరిగిన దేమి యున్నది? వాసు మంచివారగుట నా యొక్క మంచిలనమును గాని, చెడునుగాని ఏమైనా మాన్పు లేనిదా? ఇంకేమి ముందు కొంతకాలం క్రిందట ఎవరో ఒకరు మంచివారయినందున మనము మంచి వారగుట కాదు కావలసినది. మన స్వంత బాధ్యత విూదనే, మన స్వీయప్రయోజనము నాకాంక్షించి మనకు మనముగా మంచివార మయ్యెదము గాక!

ఇప్పుడు మనమున్న ప్రస్తుత స్థితికి మనమే బాధ్యులము. ఏమి కావలెనని మనము ఆధిల పించెదమో ఆ ప్రకారముగా మనలను మనము హుళుదిర్చుకొనగలము. ఆ సామర్థ్యము మన కున్నది. ఇప్పుడు మనమున్న వర్తమాన

పీఠీ మన పూర్వ కర్మలు కారణమైనచో అదే హేతువుననుసరించి, మనము ఆడిందిన విధముగ మన భవిష్యత్తును ప్రస్తుత కర్మల ఫలితముగా మనము రూపొందించుకొన వచ్చును. అందుచే, మనము ఏ రీతున నడచు కొనవలయునో గుర్తుంచుకొని ప్రవర్తన వలసి యున్నది.

విశ్వమంతటిలోను ఉత్తమోత్తమమయిన శరీరము ఈ మానవ దేహాపి. మానవుడే సర్వోత్తమ దేవి. అన్ని జంతువుల కన్నను, దేవతలకంటెను మానవుడే ఉన్నతుడు. ఆతని కంటె అధికు తెవ్యరును లేరు.

ప్రకృతి వధిగడించుటకయి పోరు పలుపు చుండినంతకాలమును మానవుడు మానవుడే. అంతరికము, బాహ్యము నవి యీ ప్రకృతి లెందు తెరగులు.....వివిధ జాతుల చరిత్రను గమక సునిశితముగా మనము చరికిరించి నచో—ప్రకృతి నెదిరించి పోరు పలుపు మానవుల సంఖ్య అధికముగనున్న సందర్భములలో బాతి యున్నది వంచుకొన్నట్లును, అవంతత్వము నందుటకై ఈ పోరాటము పనువరించుట అగి

పోయినపుడు చాలి పరవము అరంభమయి పట్టును మనకు తెలియవగును. ప్రయోజన పాదులు ఈ పోరాటము నిరర్థకమని తృణీకరించిన తృణీకరించెదరు గాక, మన కది అనవసరము అనగా, ప్రతి జాతికిని బలము దాని అధ్యాత్మికత యంతే విలిపింపబడును. ఈ అధ్యాత్మికత క్షీణించి, భౌతిక పాదము పాదుకొన నారంభించిన యంతనే ఆ జాతి వినాశము అరంభమయినదన్నమాట.

మరింత శక్తిమంతులముగా మనలను మనము తీర్చిదిద్దుకొను నిమిత్తము మన మేలెంచిన ఒక గొప్ప వ్యాయామశాలయే ఈ ప్రపంచము.

అలోగ్యకరమయిన సాంఘిక పరిణామము లన్నియును అంతర్గతముగా పని చేయుచున్న అధ్యాత్మిక శక్తుల ప్రకటనయే. ఈ అధ్యాత్మిక శక్తులే గమక బలియముగా నుండి స్వక్రమముగా సర్వబాటయినచో దానికీ అనువుగా సంఘము తనను తానే తీర్చిదిద్దుకొనును. ప్రతి వ్యక్తియు తనకు తానే స్వీయమోక్షమునకై పాటు పడవలెను. అంతకు మించి మరియొక చాలి లేదు.

జాతుల విషయమున కూడ ఇదే న్యాయ మను
వర్తించును.....అన్ని వ్యవస్థలును అను
మగ్రములే. పరిపూర్ణ సమగ్రవ్యవస్థ ఒక్క-
టియు లేనే లేదు. ఆ కారణమున వ్యవస్థల
యందలి లోపాలను వేరెత్తి చూపించుట
చాల సులభమయిన పని. ఒక వ్యవస్థ ఎట్టి
దయినప్పటికి ఆ వ్యవస్థయందు మనుగడ
పొగించుచున్న వ్యక్తిలోని అనుమగ్రతల వధిక
మించుటకు లోడ్పుడునట్టివాడే మానవాళి! నిజ
మయిన మహాపకార. వ్యక్తులే గనుక
సముద్ధరింపబడినచో జాతీయు, ఆ జాతి! చెందిన
వ్యవస్థలును తప్పక సముద్ధరణమొందగలవు.

పర్యపాధారణముగా మనుజులు తమ
దోషాలను సాటివారిపయిన నెట్టి చేయు
చుందురు. అట్లు ఇతరులపయిన నెట్టిచేయుటకు
వీలుగాని పక్షమున ఆ నెపమును జైవము
మీదనో లేదా తాము సృష్టించిన విధిచార
యను భూతముపైవనో నెట్టిచేయుదురు. విధి
యనునది ఎక్కడుంది! విధి యనగా నెవరు!
ఎవరు చేసినకర్మ చా రమభవంపక తప్పదు.
మన విధిని చూపొందించుకొనునది మనమే.

అందుగూర్చి దూషణ భూషణములకు అమృత
 త్వరికిని సంబంధము లేదు. గాలి ఏమ
 చున్నది. తమ తేరచాపలనే త్రియంచుకొన్న
 పదవలు ఆ గాలి చాటున తమ ప్రయాణం
 సాగించి ముందుకు సాగిపోవును. కాని, తమ
 తేరచాపలను ముడుచుకొని కూర్చున్న పద
 వలు ఆ గాలివలన లాభమునంద లేవు. మరి ఆ
 దోషము గాలి దగునా!

“నేననుభవించుచున్న ఈ దుఃఖమంతయు
 నా కర్మఫలితమే. అందుచే దానిని తొలగిం
 చుట కూడ నాచే మాత్రమే అరుగవలెను”
 అనుచు పలుకుదు. నేను కట్టినదానిని నేనే
 పడగొట్టగలను. ఇతరు లెవరో నిర్మించినదానిని
 మాత్రము నేను నిర్మూలించజాలను. అందుచే-
 రెండు, ధైర్యము వహింపుడు, బలవంతులు
 కందు. బాధ్యత నంతటిని మీ భుజ
 స్కంధములపై వేసికొనుడు. మీ భావి! మీరే
 కారకులు అని తెలిసికొనుడు. మీకు కావలసిన
 బలము, సహాయము అంతయును మీలోనే
 యున్నవి.

మీ స్వీయ భవిష్యత్తును మీరే స్వయం
ముగా నిర్మించుకొనుడు. గతించిపోయిన దానిని
గతమే పూర్ణిపెట్టించుడు. అనంతమయిన భవి
ష్యత్తు మీ ముందున్నది. ప్రతి మాట, ప్రతి
సంకల్పము, ప్రతి చేష్టయును కొంత సుందర
ఫలమును మీకై మూటగట్టి యుంచును. ఈ
విషయమును నీ కెల్లప్పుడును గుర్తుంచుకొన
వలయును. దుష్టసంకల్పములు, దుష్టచేష్టలును
క్రూరవ్యాఖ్యములు మాదిరిగా నీ పయిన
దూకి పడుటకు సిద్ధముగా కాచుకొని యున్న
వనియు; సర్వసంకల్పములు, సర్వార్థములును
శరణుదాసైత్యముతో మిమ్ముకాపాడుట
కయి అనవరతము సిద్ధముగా నున్నదనియు
దృఢమయిన విశ్వాసముకల్గి ప్రకృతించెదడు
గాత.

“ఎందుకు, నీల నమచు ప్రశ్నించుట కాదు”
మన కర్తవ్యము—విధిని నిర్వహించుచు ప్రాణ
ముల సర్పించుటయే. “ఉత్సాహశీలివై యుండు.
ఘనతర కార్యనిర్వహణకై మనలను భగవం
తుడు ఎంపిక చేసినాడనియు, మన మీ కార్యము
లను తప్పక వెరవేర్చగలమనియు విశ్వసించుము.

దురదృష్టవశమున, ఈ దేవతమున అత్యధిక సంఖ్యాకులైన మానవులు ఏ యాచర్యమును లేకనే అంధకారమునబడి కోట్లు దివ్వాకుచున్నారు. ఏదయినను ఒక ఆచర్యమును స్వీకరించిన మానవుడు తేయి తప్పుల నొనరించినచో, ఏ ఆచర్యమును లేనిమానవుడు యాలైనేల తప్పులు గావించునని నా నిశ్చయము.

ప్రకృతి నెదిరించి పోరాడుటకై మానవుడు ప్రయత్న మారంభించును. ఆ ప్రయత్నమునందల దనక పొరబాట్లు చేయును. బాధల వదులించును. కాని, క్రమక్రమముగా అతడు ప్రకృతిని జయించును. తన స్వాతంత్ర్యమును గుర్తించును. అతడు ద్వితీయముగా కాగానే, ప్రకృతి యాతనికి దానోపహామ్యుని తానినయింపును.

ప్రకృతికి లోబడియుండుటయే స్వాతంత్ర్యము అనుచున్నది నే నంగీకరింపను. అట్లనుటకు ఆర్థమేమో నాకు తెలియదు. మానవ చారి పురోభివృద్ధిచరిత్ర వనునంది ప్రకృతి

నెదిరించుటయే ఆ పునోభివృద్ధికి తోడ్పడి యున్నది.

మన జీవితాలు మంచివిగా నుండవలెను, మన జీవితములు పవిత్రముగా నుండవలెను. అట్లున్న నే ప్రపంచము మంచిగా నుండుకలదు. ప్రపంచము మంచిగా నుండటం అనునది ఫలితము. దానికి కారణము మనము. కావున మనము మనలను పవిత్రులనుగా రూపొందించుకొందుము గాక, పరిపూర్ణులుగా రూపుదిద్దుకొందుముగాక.

కలహములవలనను, నేరారోపణలవలనను ప్రయోజనమేమిటి దిన్నపరిస్థితిని మునుగు పరచుటకు మనకది యెంతమాత్రమును సాయపడదు. తనకు కటస్థించిన చిన్న చిన్న పనులను వెకవేళ్ళుటకై సగుగుగోను కృతావముగల మనిషి ప్రతినిమిదానికి అసంతృప్తతయి సగుగుగోనుచునే యుండును. ఎల్లప్పుడును సగుగుగోనుచు అసంతృప్తతగుచుండెడి వాని జీవితము కైవ్యమయముగనే గడచును. అట్టి వానికి అన్నింటిను అపజయమే ఎదురగును.

తాను చేయవలసిన పనియందు త్రికరణ శుద్ధిగా నిమగ్నమయి, తన విధిని యథా ప్రకారముగా నిర్వహించుకొనిపోవువానికి తెలుగుభేరిలలో పరియైన మార్గము గోచరించును. అట్టిదానికి మరింత గురుతర కాధ్యక్షులు సంక్రమించుచుండును.

ప్రపంచమను యంత్రపు చక్రముల క్రింద బడి పరిగిపోవుచుండు తెరపుతో మూరముగా పారిపోకండి. దానిలోపలనే నిలచి కర్మ రహస్యమును తెలియండి. సంసారము నందుండు చునే కర్మావరణమును సవ్యముగా నొనర్చుట ద్వారా బంధనిముక్తిని బడయజాలుటమను అవకాశమున్నది.

మనము తలపోయు ప్రతి భావనయు, మనము గావించు ప్రతి కార్యమును కొంత కాలము గడచిన పిమ్మట మాత్మమోషమునంది నీడహాపముగా ఆ మాత్మశరీరంలో సుషుప్తావస్థలో జీవించియుంటుంది. మరల కొంత కాల మయిన పిమ్మట అది బయల్పెడలి ఫలితములను చూపించును. ఈ ఫలితములే మానవ జీవిత వైఖరిని నియంత్రిత మొనరించుచుండును.

ఈవిధముగా మానప్రభు తన జీవితమును తానె
స్వయముగా రూపొందించుకొనుచున్నవాడగు
చున్నాడు. తన జీవిత గతి! తానై ఏర్పరచు
కొన్న నియమాలకు మాత్రమే మానప్రభు
బద్ధుడు. తాత్యామయిన ఏ అన్యనియమాల
కును అతడు బద్ధుడు కాడు.

నా అవర్సము నంతటిని ఒక కొద్ది మాట
లలో ప్రకటించవచ్చును. అది—మానవాళి!
కానియొక్క—దివ్యత్వమును బోధించుట, జీవి
తమునందు ప్రతి చర్యలోను ఆ దివ్యత్వమును
ప్రకటించుటయెట్లు అనువది బోధించుట.

పవిత్రత, ఓర్పు, పట్టుదల—వీని అన్నిటిని
మించి ప్రేమ; విజయసాధనకు అత్యంతావశ్య
కము లివి.

దివ్యనికాసమే జీవనము, సంతోషమే మర
గాము. తన వ్యక్తిగత సుఖసంతోషములకు
మాత్రమే పాటుపడుచు పోమరిగా జీవించు
స్వప్రయోజనపరులకు పరకమునందు సహి
తము స్థానం లేదు.

తనకు దైవమిచ్చిన విచక్షణాజ్ఞానమును
వినియోగింపక గ్రుడ్డి పమ్మకములను చూపుచున్న

గోదారి
91316

నేలాడు మనిషిని భగవంతుడు క్షమింపడు. అంతకంటె; భగవద్విశ్వాసము లేనివాడే అయినప్పటికిని తన విచక్షణాజ్ఞానముమీప యోగించు చానినే భగవంతుడు క్షమించునని నా ద్భుత విశ్మయము. మంచి చెడ్డలను విచారించిరాలి. మన విచక్షణాజ్ఞానమును తప్పక వినియోగించాలి. ప్రతి దేశమునందున ప్రాచీన గ్రంథాలు తెలియజెప్పెడి మహాపురుషుల నిషయమునను, ప్రపక్తల నిషయమునను గల శాస్త్రవమును హేతువాదము ఋణపు చేసినప్పుడు అట్టివారిని మనం విశ్వసించగలము. అట్టి ప్రపక్తలను మన మధ్యనే కనుగొన గల్గినపుడు వారిని మనము విశ్వసించగలము. ఆ ప్రపక్తలు విచరీత వ్యక్తు లేమియు కాలని, కొన్ని సిద్ధాంతములకు దృష్టాంతములే యని అప్పుడు మనము గ్రహించగలము.

లక్ష్మీసిద్ధికోరకయి నీవేల పాటుపడరాదు? అపదయములద్వారానే మనము మునిత జ్ఞాన వంతులమగుచున్నాము. కాలము అంటు లేనిది. గోడను గమనించు. అది యెన్నడయినను అసత్యమోనీ యుండెనో? అంతమాత్రమున

చానిది ఏ విశిష్టతయును సంక్రమించుటలేదు.
ఎన్నటికిని గోడగానే అది మిలిచిపోవును.
మావ్రతు దేవదత్తము పల్కియుండవచ్చును—
అయిన నేమి! ఆ నోవమును నరిదిద్దుకొని
అతడు భగవంతునిగా పరిణమింపగలడు. ఏదో
ఒక కార్యమును నిర్వహించుట శ్రేయస్క-
రము. అది తప్ప అయినను నగుగాక. తక్కు-
చేయకు. ఏమియు చేయక నూరనే యుండుట
కంటె అది యెంతో మేలు. అవు ఎన్నడును
అసత్యమాని యెరుగడు. కాని, అది యెప్పటి
కిని ఆవుగనే మిలిచియుండును. ఏదియో ఒక
కార్యము నొనర్చుము!

పవిత్ర భావనలనే నిరంతరము తలపోయుచు
సదాగుర్కర్మముల నాచరించుచు జీవనము
సాగించుము. నీచమయిన సంస్కారములగు
అణచియుంచుట కిది యొక్కటే మార్గము.
ఒకడు శుద్ధ అయోగ్యుడని యెన్నడును పలుక
కుము. ఏలవవగాఅతని ప్రస్తుత ప్రసర్తనము
అతని అభ్యాసముల ఫలితమేగదా. ఆ అభ్యాస
ములను మూతప సదాభ్యాసములచేత నరిదిద్ద
వచ్చును. పునరావృతములయిన అభ్యాసములే

శీలము. పునరావృతమైన ఆలవాట్లు మాత్రమే శీలమును సంస్కరింపజాలవు. బ్రహ్మచర్య విష్టాగరిష్ఠమయిన బుద్ధి అద్భుతమయిన శక్తియుక్తులను, బ్రహ్మాండమయిన సంకల్ప బలమును కలిగియున్నది.

ఎకతెగని సాధవలక్ష్మారా కష్టపరిష్కరిని మనము అధిగమించగలము. ఏదయినను ఒక ధరిష్ఠితి మనకు సంబంధించుటకు మనకై మనము లోబడి అవకాశ మిచ్చిన నేరప్పు ఆస్థితి మనకు సంభవించజాలదు. ఈ సత్యమును మనం తప్పక తెలుసుకొనవలెను.

ఒక రీతి నేను హిమాలయపర్వతములందు సంచరించుచున్నాను. ఎంతో ఎత్తుగా పొడవయిన కాలికొట మా ముందు కాన్పించుచున్నది. నిరుపేద పన్యాసులము మేము. ముమ్మలను మోసికొని తీసుకొనిపోవుటకు కూలీలను నియమించుకొన శక్తిలేని కారణమున కాలి వడకనే ప్రయాణ మంతయు గడువనలెను. మాతో ఒక వృద్ధుడూడను. . . "ఈ మార్గమును గడచుటయెట్లు? నేనింక నెంత మూత్రమును అడుగులేసి అడుగు పెట్టజాలను.

కాలు కడివిన నా గుండె బ్రహ్మలయిపోవును" అనుచు నాతడు వాపోయినాడు. అంతట నే నాతనిపట్లు ధైర్యము చెప్పి ప్రోత్సహించితిని: "నీ కాళ్ళవయిపోక్కసారి పడింది చూడు." అపుడరిదిట్లు చేసెను. అంతట నే నిట్లు పలికితిని: "నీ కాళ్ళకింద కనిపించుచున్న మార్గ మంతయు నీవు స్వయముగా నడచి వచ్చిన మాదిరికే. అతి త్వరలోనే అది కూడ నీకాళ్ళ క్రింద నుండును." దివ్యసక్షత్రాల మాదిరిగా మీకును దివ్యులయి యున్నారు. కనుక అత్యున్నత వస్తువులు కూడ మీ పాదముల క్రిందనే యుండును. అంతటి మహోన్నత వ్యక్తిత్వము దిగింది.

దిగిపోయినను, పనికిమాలిన కార్యుపాదము మూత్రము "ఇది విధిచాత" అని పలుకు ననుచు సంస్కృత సుభాషితము చాటుచున్నది. కాని, తాను దృఢముగా నిలచి "నా కర్మకు నేనే కర్తను" అని ప్రకటించు వాడే ధైర్యవంతుడు. ముఖలితము దిగద బడుచున్నవారే విధిని గురించి మాట్లాడు

తాను యువకులు సాధారణముగా జ్యోతిష్యము జోలికి పోరు.

ఒక మనిషి శీలమును నిష్క యుచుటకు ఆతఁడొక్కొక్క ఘనకార్యమును పరిగణింపరాదు. ప్రతి పనికియాలిన మార్గమును ఎప్పుడో ౧.౪ వస్తుకు మహావీరుడై తెలిసియుండినప్పుడు, సర్వసామాన్యగుణులకు కనులను నిర్వహించు చున్నప్పుడు వ్యక్తిని పరిశీలించుము. నిజానికీ ఒక మహావ్యక్తి యొక్క వాస్తవ శీలమును తెలియజరచినది ఈ సాధారణ కృత్యములే. గొప్ప గొప్ప సంవర్ధములు ఆత్మగత సామాన్య మానవులకు కలుగెడివి ఒకవిధమున ఘనత నాపాపించును. కాని, ఒక వ్యక్తి శీలము ఎల్ల వేళలందునా-ఆతఁడెట్టి కష్టనిలో నున్నాను ఒకే రీతిగా విశిష్టముగా నున్నచో అట్టివాడు మాత్రమే నిజముగా గొప్పవాడు.

ఏ విధమయిన ప్రతిఫలమును ఆ పరిమనము ప్రపంచమున కందించిన ప్రతి సద్భావనయును లోకమున పదిలపరచబడి, క్షింభల శ్రేణిలో ఒకదానిని ఛేదించి, కర్మబంధమును సడలించి మనలను మరింత మరింత పవిత్రుల

నొనరించును. ముద్దులలో అత్యంత పవిత్రముగా మనము పరిగణించువరకును అవి మనలను మరింత పవిత్రములుగా నొనరించుచునే యుండును.

నీవు గనుక శుద్ధ్యా ద్వేషములను వెలిబుచ్చి నచో అవి యిచ్చుడి ముచ్చుడిగవయి వడ్డీలో గళా నీ మీదకే మరలివచ్చి నిన్ను పట్టి కడుపును. ఏ కత్తియును దానిని అపజాలదు. దానికి అవకాశమును నీ వొక్కసారి యిచ్చి నచో ఘరితమునుభవించి తీరవలసినదే. దీనిని నీవు గుర్తుచుకొన్నచో దుష్టకార్యముల నాచరింపకుండ అది నిన్ను నిరోధించును.

ప్రకృతిని ప్రతిఘటించి తిరుగుదునది ప్రతిది యును నైతన్యవంతమే. అట్టి సంపర్కములలో నైతన్యము ప్రస్ఫుటముగను. దిన్నచీకు నొక దానిని చంపుటకు ప్రయత్నించి చూడు. ఆ అల్పప్రాణి సంయతము తన ప్రాణరక్షణకై వెన్వెంటనే ప్రతిక్రియను చూపించును. ఎక్కడెక్కడ పోరాటమున్నదో, ఎక్కడెక్కడ తిరుగుబాటు గలదో - అచ్చట జీవమున్నదని

గుర్తు. ఆయా తావులలో చైతన్యము ప్రకటిత మగుచున్నది.

ధనము వార్జించునది మావపుడే గదా! ఎక్కడైనను ధనము మావపుని కల్పించివదని వినియుంటివా! నీ తలపులకును చేతలకును గమక సామరస్యము గల్పింపజాలినచో— మరల మరల నొక్క వక్కాణించుచున్నాను— నీ మాటలు, చేతలు, ఒకే విధముగ నుండిన యెడల, ధనము దానంతట వదియే మంచి నీకృప్తాయముగా నీ పాఠముల చింతకు వచ్చి పడును.

ఈ విశ్వమునందు మంచితగల మార్గము అత్యంత కష్టసాధ్యమయినది, కఠినమయినది. ఆ మార్గము నవలంబించి ఎందఱో అపజయము పాలయినారన్నది ఏమంత వింత భంగతికాదు. ఎందరెందఱో ఆ మార్గమున విజయము సాధించినారన్నదే వింతయిన విషయము. వేలాదిగా తపబ్రాహ్మ, పౌరబ్రాహ్మ చేయుటద్వారానే చివరకు సచ్చిల స్థాపన యగువలసియున్నది.

ప్రతికార్యమును—అవసోకన, ప్రతిఘటన అటుచిమ్మట అంగీకారము అను ఈ మూడు

మజ్జీలగుండను సాగితిరవలెను. తన కాలము కంటె ముందుకు చూపు సావించి అలోచించు ప్రతివ్యక్తియు అపార్థము చేసికొనబడును. తప్పుదు. అందుచే ప్రతిఘటనయు, హింసయు అర్హునింపదగినవే. నేను మాత్రము నిదానము గను, పవిత్రముగను నుండి భగవంతునిలో అపారవిశ్వాసమును కల్గియుండిన లెను—ఈ ప్రతిఘటన, హింస అన్నియు అదృశ్యము కాగలవు.

ప్రతి అశ్వయును వస్తువు దివ్యగుణమునదే. అంతరికమును, బాహ్యమును అయివ ప్రకృతిని నియంత్రితము గావించుటద్వారా ఈ దివ్యత్వమును ప్రకటిత మొనరించుట అశ్యము. కర్మముద్వారానో, భక్తిమార్గముననో యోగ సాధనవలననో, వేదాంతజ్ఞానము మూలము ననో—ఏదిలో ఏదయినా ఒక మార్గము నవలంబించియో, ఒకటికంటె ఎక్కువ మార్గముల ననుసరించియో, లేదా అన్ని మార్గములను అనుసరించియో—ఈ అశ్యమును సాధించి ముక్తుడవుకమ్ము. మతసర్వస్వమును ఇదియే. వాదములు, సిద్ధాంతములు, క్రియాకలాప

ములు, శాస్త్రగ్రంథములు, దేవాలయములు, విగ్రహపూజములు యివి అన్నియును అనుషంగికములు మాత్రమే.

ఎవడికివాడు ప్రతివాడును తన మార్గమే సర్వోత్తమమని తలంచును. మంచిదే! కాని ఇది గుర్తుంచుకోండి—ఆ మార్గము మీకు మీ వరకు మంచిదే కావచ్చు. ఒకని కెంతమాత్రమును జీర్ణము గాని అహారము మరియొకనికి అతిసులభముగా జీర్ణము కావచ్చును. ఒక పద్ధతి మీకు మంచిదయినందున అందరకూ అదే పద్ధతియని భావించవద్దు. పిడుగుకూ చియ్యారికి ఒక్కటే మంత్రము కాదు. విద్యా విహీనులు, సంస్కారరహితులు, ఆలోచనా కూన్యులు అయిన వారికి కూడ అందరికీ ఒకే పద్ధతి! అది మంచిది కాదు. మీ స్వంత బుద్ధి నుపయోగించి ఆలోచించండి. నిరీక్ష్వర వాదులుగా మారినను మారండి; భౌతిక వాదులుగ మారిన మారుదు—మీ స్వంత బుద్ధి నుపయోగించి హేతుమార్గము ననుసరించి మీరు ఏదానిని ఎన్నుకొనినను మంచిదే. మీ స్వబుద్ధి నుపయోగించుము! ఈ మనిషి

అనుసరించు పద్ధతి తప్ప అని చెప్పటకు మీ
 కేమి హక్కున్నది? ఆ విధానము మీకు పరి
 పడకపోవచ్చును గాక. అవగా, మీరే గనుక
 ఆ మార్గమును అనుసరించినచో మీరు దిగ
 జారి పతనము కావచ్చును. అంతమాత్రమున,
 ఎదుటివాడు కూడ అట్లే కావలెనని ఎక్కడను
 లేదు. అందుచే మీరే గనుక జ్ఞానమనునది
 యున్నచో, బలహీనుని అజ్ఞానిని ఎవనినయినా
 చూచినపుడు అతనిని తప్పుపట్టవద్దు, మీకు
 చేతనయినచో అతనిస్థాయి! దిగివచ్చి సహాయం
 చెయ్యండి. అతను ఎదిగి తీరాలి. నేనతని తల
 లో! ఒక అయిదు గంటల కాలములో అయిదు
 గంటల విజ్ఞానము కుక్కిపోయవచ్చును. కాని,
 అందువలన చేకూరెడి మంచి యేమున్నది?
 ఇంతకు ముందున్న పరిస్థితికన్న వానిస్థితి
 మరింత అధ్యాత్మమగును.

పోయి అందరకును ఈ సందేశము నుపదేశింపియు, “లెండు మేల్కొనుచు. మరింత
 యంతమాత్రము నిదురింపవద్దు, అన్ని కోరిక
 లను, అన్ని కష్టములను తొలగద్రోయుకత్తి
 మీలో ప్రతి ఒక్కరియందును గలదు. దీనిని

విశ్వసింపుడు. అట్లు విశ్వసింపుచో మీలోని ఆ
 శక్తి ప్రకటితమగును కాగలదు.".....ఆ
 అవంతశక్తి, అవంత విజ్ఞానము, అప్రతిహత
 మయిన ఉత్సాహము మీలోనున్నదని మీరు
 భావన చేయగల్గినచో, ఆ శక్తిని కలిగి వీరి
 ప్రకటింపగల్గినచో మీరు కూడా నావలెనే
 కావచ్చును.

5. విద్య - సమాజము

మానవునిలో ఇరవూర్వమే యున్న పరిపూర్ణత్వమును ప్రకటించుటయే విద్య.

విద్య యననది పుష్కలములు చదివి సంపాదించు గ్రంథపాండిత్యము విద్య యగునా? కాదు, బహుముఖ విజ్ఞానము విద్య యగునా? అదియును కాదు, సంకల్పముయొక్క ప్రచారము, వ్యక్తికరణలు ఏ శిక్షణమునలన సమ్యక్స్థియంత్రితములయి ఫలప్రదములగునో అట్టి శిక్షణయే విద్యయని నిలువబడును.

నా దృష్టిలో మనస్సు నేకాగ్ర మొనర్చుటయే విద్య. అంతేగాని వాక్తవములను ప్రోగు చేయుట విద్య యనిపించుకొనదు. నేనే గనుక నా విద్యాభ్యాసమును పునఃప్రారంభింపవలసి వచ్చినచో వాక్తవములను అభ్యసించుట యనునది యెన్నటికిని చేయను. దానిని

మాముగా, ఏకాగ్రతాతత్త్వి సంకరాహిర్యమును పెంపొందించుకొందును. అట్లు పరిపూర్ణముగ, సమగ్రముగా మలచుకొనిన బుద్ధియును పరిశ్రమయునో నా యిష్టము వచ్చిన విధముగ వాస్తవములను ప్రోగుచేసికొగలను.

జీవనపోరాటము నెదుర్కొనుటకయి ఇన సామాన్యమును సంసిద్ధులను గావింపవలె; శీల సంపచ్చత్త్వి, లోకోపకారగుణమును, సింహ సదృశధైర్యసాహసములను తెలిసి తీయునిదియు నయినచో—అట్టి విద్య విద్య అనిపించుకొనదగునా? మనిషిని తన కార్యకర్మ కాను నిలబడగల్గునట్లు చేయునదియే నిజమయిన విద్య.

ఊరకే నీ బుర్రలోనికి యెక్కింపబడి, అచ్చట యెందుకూ పనికిరాకుండ మ్రగ్గిపోవుచు నీ జీవితకాలము.తయు జీర్ణము కాకుండ నిలచిపోయిన సమాచారము విద్య యని అనిపించుకొనదు. జీవనిర్మాణప్రదములై, మనిషిని మనిషిగా మార్చుచున్నవలెనై, శీలనిర్మాణశక్తియులైన భావములను జీర్ణము గావించుకొనుటయే మనకు కావలెను. కేవలం ఒక్క అయిదు భావములను గమక వీపు జీర్ణింప జేసికొని,

చానితో నీ జీవితమును నీ కీలమును వింప
గల్గినచో ఒక గ్రంథాలయమందలి పుస్తక
ముల వన్నింటిని కంఠ స్తము గావించినవాని
కంటెను నీవు ఎక్కువ విద్యావంతుడనగుదువు.

విజ్ఞాన మనునది మానవునిలో స్వతస్సిద్ధియు
గానే ఉండి యున్నది. ఏ జ్ఞానమును బయట
నుండి వచ్చి నీలోనికి ప్రవేశింపదు. అంతయును
లోపనే యున్నది.....మౌనమునే మహా
శయము గురుత్వాకర్షణము నావిష్కరించి
నాకని చెబుకొ డింకాము. అంతవరకును ఆ
గురుత్వాకర్షణము ఏమూలనో అతనికోసమయి
వేటకూర్చొని యుండెనా యేమి! అది యాతని
మనసుననే యుండి యుండెను. తగిన సమ
యము రిటస్థించినది. దానితో నారే దా గురు
త్వాకర్షణను కనుగొనుట జరిగెను. ఇంత
వరకు ఈ ప్రపంచము గ్రహించిన విజ్ఞాన
మింతయును మనస్సుమందే వెలువడినది. ఈ
విశ్వమియొక్క అంతటినీ గ్రంథాలయము నీ
స్వంత బుర్రలోనే యుంది. బాహ్యప్రపంచం
కేవలం మాచనమాత్రమే; నీ స్వంత మన

మృదు అధ్యయన మొనర్చువట్లు గావించు
పందర్శనము మూత్రమే.

నాయకత్వము వహించి అజ్ఞాపించుటకే
ప్రతివాడును ఇచ్చగించునేకాని, విధేయుడై
అజ్ఞాపాలనముగావించుట శివ్యమును యిష్ట
పడదు. ఈ దుస్థితి కంటెటి మాలకారణము
ప్రాచీనకాలపు బ్రహ్మచర్య వ్యవస్థ ఈ నాడు
అడుగంటిపోవుటయే. విధేయునై అజ్ఞాపాలన
మొనర్చుటను ముందు నేర్చుకో. అజ్ఞాధికారము
తానంతటదియే లభింపగలదు. ఎల్లప్పుడును
ఒక సేవకుని మాదిరిగా ప్రవర్తించుట నేర్చుకో
అప్పుడే నీవు నాయకుడవగుట కర్హుడవు.

విద్య, విద్య, విద్య మూత్రమే. విరోధా
లోని అనేక పట్టణములగుండా సంచరించుచు
వానిలో పేదప్రజలకు సయితము సమకూరిన
సౌకర్యములను, విద్యను పరికించిన నా మన
స్సుకు మనదేశమందలి బీదప్రజల అవస్థ
గుర్తుకు వచ్చినది. నా కమలు అశ్రుపూరితము
లయినవి. ఈ తేడాకంటకు భారణమేమి? ఈ
విభేదానికంటకు భారణము విద్యయే యని
నాకు సమాధానము స్ఫురించినది.

మనకు కావలసినది ఈ శ్రద్ధయే. దురదృష్టవశమున మన భారతదేశమునుండి ఈ శ్రద్ధ యనునది చాదాపుపూర్తిగా అంతర్ధానమయిపోయినది. ఈనాటి మన దుస్థితికి ఇదియే కారణము. ఒకమనిషి! వేరొక మనిషి! మనిషి! మనిషి! గల తేడాకు కారణము ఈ శ్రద్ధయే తప్ప అన్యమేదియును గాదు. ఒక వ్యక్తిని గొప్పవానిగా తేయునదియు, వేరొకనిని అల్పునిగా నొనరించునదియు ఈ శ్రద్ధయే మునూ.

ఏ విషయమునయినను లీప్రముగా శై కొనకపోవుట, ప్రతి విషయమును వేళాళాము గాదించుట అను జబ్బు మనజాతి రక్తములోనికి నొచ్చుకుపోవుచున్నది. ఈ భయంకర వ్యాధిని నివారించుకొనండి. దురితేరకుండ తరిమి కొట్టండి, బలవంతులయు, శ్రద్ధాభువులై మెలగండి— మిగిలినదంతయు చానికడే అనున రింది వచ్చును.

మన దేశమునందలి బహుగ్రహబలకు మనము చేయవలసిన సేవ అంతయును—వారికి విద్య నొసంగుటయే, అనగా వారి స్వంత వ్యక్తిత్వ

మును పెంపొందించుట.....వారికి ఆలోచనలను అందజేయుచు, వారికి కావలసినపదవియే, మీరు ఆ విధముగా చేసినందుకు ఫలితముగా మిగిలినదంతా అనుసరించి రాగలడు.

రసాయనిక సంహారముల నొకచోట చేర్చుటయే మనపని. ఆ రసాయనిక పదార్థముల మధ్య చర్య జరిగి స్ఫులికీకరణము సంభవించుట ప్రకృతికాస్త్రాన్వయము వనుననించి అంతయు జరిగిపోవును.....చర్యరము గనుక ప్రవక్షగారిచేతకు రానిపక్షమున, ప్రవక్షయే చర్యరము చేతకు పోవలసియున్నది. పేద పిల్లవాడు విద్య నార్జించుటకై రాత్రున పరిస్థితిలో దానినద్దకే పోయి విద్యనందింపవలెను.

కీలమును నిర్మించునది, మానసిక బలమును పెంపొందించునది, బుద్ధిని వికసింపజేయునది, తన కాళ్ళపై తాను నిలబడునట్లుగా మానవుని తీర్చిదిద్దునది అగు విద్య మనకు కావలయును.

తర తరాలు బలవంతముగా నిరోధించబడుచు వచ్చుచున్న సంకల్పక క్ష చేని ఫలితముగా చాచాపు నాశన మొనర్చబడినదో, మారిన భావములు వచ్చుట మాట యటించి

దేని ప్రభావముచే ఉన్న పాఠ ఆలోచనలే ఒకదాని వెంటడి మహాకటిగా అవ్యక్తమై పోవుచున్నవో.....నెమ్మది నెమ్మదిగా ఏదయితే మానవుని ఒక యంత్రముగా మార్చివేయుచున్నరో—అట్టిది విద్య యగునా! నా యభిప్రాయంలో యంత్రము మారిరి మారి మంచిగా నుండుటకన్న, స్వయంత్రముగా స్వంత తెలివితేటల నుపయోగించి తప్పుదారిబట్టినను మంచిదే.

అత్యవిశ్వాసము, శ్రద్ధ దృఢముగ నాటుకొని యుండవలెను. మార్గదర్శకమూత్రముగా బ్రహ్మచర్యము వెలుగొందుచుండవలెను. అట్లుండి, వేదాంతమునో మిళితమయిన పాశ్చాత్య విజ్ఞానశాస్త్రమే మనకు కాపలని యున్నది.....మానవునిలోపలనే విజ్ఞాన మంతయు గలదని వేదాంతము చాటి చెప్పును. సహితాలునియందు సహితము ఇదే సత్యము. లోపల మన్న ఆ విజ్ఞానమును బాగ్యుర మొనర్చుట మూత్రమే అవసరమయి యున్నది. అట్లు బాగ్యురము గావించుటే గురువుయొక్క పని.....కాని మూలము మూత్రము

మరేమే. అన్నం వంటిది మరేము; మిగిలినవి కూరలవంటివి. శేవలము కూరలను మూత్రమే తినుటవలన అజీర్ణము కలుగును. శేవలము అన్నమే తినినను ఫలితము అజీర్ణమే.

శేవలము అస్థులత బ్రహ్మచర్యనిష్ఠ వనలం లించినంత మూత్రమువనే విజ్ఞానము నంతటిని అతి స్వల్పకాలములో నముపార్జింపవచ్చునను ఈ సత్యమును గమనించితివా! బ్రహ్మచర్యము వలన ఒక్క పర్యాయము వినినగాని, తెలిసి కొనినగాని ఆ విషయమును తురువకుండ జ్ఞాపక ముంచుకొనగల్గును. ప్రస్తుతము మన దేశమున ప్రతిదీ సర్వనాశనమగుచుండుటకు కారణము ఈ బ్రహ్మచర్యనిష్ఠ పాటింపబడక పోవుటయే.

నా అభిప్రాయము ప్రకారము గురు గృహ వివాసమే విద్య. గురువు జీవితముతో శిష్యునకు వ్యక్తిగతమైన సన్నిహిత పరిచయ ముండ వలెను. గురువుయొక్క వ్యక్తిగత జీవనము కనుల ముందు కాన్పింపనిచే విద్య యనునది లేదు. మీ విశ్వవిద్యాలయముల విషయమే గమనింపుడు. గత యేబది యేండ్లుగా కొన

సాగుచు వచ్చుచున్న దీని విశ్వవిద్యాలయములు ఏమి త్రవ్వి తలకై తివచి ప్రతి మాటలు క్రీ. శ. 1897 సం. వ మద్రాసు సగరమున పలుకబడినవి) ద్వారా ఆలోచనా ధోరణి గల ఒక వ్యక్తి నయినను అది తయారుచేయు బాలకపోయినది; కేవలము పరీక్షా కేంద్రములు గనే అది మిగిలిపోయినది. సమస్త హితార్థమై త్యాగము గావించవలెనను భావము మన దేశముం దింకను పెంపొందలేదు.

ప్రారంభ సమాజమునకు గాని, ఆధునిక సమాజమునకు గాని — సమాజమునకు సర్వమెన్నడును గౌరవమర్యాదల నొసంగదు. సమాజమే సర్వమునకు గౌరవ మర్యాదల నొసంగవలెను. అట్లు గానిచో ఆ సమాజము నాశనము కావలెను. సర్వముపై ఆధారపడి సమాజము లేనను హాపు దిద్దుకోవాలి. అంతేగాని, సమాజమునకు అనువయివట్లుగా సర్వము సర్దుకొట్టు కాకూడదు. అయ్యున్నత సర్వములు ఏ సమాజమున వయితే అనుష్ఠానరూపముగా ఆచరింపబడుచుండుచో అట్టి సమాజమే పరిష్కృత సమాజము. ఇది నా అభి

ప్రాయము. అత్యున్నత సత్యములను ఆచరించుటకు సమాజమున ఏలుగానిచో, ఆ సమాజమును అంచుకు సరిపడుచట్లు చక్క-దిద్దుము. ఇది యెంత శీఘ్రముగా జరిగిన పంత శ్రేయస్కరము.

నీకు చేతనయినంతవరకు జనసాహస్యము యొక్క బంధనములను వేదించుము—వారికి స్వేచ్ఛనానంగుచునుచు నేను ప్రబోధించెదను..... సమాజశ్రేయస్సుకై. స్వస్థుభాగి లావంతటిని నీవు త్యాగమొనర్చగల్గినచో నీవు బుద్ధుడవే కాగలవు—అన్ని బంధముల నుండి విముక్తుడవు కాగలవు.

ప్రతి వ్యక్తికి, ప్రతిజాతికి ఘనత నాపాదించుటకు మూడు విషయములు ముఖ్యముగా అవసరము. అవి:—

1) సౌజన్యమునకు గల శక్తుల యొద్దిభవిష్యత్తును.

2) అసూయ, అనుమానములు లేకుండుట.

3) తాము మంచిగా నుండి ఇతరులకు మంచి గావింప ప్రయత్నించువారికి సాయపడుట.

మీ ఆదర్శమే గనుక భౌతికమయిన దైవచో మీరును అట్లే కాగలరు. ఇటు చూడుడు! మీ ఆదర్శము అత్త, ఆత్మ యొక్క రు నిలచియుండును. మిగిలిన దేదియు బ్రతికి లట్టకట్టి నిలువజాలదు. ఆ పరమాత్మకు వలెనే మేమును కాళ్ళచులమై యుందుము.

హైందవుడు రాను ప్రతి పనిని మరదృష్టితోనే యొనరించును. ప్రాగుట, తినుట, నిద్రించుట, నడచుట, వివాహ మొనరించు కొనుట.....చివరకు దొంగతనముగావించుట నహితము మరదృష్టితోనే గావించును... ప్రపంచమొరకై ప్రతిజాతికిని ఒక కర్తవ్య ముండును. ఎంతకాలముపాటుయితే ఆ కర్తవ్య మునకు విధూతము కలుగడో అంతకాలము పాటును ఎన్ని కష్ట సష్టములు వచ్చినను సరే ఆ జాతి వైరతన్యవంతమయి జీవించి యుండును. కాని, ఆ కర్తవ్యమే గనుక నాశనమయినచో ఆ జాతి వివాశనమందును..

శీల భ్రష్టతయే జాతి నాశనమునకు ప్రథమ సూచకమని చరిత్రలో సీవు గమనింపలేదా!

ఆ సూచన పొడసూపగనే ఆ బారి వినాక
నము కనుచూపు మేరలో నున్నట్లే.

జంతువులకంటె మేడు మనము ఏమంత
ఎక్కువ నీతిమంతులమయి లేము. సాంఘిక
శిక్షాస్మృతులకు భయపడి మాత్రమే మనము
నీతిగా మెలగుచున్నాము. “నీవు కొంగ
రనము గావించినప్పటికి నీ కే శిక్షా పదదు”
అని గనుక సమాజ మీనాడు ప్రకటించినచో,
ఇతరుల ఆస్తులను దోచుకొనుటకయి మనము
వరుగులు తీయుచుము. మనలను నైతికప్రవర్త
నముగా మంచునది పోలీసుచాడు మాత్రమే.
సాంఘిక కట్టుబాట్లే మనలను నీతిమంతులనుగా
నొనరించుచున్నవి. ఈ విషయమున జంతువుల
కంటె మనం ఏమంత మెరుగుగా లేము.

సర్వసాధారణముగా నాయకులు శీల
వంతులుకాని కారణముచేత సలురకముల
మత కృతులలో చాలవరకు క్షణకాలముపాటు
మాత్రమే మన గల్లుచున్నవి. అవి బుద్ధుడ
ప్రాయములే. పరిపూర్ణప్రేమ, ప్రతిక్రియా
భావ రహితమయిన ఉదార హృదయము—
ఇవియే శీలమును నిర్మించును. నాయకునిలో

శీలమే గనుక లేకపోయినచో అనుయాయులు విధేయులయి భక్తి విశ్వాసములతో అనుసరింపకు. నాయకునిలో గల పరిపూర్ణ పవిత్రత వలననే నాయకునియందు విశ్వాసము, విధేయత అనుయాయులలో పెంపొందగలవు. ఒక భావమును గైకొనుము. దానికే పూర్తిగా అంకితమై పొమ్ము. ఓరిమిలో పాటుపడుము — ఆకాశరణములు నీకు పాదసూచగలవు.

“మీ మతం సమాజమున కేమి మేల్కొల్పినది” అనుచు తరచు మనలను ప్రశ్నించుచుండును. సత్యం విషయంలో సమాజము ఒక కాలబద్ధమైనది. ఇది అనుగతము. వికాసోన్ముఖముగా మనము సాగించుచున్న ప్రయాణములో సమాజము ఒక మజిలీ మాత్రమే...
...ఒక శిశువు ఎల్లకాలము పసిపిల్లదానిగానే యుండుట కెట్లు సాధ్యముకాదో అదే విధముగా సమాజముకూడ ఒకే స్థితియందు శాశ్వతముగా నుండిపోజాలదు. పరిపూర్ణమానవశిశువేనాటికిని నుండజాలదు. ఈ రెండు మాటలును—పరిపూర్ణమానవుడు, శిశువు అనునవి—పరస్పర విరుద్ధములు. ఆ కారణమున చరి

పూర్వ సమాజ మనుషుని యేనాటికి ముందడు.
తప్పనిసరిగా ప్రాథమికస్థాయి నుండి మానవుడు
ఎదిగి తీరాలి. ఆ ట్లర దెదిగి తీరును.....వా
గురుజేవు ల్లు చెప్పేదివారు: “నిన్ను నీవు
ఏల వికసించజేసికోవు! వికసించిన పద్మము
చెంతకు తుమ్మెదలు వా నంతట అనే వచ్చి
చేరును.”

భరతులలోని దోషములను గుర్తించుము.
దోషము అదిగా అడ్డాసుము, బలహీనత.
మీరు బలహీనులనుచు జనులకు చాటిచెప్పుట
వలస ప్రయోజనమేమి? విమర్శన, విధ్వంసన
ఎంతమాత్రము ప్రయోజనకరం కావు. మన
మంతికంటె ఉచితమయిన వానిని జనుల
కొంగువలెను. వారి జన్మహక్కు అయిన వారి
మహోర్జ్వల ప్రకృతిని వారికి తెలియజెప్ప
వలెను.

నేను చెప్పనది “సంస్కరించు” అనికాదు.
“పురోగమించు” అని నేను చెబుతాను.
సంస్కరించవలసినంత ఆధ్యాత్మ స్థితిలో ఏది
యును లేదు. పరిస్థితుల కమగుణముగా గర్భ
కొనిపోవుటయే జీవిత రహస్యము. జీవనమును

విశాసమాన మొనర్చువది ఇదియే. తనను
అణగదొక్కటకయి ప్రయత్నించుచున్న
శాస్త్రాశక్తులకు వ్యతిరేకముగా ఎదిరించి
నిల్చుటకు ఆత్మ గావించు ప్రయత్న ఫలితమే
సద్బలము. సద్బలమే పోగలచాడె ఎక్కువ
కాలము అత్యంత సుఖప్రదముగా జీవించగలదు.
ఈ విషయమును నేను ప్రబోధింపనప్పటికి
సమాజము చూచుచున్నది, మారక తప్పదు.

ప్రేమ, నిజాయితీ, ఓరిమి—ఇవి తిప్ప
ఇతిరమేమియు అవసరం లేదు. జీవ మనగా
ఎదుగుచులయే - నిశాసమే - వ్యాకోచమే—
ప్రేమయే. అందుచే ప్రేమ అంతయు జీవమే.
స్వార్థపరత్వమంతయు న్యూన్యతే — జీవిత
ధర్మము ఇదే. ఇప్పుడుగాని, ఇక ముందుగాని,
ఎప్పుడయినను ఇది సత్యమే. ఇతరులకు నుంచిన
చేయుట, మేలొనరించుట జీవము.

ఇతరులకు నుంచి చేయకుండుట మరణము.
ప్రేమించువాడు మాత్రమే జీవించువాడు.
ప్రేమ లేనివాడు చచ్చినవానితో సమానమే.
కనుక నా బిడ్డలాగా! ఈ లోకమున మీరు

చూచుచున్న మానవమృగములలో తొంద్రై
కాతము చచ్చినవారే.

ఒకవంక నవీన భారతదేశ మిట్లు పలుకు-
చున్నది— “పాశ్చాత్య ఆదర్శములను, వేష
భాషలను, ఆహారవిహారములను, అలవాట్లను
అనుసరించినచో మాత్రమే మనము కూడ
పాశ్చాత్యుల మాదిరిగా బలవంతులము, శక్తి
మంతులము కాగలము.” మరియొక వంక
ప్రాచీన భారతదేశ మిట్లు పలుకుచున్నది—
“బుద్ధిహీనులారా! అనుకరణము ద్వారా
పరాణివారి భావములు మీ స్వంతమెన్నటిని
కాబాలవు. స్వయముగా నార్జింపనిదే ఏదియును
మీ స్వంతము కాబాలదు. సింహపు చర్మమును
పైన కప్పుకొనినంత మాత్రముచేత గాడిద
సింహము కాబాలునా!”

ఒకవంక నవ్యభారతమిట్లు చాటుచున్నది—
“పాశ్చాత్యదేశములోనర్జునున్న దంతయును
తప్పక మంచిదే. లేదచో పాశ్చాత్యులు
ఇంతటి గొప్పవారెట్లు కాగలరు?” మరియొక
వంక ప్రాచీన భారతదేశ మిట్లు ప్రకటించు-
చున్నది—“ఈ మొరపు చమత్కర చీవముగా

ప్రకాశించుచున్నది. నిజమే కాని, ఆ చనుక్కు-
క్షణమాత్రమే. అది మీ కన్నులను మిరుమిట్లు
గొల్పుచున్నది జాగ్రత్త సుమా!"

పైకి పకపక మని వినిపించు పెద్ద వత్స
వంటి దేవశ్చిరుదేశములంకరిసాంఘిక జీవితము,
ఆ పైపాఠశ్రీంద అంతయాలోదనమే, దుఃఖమే,
బెక్కి బెక్కి యేడ్పుటలో నది అంతనుగు
చున్నది. ఆ నేమక, సంతోషము, ఆనందము,
ఉత్సాహము అంతయును పైపై ననే. కాని,
వాస్తవమున కది విపాదవేదనాభరితము.

కాని, యిచ్చుట భారత దేశముననో - పై!
కావ్యముగా వ్యాకులము, విపాదము గాన్పిం
చును. కాని లోన మాత్రము ఆనందము,
ఉత్సాహము, నిశ్చింత.

జీవనిషత్కాలమున - అతి ప్రాచీన కాలము
ననే మనము ప్రపంచమున కొక సవాలు చేసి
యున్నాము. "అమృతత్వము పంచగట్లనది
సంతతి మత్స్యత్తిచేయుటవలనగాని, సంపద
నార్జించుటవలనగాని సమకూడదు. త్యాగము
చ్యూర మాత్రమే అమృతత్వము పంద
గలము." ఈ సవాలును స్వీకరించి జాతి మెరుచి

జాతి యీ ప్రపంచ సమస్యలను పాధించుట కయి పాటుపడినవి. అయితే కొరకల వీడేప్పుట చ్వారా సుఖము చేకూరునను భావముతో నవి పాటుపడినవి. గతమున అవి అన్నియును పరాజయముల పాలయైనవి. అధికార సంఘటల కొరకైన చాహము గొనివచ్చిన దుఃఖ భారము క్రిందటడి పాలజాతులన్నియు నరిగి నశించినవి. మూలసముగా నావిర్యవించిన జాతులు కూడ, కంటే నడకలు నడచుచు కుప్పకూలి పడుటకు సిద్ధముగా నున్నవి. కాళ్వరముగా నిలచియుంచునది కాంతియా—సంఘర్షణమా అన్న ప్రశ్న యింకను తేలవలసి యున్నది. అట్లే వీరి కాళ్వరము—

ఓరిమియా—అపహిష్టతయా!

సౌజన్యమా—దౌర్జన్యమా!

బుద్ధిబలమా—దేహబలమా!

అధ్యాత్మికతయా—భౌతికపరత్వమా!

అనునది తేలవలసి యున్నది. ఎన్నో యుగాల క్రిందటనే ఈ సమస్యను మేము పరిష్కరించి యున్నాము. ప్రాపంచికతకు దూరముగా నుండుట—త్యాగమే—మా పరిష్కారము.

6. మానవసేవయే మాదవసేవ

నేను నా జీవితములో నేర్చుకొనిన అత్యుత్తమ పాఠ మేమనగా - సాధ్యమునందు చూపవలసినంత శ్రద్ధను సాధించు సాధనము నందును చూపవలయు ననియే... ఆ ఒకే సిద్ధాంతము ముండి నే ననేక పాఠముల నెల్లప్పుడు నేర్చుకొనుచున్నాను. కార్యసిద్ధికి కీలకమంతయు జానియంటే - అనగా సాధ్యమునకు చూపవలసినంత శ్రద్ధ సాధనముల పట్ల కూడ చూపుటయంటే కలదని నా నిశ్చయము.

ఇతరులయెడ మన కర్తవ్యము, వారికి ఉపకార మొనర్చుట. అనగా ప్రపంచమునకు సాయపడుట. అసలు మనము ప్రపంచమునకేం సాయపడవలయును? ప్రపంచమునకు సాయపడుటనగా విలుముగా మనకు మనము గలహేయపడుటయే... ఉన్నత ప్రదేశము నందు నిలచడి

చేరిలో ఎదురైన పైసలు పట్టుకొని "లిచ్చగాడా! ఇదుగో" అని దర్పముగా పలుకవచ్చు, చానికి మారుగా లిచ్చగాడు అచట నిలచి వందులకు అరచివల్ల కృతజ్ఞతను చూపుము, అరచి! చానమిచ్చుటచేత నీవు నీకే ఉపకారము చేసికొన గల్గుచున్నావు. ధన్యుడగువది ఇచ్చువాడు కాని, పుచ్చుకొనువాడు కాదు. ఆ లిచ్చగాని మూలమున నీలో శనికర ముష్పింగి నది. ఆ విధముగా నీవు విసముద్రపు, పవిత్రుడవు, పరిపూర్ణుడవు అగుచున్నావు. ఇట్టి అపకారము నీకు లభింపజేసినందులకు ఆ లిచ్చగాని కృతజ్ఞుడనై యుండుము.

ఉద్రేకరహితుడు, ప్రశాంతచిత్తుడు, దయామయుడు, ప్రేమస్వభావుడు సర్వకర్మముల నాచరించి తనకు తానెంతగానో ఉపకార మొనర్చుకొనుచున్నాడు.

ఘనకార్యములను పాఠించుటకు, కడలిపోని కట్టచల ఎంతోకాలము అవసరము. కొందరు ఘన కార్యములను పాఠించలేకపోయిరని మనము బాధపడ నవసరములేదు. కష్టములు కలిగినప్పుడు, ఘోర విపత్తులు ఎదురైనప్పుడు

తమలోమన్న స్వార్థ విశాచములు గట్టిగా పోరాడుచున్నప్పుడు ఆధ్యాత్మికాన్ని వారిని బయటకు తరుముచున్నప్పుడు అనేకులు పతన మగుట కహజమీ!

చెరువు చేయుటచేత, ఇతరులకే గాక, మనకు గూడ మనము హాని చేకొను చున్నాము. మంచి చేయుటచేత మనకును, ఇతరులకును, మంచి చేకూరుచున్నది. కర్మ యోగము ప్రకారము జరిగిన పని, దాని ఫలితము నది యిచ్చితిరును. దానిని నశింప చేయలేము. ప్రకృతిలో ఏ శక్తియు కర్మఫలితము నాపకాలదు. నేనొక చెరువుని చేసినచో, దాని వలన నేను బాధ అనుభవించక తప్పదు. ఈ జగత్తులో ఏ శక్తియు దానిని నిలుపలేదు. అదే విధముగా నేనొక మంచిపని చేసినచో ఈ జగత్తులో దాని ఫలితముల నది యివ్వకుండ ఏ శక్తియు మాన్పలేదు.

సకల శ్రేయమునకు, కమప్ర నీతివర్తనమునకు సంకేతపదము “సేను” గాదు, “సిన్లు”. స్వర్గమున్నచో లేదో నరకమున్నచో లేదో ఎవరికి కావలయునో అర్థ యున్న సేమి!

లేకున్న నేమి! మూర్ఖు లేని దొకటి ఉన్నదో లేదో ఎవరికి లెక్క! ప్రపంచము మన కట్టె దుట నున్నది, అది దుఃఖమయము. బుద్ధులేవుని చలె దానిలోనికి ప్రవేశించి దుఃఖ నివారణకై నిన్ను నీవు అంతరమొనర్చుకొనుము. ఆ ప్రయత్నములోనే మరణింపుము. నీవు ఆ స్థితుడవో, నా స్థితుడవో! శేదాంతివో! కర్మకుటువో! శ్రద్ధాపూరితవో! మహమ్మదీయుడివో! ఎవరైన నేమి! అది అంతయు మరచిపోమ్ము. నీవు మొట్టమొదట సర్వవలసిన పాఠమిది - లోకములోని దుఃఖనివారణమునకై నిన్ను నీవు సమర్పించుకొనుము.

“భగవంతుని గూర్చిన వివిధ సిద్ధాంతములను తెలిసికొనవలయువను చింత నాకులేదు” అని చెప్పిన ప్రవక్త బుద్ధుడొక్కడే! “అత్యుచితముగ గూర్చిన అనేక నిగూఢ సిద్ధాంతములను దర్శించినందువలన కలుగు ప్రయోజనముమీ నుంచి చేయుము, మంచిగా నుండుము. ఇదే మోక్ష మోక్ష మొనగును. ఇదే సత్యమును మోచే దర్శింపజేయును” భగవంతునిగాని, కీర్తినిగాని కోరక, నిష్కామముగా పని చేయువాడే

చక్కగా పనిచేయువాడు. ఆ విధముగా చేయగలడని, అతడు బుద్ధుడగుచున్నాడు. ప్రపంచమును మార్చివేయగల శక్తి అతని నుండి తిరుప్పముగును.

మనలను గురించియే తలపోయుచుండుట స్వార్థమగును. అది గొప్ప పాపము, “నేను ముందు భుజింటును, ఇతరులకన్న మిన్నగా ధనము వార్జింటును, అన్నియును నాకే కావలయును” అని తలచువాడును; “ఇతరుల కన్న ముందు నాకు ముక్తి లభించును. వానికంటె ముందు నేను స్వర్గమునకు పోవుదును” అని తలంచువాడును స్వార్థపరులు. స్వార్థరహితుడీ విధముగా చెప్పుడు: “నేను చివర వరకు నుందును. స్వర్గము నా కక్కర లేదు. నా పోదరులకు సాయపడగలనని, నేను వరకమునకైనను పోదును.” మతము చేయు పరీక్ష ఇట్టి నిస్వార్థతయే. ఇట్టి నిస్వార్థత యెక్కువగా కలవాడే అధిక ఆధ్యాత్మిక జీవనుడు. అతడే భగవంతుని యెక్కువ చేరువ కాగలడు.

నీ పెద్దరికిని సాయము చేయజాలవు. నీవ మాత్రమే చేయగలవు. అవకాశమున్నచో

దేవుని బిడ్డలను సేవింపుము. దేవునే సేవింపుము. తన సంతానములో ఏ ఒకరినినైన సేవించు అధికారమును, భగవంతుడు నీకు ప్రసాదించినచో నిజముగా నీవు ధన్యుడవే. విన్ను గూర్చి నీవు గొప్పగా నెంచుకొనకుము. ఇతరులకు లేని సేవాభాగ్యము నీకు గల్గుటచేత నీవు ధన్యుడవైతివి. ఈ సేవనే ఆరాధనముగా చేసికొమ్ము.

భగవత్కార్యమును చేయు ప్రత్యేక ఆవశ్యకము మనకు లభించుట మన భాగ్యము. అంత మాత్రమున అది ఆయునకు సహాయము చేయుటకాదు. "సహాయము" అను మాటను నీ మనస్సునుండి పెరికివేయుము. నీవు సహాయము చేయజాలవు. అది దైవదూషణమైన మాట. నీవిక్కడున్నది గూడ భగవదిచ్చి వలననే కదా! భగవంతువకు సహాయము చేయుదు ననుకొనుచున్నావా! నీవు చేయగల్గినది, చేయవలసినది భగవంతుని అర్పించుట మాత్రమే. ఒక కుక్కకు నీవు ఒక కరడు అన్నమును పెట్టవచ్చును ఆ కుక్కను భగవంతునిగా భావించి సేవించుము. ఆ కుక్కలో భగవంతు

దున్నాడు. అన్నియు ఆ భగవానుడే. అతడే అన్నింట నున్నాడు.

ఎంతో తపస్సు చేసిన మీదట, పరమ సత్యము ఇది అని నేను అర్థము చేసికొంటిని - ప్రతీక్షింపుము భగవంతుడున్నాడు. అంతకు మించి వేరు దైవము లేడు. ఎవరు జీవారాధకుడో అతడే నిజమయిన దైవారాధకుడు.

ఈ ప్రపంచ సరళమూలో, ఏ ఒక్కని హృదయములో ఏ కొంచెయైనా శాంతి సౌఖ్యములు, ఒక్క రోజైనా పరు కల్పించినచో అది 'సర్వోత్తమ' అనిపించుకొనును. జీవితమంతయు యాతనలు పడిన తర్వాత నే నీ రహస్యమును గుర్తించితిని. మీరివ దంతయు కేవలము బూటకము.

పట్ట పగటివలె నేను స్పష్టముగా చూచుచున్న భావ మేమనగా 'దుఃస్థితి' యనునది అజ్ఞానముచే కలిగినదిగాని మరేదేనిచేరనుగాదు. జగత్తునకు వెలుగు నిచ్చు వారెవరు? పూర్వకాలములో త్యాగము శాపనముగా నిలిచినది. ముందు యుగములకును అదే శాపనము. ఈ భూమిపై పుట్టిన అత్యంత సాహ

సోపేతులు, ఉత్తములు అయినవారు పర
హితార్థము, పరసుఖార్థము, తమ్ములకాము
లనిచేసుకొన్నవారే. కాశ్వతమైన ప్రేమ,
కరుణ గల బుద్ధ భగవానులు వందలకొలది
కావలసి యున్నారు.

మన శక్తిని కోసాటోపములలో ధుమధుమ
లాడుచు అనవసరముగా వ్యర్థము చేయుటకు
బదులు ప్రకార మనస్సులో పురుషకార
మొనర్చుట మేలు. ఎవరికేది అర్థమో దానిని
అతనికి చేరకుండ ఈ జగత్తులో ఏ శక్తియు
అపలేదని నేను సంపూర్ణముగా విశ్వసించును.
గతించిన కాలము నిష్పందేహముగా గొప్పదే.
కాని భవిష్యత్తు అంతకంటె శోభాయమాన
ముగా ముందునని నేను త్రికరణ శుద్ధిగా నమ్ము
చున్నాను.

మనుష్యులు ఇప్పటికే ఆవిరేకమును మొరలి
కోరలలో ఎట్లు చిక్కుకొనియున్నారో పరి
కింపుడు!! ఆయోధ్య, హృదయ విచారకమైన
వారి అర్తనాదముల నాలకింపుడు. ఓ ధీరు
లారా! లెండు! సంకల్పచే కట్టబడిన ఆ దీను
లను విడిపింపుడు. ఆ ఆనాథల దుఃఖమును

మామృడు. అజ్ఞానాంధకార కూపములోపడి కొట్టుకొనుచున్న వారిని వెలుగులోనికి చేర్చుడు. కార్యరంగమున ముంచుడుగు చేయుడు “అరీ! (నిర్భయులు గండు)” అనుచు భేరినివాదముతో వేదాంతము ఎట్లు నివదించుచు ప్రకటించుచున్నదో పరికింపుడు.

ఇరదులలో గల దివ్యత్వమును ప్రకటించుటకు రగివ రీతివ సహాయము చేయుట మన దివ్యత్వమును ప్రకటించుటకు గల ఏకైక మార్గము. ప్రకృతిలో అసమానత యుండి నప్పటికిని, అందరకు సమాన అవకాశములు ఉండితీరవలయును. అట్లుగాక కొందరికి ఎక్కువగాను కొందరికి తక్కువగాను ఉన్నచో - దుర్బలులకు లలవంతులు కన్న ఎక్కువ అవకాశమిచ్చి తీరవలయును. మరొక విధముగా చెప్పినచో-సంఘములో చిరకాలముగా అట్టడుగున పడియున్న వారి కిప్పుడు అధికముగా విద్య నేర్పవలసియున్నది. ఎట్లన వ్రాస్తామో బాలునకు ఒక అధ్యాపకుడే చాలినచో చందాల బాలునకు పదిమంది అవసరము. వారి కొరకై అధ్యాపకుల వదనముగా చేకూర్చు

వలయును. భారత మేమన ప్రకృతి వారికి పుట్టుకతోనే బుద్ధిమతలత నొసంగ లేదు. అట్టి పరిత మానవ కోటియే నేడు నీవు వాస్తవముగా ఆరాధింపవలసిన దైవస్వరూపులు.

పవిత్రముగా నుండుట, ఒరులకు నుంచి చేయుట, యిదే పూజలన్నింటి సారాంశము. దీపలలోను, లలహినులలోను, కోసులలోను దేవుని చూచుచు వారిని సేవించువాడు యథా క్షముగా పరమేశ్వని పరమధర్మము. ప్రతిమల లోనే గాంచు వాని ఆరాధన ప్రారంభ స్థితి లోనిదే.

దైవ విశ్వాసరహితుడే కానిండు, ఆధ్యాత్మిక విద్యావహితుడే కానిండు: చర్చిగాని, గుడిగాని పోని కేవల ప్రాచీనత జీవనుడే కానిండు, మరెట్టివాడైనను అత్యున్నత స్థితిని అందగలవని బుద్ధుని జీవితము ప్రణాళింపు చున్నది... యజ్ఞములను ఆపుటకు పశువునకు ప్రతిగా తన జీవితమునే బలియిచ్చుటకు గుసి ధ్నుడైన పౌత్రవ్యమూర్తి అతడొకడే. ఒకసారి అతడొక రాజు నిల్లుకోడెను. "నీవు స్వర్గము నకు పోవుటకు యజ్ఞము చేసి మేకపిల్లను బలి

నిచ్చుచున్నావు గదా! అంతకన్న మిన్నయగు మనుష్యుడే బలియిచ్చినచో స్వర్గాధిక లోకమునే చేరుకొందువుగదా! కావున నన్నే బలియిమ్ము." ఈ మాటల కారణ అశ్చర్యచకితుడయ్యెను. అతనికి జ్ఞానోదయము కలిగింది.

పుణ్యపురుషులు ఇతరుల కొరకే జీవించును. జ్ఞానియగువాడు ఇతరులకొరకు తనపతాన బలియగును. మీకు ఉపకారము చేయుటచేతనే నాకు మేలు కలుచున్నది. అన్యథా గతిలేదు; లేనేలేదు.

పల్లెనుండి పల్లెకు పయనించుచు నకల మానవాళి! ఉపకరింపుము. విశాల విశ్వమునకు ఉపకారము చేయుము. ఇతరులకు ముక్తి సాధించుటకై నీవు నరకమునకై ననుపొమ్ము... మరణము తప్పనప్పుడు మంచిపనికై మరణించుట మంచిది గదా!

ప్రపంచ చరిత్రను ఆహూత్యము చూచి నచో గొప్పవారు గొప్ప త్యాగములను చేసి పోయినారు. సామాన్య ప్రజ లా త్యాగ ఫలితములను అనుభవించుచున్నట్లును కనుగొందువు. స్వకీయముక్తికే నీ సర్వమును త్యాగముచేయు

దలచెదవేని అది నిష్ప్రయోజనము. విశ్వ
క్రేయమునకై నీ స్వేయము క్షిని గూడ విడ
నాడుదురా! అప్పుడు నీవు భగవంతుడివే.
దానిని గూర్చి ఆలోచింపుము.

ప్రపంచము పెరికి పంచలకు గాదు. పారి
పోవుటకై ప్రయత్నింపకుము. జయాపజయము
లకు ఎదురు చూడకుము. నిస్వార్థ నిర్ణయ
ముతో పాత్రు కూర్చుకొని పని చేయుము.
జయించుటకై దివ్యవించినవాడు దృఢ సంక
ల్పము కలిగి పట్టుచుచుక పనిచేయును. శనిత
రణరంగ ముఠ్యమున కాలము గడుపుము.
నిద్రించునప్పుడుగాని, గుహలో మున్నప్పుడు
గాని ఎవరైనను ప్రళాంతముగానే యుండ
గలడు. కర్మమును ముడిసుండములోని! దూ
నిలద్రొక్క-కొని కేత్రస్థానమునకు చేరగలుగ
వలయును. నీకు ఆ ఆధారము చిక్కినచో,
నిన్నెవరు కడిలించలేదు.

పవిత్ర భావోత్సాహ ప్రేమలైనవారును,
అచంచలభగవద్విశ్వాసముచే పరిరక్షితులును,
సింహాపరాక్రమ గుర్రపులునైన అక్షమంది
స్త్రీ పురుషులు, బీదలందును, పతితులందును,

పీడితులందును గల అనురాగముతో ఈ భూమి నాలుగు చెరుగులు సంచరించును ముక్తి సిద్ధాంతమును, సహాయ సిద్ధాంతమును సాంఘికోన్నత సిద్ధాంతమును, సమతా సిద్ధాంతమును ప్రబోధింతురుగాక!

నాయనా! నా మాటలయందు నీకేమాత్రమైన గౌరవము గలదేని, నేను నీ కిచ్చు మొదటి సలహా యిది. నీ గది తలుపులను, కిటికీలను అన్నింటిని తెరచివేయుము, నీ నివాస ప్రాంతములో వీచ ప్రజల నేకులు నీచ స్థితిలోను, దురవస్థలోను కొట్టుకొనుచున్నారు. నీవు వారి చింతకీడి ఉత్సాహముతోను, సామర్థ్యముతోను వారికి సేవ చేయుము. రోగపీడితులకు మందులు సరఫరాచేసి శ్రద్ధతో నేర్పించుము. లకలిచే అలమటింపువారి కింత అన్నము పెట్టుము. విద్యావిహీనులకు నీ శక్తివంచన లేక విద్య గరపుము. నీ సోదరులను ఈ విధముగా సేవింప మొదలు పెట్టెలివేని, నా చిట్టిశంధి! నా మాట వినుము - నీకు శాంతి, దుఃఖోపశమనము తప్పక కల్గిరియను.

ఆరంభదశలో ఎట్లు సేవించవలెనో, ఎట్లు విధేయత చూపవలెనో, ఆత్మనిగ్రహము నెట్లు అభ్యాసముచేసికొనవలయునో తెలిసి ఎట్లు చేయవలయునని అజ్ఞాపించు సాహస మెవరి కున్నది! కార్యక్రమముగా స్వార్థ ర్యాగము గాని, స్వార్థప్రతిపాదన కాదుగదా! ఇతరుల ఉద్దేశ్యములను, నడవడిని నియమించుటకు ముందు, తాను అజ్ఞానిత్వహీనులో ముందంజ వేసి ప్రాణమునైన అర్పించుటకు సంసిద్ధుడు గావలయును. మొట్టమొదట తన్ను తాను బలి చేసికొనవలయును.

భయమే మృత్యువు. నీవు భయమునకు అతీతుడవు గావలయును. కావున, ఈ దోహదుండి నీవు నిర్భయుడవుగా నుండుము. నీ విముక్తి! పరహితమునకు నీ ప్రాణము అర్పించుటకు ఈ యజ్ఞమంటే ఉద్యమింపుము. కండరములతో గూడిన నీ శరీరమును ఎముకల గూడును మోసికొనిపోవుటవలన ప్రయోజన మేమున్నది!

ధనికులను నమ్మవద్దు. వారు తేవచ్చవములు. వారియందు నాకు నమ్మకము లేదు.

శాంతస్వభావులు, వినయోపేతులు, విశ్వాస
పాత్రులైన మీ యందే నాకు ఆశ యున్నది.
భగవంతుని యందు విశ్వాసముంచుచు, వ్యవ
హార భాగము కాదు. అందులో ఏమియులేదు.
అనాధలకై విలపించుచు, సహాయమునకై
అర్థింపుచు, అడివచ్చి తీసుచు. నేను ఈ దేశ
ముహూపరి చేరను, అకలి చేరను వశింప
వచ్చును. కాని యువకులగు మీకు ఈ నా
సానుకూలమును బీదలకొరకును, అజ్ఞానుల
కొరకును, పరితుల కొరకును సంక్రమింపజేయు
చున్నాను. నానాటికి అట్టచుగన పది క్రంగి
కుమిలిపోవుచున్న ఈ ముప్పదికోట్ల ప్రజల
దుర్ధరించుటకై మీరు యావజ్జీవితమును,
అంతిమ మొనర్చునుని ప్రమాణము చేయుడు.

ఈ ప్రపంచ చరిత్ర ఆఖండ విశ్వాసో
పేతులగు అర్హుల వ్యక్తుల చరిత్ర. అది గంభీ
రము, పవిత్రమును అగు అర్హుల కీలవంతుల
చరిత్ర. మనకు మూడు విషయములు అత్యా
వశ్యకములు. అనుకూలము చెందుటకు హృద
యము; ఆలోచించుటకు మెదడు, పని చేయు
టకు చెయ్యి. విహ్నిక శక్తి ఉత్పాదక యంత్ర

ముగా తయారు చేసికొనుము. ప్రపంచము నన్ని మొదట విచార పడుము... ఆసూయ ద్వేషములతో నీ మనస్సు వెనుదిరుగు చున్నదా! అని నిన్ను నీవు ప్రశ్నించుకొనుము. ప్రపంచముపై కుమ్మరింపబడుచున్న మహా క్రోధ ద్వేషావలముచే సర్వార్థములు నశించుచున్నవి. నీవు పన్నియేడవై శక్తిమం తుడ వైనచో నీవు, నీ వొక్కడనే యావ త్రప్రపంచమునకు నరికమానుడ వయ్యెదవు మనూ!

ఒరహితమునకై ఈ జీవితము రాలిపోవు నట్టి దినము వచ్చునా! ఈ ప్రపంచము బొమ్మ లాటగాదు. తమగుండె నెత్తురులో ఇతరులకై రాచరాటలను నిర్మించుచాకే మహాత్ములు. తన శరీరమును క్రిందపరచి జానిపై ఒకడు వంతున నిర్మించును. ఆ వంతునపై నడచి వేలాది ప్రజలు నడిచి జాటుదురు. ఆనంత కాలమునుండి యిదేవిధముగా జరుగుచున్నది. అట్లే యగుగాక!! అట్లే యగుగాక!

ఓం తత్ సత్.

—

7. మతము, నైతిక శాస్త్రము

స్మృగమును మానవునిగా,
మానవుని మాధవునిగా

ఉన్నతస్థితికి

గొనిపోవు భావము—మతము.

జైవమునకు

మానవునకు నిర్వచనం ఇది—

శ్రేష్ఠం ఒకచోట నిర్దేశింపబడి, పరిధి
యొచ్చటనూ లేని ఒక ఆనంతమయిన
వృత్తము మానవుడు.

పరిధి యొచ్చటనూ లేకొడి,
సర్వత్ర శ్రేష్ఠమును కలిగియున్న ఒక
ఆనంత వృత్తము భగవంతుడు.

నిస్వార్థత, స్వార్థపరత అనుచానిని మనకు
యిస్తే మరీ దేనిలోనూ జైచానికి, దయ్యానికి
భేదం లేదు. జైచానికి ఎంత తెలుపో దయ్యా

నికీ అంత తెలుసు; దైవానికి ఎంత శక్తి ఉందో అంత శక్తి దయ్యాలికి వుంది. దయ్యంలా పవిత్రత మూత్రమే లేదు. పవిత్రత అనేది లేకపోవడమే దానిని దయ్యంగా చేసింది.

ఇదే భావమును అధునిక ప్రపంచానికి అర్థమయింది చూడండి. పవిత్రతా రహితంగా ఉండే విశేష విజ్ఞానంగాని, అధిక శక్తిగాని మానవులకు దయ్యాలుగా చేస్తుంది.

మన పురోభివృద్ధికి దారితీసేదే సుగుణము; మన పతనానికి దారితీసేదే దుష్గుణము. మృగ త్వము, మానవత్వము, దైవత్వము—అనే ఈ మూడు గుణాలూ మనిషిలో ఉన్నాయి. నీలో ఉన్న దివ్యత్వాన్ని పెంపొందించుటకు దారి తీసేది సుగుణము; నీలోని మృగత్వాన్ని వృద్ధి చేయుటకు దారి తీసేది దుష్గుణము. నీ లోని పాశవిక ప్రవృత్తిని నిర్మూలించి నీవు మానవుడవు కావాలి. అంటే—ప్రేమకీలివి, దానకీలివి కావాలి. ఆ స్థితిని కూడా నీవు అధిక మించి పోవాలి. కేవలసందముగా, సచ్చిదా నందమూర్తిగా కావాలి. దహించని అగ్ని లాగా అద్భుతమయివ ప్రేమ చూపమే నీవు

కాచాలి. అయి లే పామావ్య మావవ ప్రేమలో ఉండే బలహీనత లేని, విషాదభావ మే లేని ప్రేమ రూపంగా నీవు కాచాలి.

స్వార్థరాహిత్యమే తగవంతుడు

బంగారు రాజభవనంలో సింహాసనం మీద అధివసించినప్పటికీ ఒకడు పూర్తిగా నిస్వార్థ పరుడయి యుండవచ్చును. అట్టివాడు భగవద్దగత శేవనుడే అగుచున్నాడు.

మరియొకడు పూరిగుడిలో నివసించుచు, చింకిపాతలు కట్టుకొనిన అకించనుడే కావచ్చును. కాని వాడు స్వార్థపరుడయి యున్నచో అట్టివాడు గాఢసంపాదమగుడు యున్నాడు.

నీవు అభ్యార్థ్యకపరుడవగుచున్నావు అనబాని! మొట్టమొదటి సూచన నీవు అనింద రాయకంగా ఉండటమే. ఒక మనిషి విషాదాత్మకంగా వ్యాఖలపడుతూ కన్నిచ్చే బాని! కారణం అచిర్లతోగం కావచ్చునేమోగాని పారమార్థికత మూత్రం కారణం కాదు...
.....దుఃఖము కలుగుటకు కారణం పాపమేగాని మరొకటి కాదు. విషాద మేఘము లావరించిన ముఖములతో మీ కేమి

పని అట్లుండటం చాడడం. విషాదవేషములు
నీ ముఖాన్ని ఆవరించుకొన్న రోజున నీ హ-
ముఖంతో బయటకు రాకుండా, నీ గదిలోనే
రలుపులు మానుకొని కూర్చో. నీలోని వ్యాకు-
లత అనే వ్యాధిని బయటి ప్రపంచానికి కూడా
అంటించడానికి నీకేమి చూపు ఉన్నది!

ప్రపక్తలయొక్క మహిమాన్విత శక్తి
యెచట గలదో ప్రపంచ చరిత్రనుండి మీరు
తెలిసికొనలేదా! ఆ శక్తి యెక్కడుండి బుద్ధి
వైభవంలోనా! వారిలో ఎవ్వరయినమా
వేదాంతమునుగూర్చిగాని, ఆత్మంత గూడ
మయిన తర్కశాస్త్రము గురించిగాని ఉద్ధృంభ-
మును ప్రాసీయండిరా! లేదు. వారిలో ఒక్కరు
కూడా అట్టి రచన చేసియుండలేదు. వారు
చాలా దిరిగా మూర్ఖుడేవారు. క్రీస్తు మోది-
రిగా ఆవేదన చెందితివా నీవు ఒక క్రీస్తు వయ్యె-
దవు; బుద్ధునివలె ఆవేదన చెందితివా నీవును
ఒక బుద్ధుడే వవుతావు. అనురాపమే శివసము-
లలము, వీర్యమును. పరితాపమే గమక లేని
నారు బుద్ధివైభవ వెంట యున్నను భగ-
వంతుని చేరుటకు సాధ్యం కాదు.

ఒక్క మాటలో చెప్పవలెనన్నచో—

మానవుని ప్రత్యేకస్వరూపమును తెలిసి
కొనుటయే వేదాంతముయొక్క ఆవశ్యము.
నీ పోదర మానవుని రూపంలో ప్రత్యక్షముగా
వ్యక్తమగుచున్న దైవమునే నీవు ఆరాధింప
లేకున్నచో, ఇక అవ్యక్త దైవమును నీ పట్లు
ఆరాధింపగలవు—ఇదియే వేదాంత సంక్షేపము.

నిజముగా నీవు పచ్చిరుకత అయినచో నీవు
అపవిత్రతను ఎట్లు చూడగలవు! ఏల ననగా,
లోపలనున్న దేదియో అదియేగదా బయటను
ఉన్నది. మనలోపలనే గనుక అపవిత్రత లేకు
న్నచో, బయటనున్న అపవిత్రతను మనం
చూడలేము. వేదాంతము యొక్క అనుసర
ణయ విధానములలో ఈ చార్తవం ఒకటి. ఈ
అంశమును మన జీవితాలలో అనుసరించదానికి
మనం ప్రయత్నింపగలమని నేను అభిప్రాయపడును.

నీలోగల దివ్యత్వమే భగవంతుడున్నా
దనుటకు యితరులు నీవే ఒక ప్రవక్తత్వ కాని
పక్షమున, భగవంతుని గూర్చిన కథలను
యెన్నడును లేచిరను. నీవే దైవస్వభావంబున
పక్షమున చేరుకొనెను ముందుగా నీవాదినీ

91316

అగును; ఇక ముందు కూడ లేకుండాపోవును. ఈ ఆదర్శమే ఆచరణీయమని వేదాంతము చాలి చెప్పుచున్నది. మఱిని ప్రతి ఒక్కఁడు ఒక ప్రవక్త కావాలి. నీ వెప్పుడో ఆ విధముగా ప్రవక్తవే అయి ఉన్నావు. ఆ విషయం నీవు తెలుసుకోవలసి ఉంది—అంతే. ఆత్మకు సాధ్యం కాని దంటూ ఏదయినా ఉందని ఎన్నడూ భావించవద్దు. అట్లు తలంచుట గొప్ప అపచారము. నీవు బలహీనుడవని లేదా ఇతరులు బలహీనులని—ఇట్లు దుర్బలతను ఉచ్చరించుటయే పాపము. పాప మనునది ఏదయిననూ ఉన్నచో బలహీనులమని పలుకుటే పాపము.

దరమార్క కానిది ఏదీ లేదని వేదాంతము ఘోషించుచున్నది.

సజీవమగు చైవము నీ యందే యున్నాడు. దానిని తెలిసికొనలేక మీరు చైవము కోరమై చర్చిలను, గుడులును కట్టించుచు పెరి మొత్తి అధారకల్పన అన్నింటిని విశ్వసించుచున్నారు. మానవ శరీరములో గల మానవాత్మయే మన మర్పించవలసిన ఏకైక చైవము. సమస్త

జంతు దేహములును దేవాలయములే అనుటయు నిజమే. అయినప్పటికీ, ఆలయాలలో తాజమహల్ మాదిరిగా మానవ దేహము అత్యుత్తమ దేవాలయమై అలరారుచున్నది. మానవ కరీరదూహంలో ఉన్న దేవాలయంలో నేను పూజ చేయలేనిచో ఇంకే యితర దేవాలయాలూ ప్రయోజనకరములు కావు.

మతములోని అగులు మర్కం అంతా ఆదరణములో నున్నదిగాని, సిద్ధాంతములలోలేదు. మంచిగా నుండుట, మంచిని చేయుట—ఇదే మత సర్వస్వము.

“ప్రభూ! ప్రభూ!” అనుచు ఆక్రందించువాడు కాదు స్వర్గమును చేరునది;

తండ్రి (భగవంతుని) సంగల్పము నాచరించువాడే స్వర్గమును చేరును.”

ఆధ్యాత్మికముగా గాని, మానసికంగా గాని, లేక కారీరకముగా గాని—

బలహీనతను కల్పించు దానిని దేనినైననూ సరే ఏ కాలివేళ్ళతో కూడా స్పృశించకు. మానవునిలో గల సహజ స్వాభావిక బలము యొక్క ప్రకటనయే మతము. సర్వలాభకరపు

శీగఁచుట్టలో స్థితి తేలిక లాగియున్న మాదిరిగా, ఈ చిన్న శరీరంలో అవంతమయిన తేలిక నిష్క్రమము ఉంది. ఈ శీగఁచుట్ట తనంతగా విస్తరించుచున్నది.

మానవుని యొక్క లేక మరలముయొక్క, నాగరికత లేక పునోద్భవముయొక్క చరిత్ర ఇదియే.

మానవునకు శాంతి సౌఖ్యము కలుగజేయుట మరలముయొక్క ప్రాథమిక లక్ష్యము. తరుచూ రాగల జన్మమున సుఖము చేకూరగలవని దానికోసమై ప్రస్తుతం ఈ జన్మలో కష్టాలు అనుభవించడం ఏమంత తెలివయిన పనికాదు. ఇక్కడే, ఇప్పుడే మానవుడు సుఖపడాలి. అట్టి సుఖమును చేకూర్చుకొనిన మరల మూస మానవజాతి పాలిట నిజమయిన మరలము.

ఎప్పుడయిననుపరే, ఏ మరలము నిజమవంతమయినను, అది అర్థిక ప్రయోజనమును కలిగియుండినదై తీరాలి. అదే మోస్తరు మరల శాఖలు వేనవేలుగా అధికారంకోసం పోరాటం సాగిస్తూంటాయి. కాని, నిజముగా మన్న

అర్థిక సమస్యను పరిష్కరింపగల మతాలు మూత్రమే విజయం సాధిస్తాయి. మనిషిని నడిపించేది అరిచి కడుపులోని అకలియే. మానవుడు సంపదించునపుడు ముందు దారి చూపించేది కడుపులోని అకలి మూత్రమే. అకలి తీరిన పిచ్చుట అలోచనలకు అవకాశం లభిస్తుంది. ఈ సంగతి నీవు గమనించలేదా! అలోచన ముందు దారి తీయాలి అంటే, ఆ పరిస్థితి రావడానికి చాలా కాలం పడుతుంది.

అప్పుడయితే పసివాని కలల మాదిరి ఊహలు నీలో లేకుండా పోతాయో, ఉన్న దున్నట్లు చాస్తవ ప్థిరిచి నీవు గ్రహిస్తావో అప్పుడు నీ అలోచన ముందు నడుస్తుంది. ఇది అరంభం అయేవరకీ నీవీ లోకాన్ని వివరించలేవు.

రసాయన శాస్త్రము మొదలయిన విజ్ఞాన శాస్త్రములు ఏ విధంగా అయితే భౌతిక ప్రపంచ సత్యములను గురించి వినదించునో, అదేవిధముగా, మతం అనేది ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచ సత్యములను గురించి తెలుపును. రసాయన శాస్త్రం వేర్వేరువారి అంటే భౌతిక

అనే గ్రంథాన్ని అధ్యయనం చెయ్యాలి. మరం
గురించి తెలుసుకోవాలి అంటే, నీవు నీ మన
స్సుని, నీ హృదయాన్ని తెరచి చదవాలి.
ఆధ్యాత్మిక ఋషి అయినవాడు సామాన్యంగా
భౌతిక విజ్ఞానశాస్త్ర విషయాలకు సంబంధించి
సంతవరకూ ఏమీ తెలియనివాడుగానే ఉండటం
జరుగుతుంది. అందుకవసరమయిన పుస్తకాన్ని
కార్య ప్రకృతిని-అరదధ్యయనం చేయకపోవ
డమే దీని కారణం. అదేవిధంగా చాలా
సందర్భాలలో విజ్ఞానశాస్త్రవేత్త అయినవాడు
దురం గురించి అసలేమీ తెలియని అజ్ఞానిగా
ఉండటం జరుగుతుంది. అతడు కేవలం శాస్త్ర
ప్రకృతి అధ్యయనం చేయడం దీని
కారణం.

“నేను ఆధ్యాత్మికపరుడను కావాలి అను
కొన్నాను. ఇందుకు సంబంధించిన పాఠ్యాలను
అవిష్కరింపజేసుకోవాలి అనుకున్నాను. కాని
నాకు అట్లు చేయుటకు నీలుపడలేదు. అందు
చేత నేనీ విషయాల్లో నమ్మను” అంటూ
మాట్లాడేవాళ్ళు ఈ ప్రపంచంలో నీకు చాలా
మంది కనిపిస్తారు. విద్యార్థులయిన వాళ్ళలో

కూడా ఇట్లాంటివాళ్ళు నీకు తటస్థులు. “నేను అధ్యాత్మికంగా ఉండాలి అని నా జీవితం అంతా ప్రయత్నించాను కాని అందులో ఏమీ లేదు” అని చాలామంది నీతో అంటారు. ఇదే సందర్భముగా మరియొక విచిత్ర సంఘటన కూడా ఉంది.

సాంప్రదాయవికాశాశ్రయేత్త ఒకడు నీ వద్దకు వచ్చి తన పంగతి నీకు చెప్పాడనుకో అతనితో నీవు “నేను సాంప్రదాయవికాశాశ్రయేత్తను కావాలి అని నా జీవితం అంతా ప్రయత్నించాను. అందులో నాకేమీ అగుపించలేదు. అందుచేత సాంప్రదాయవికాశమును గురించి ఏదీ నేను విశ్వసించను” అని చెప్పిరి వనుకో, అప్పుడు ఆ శాస్త్రవేత్త “నీ అప్పుడు ప్రయత్నం చేశావు?” అని విన్ను ప్రశ్నించును. దానికి జవాబుగా నీవు అతనితో “నేను నిద్రపోయే ముందు ఓ సాంప్రదాయ వికాశాశ్రయేత్తా! నా చెంతకు రా! అని పలుమార్లు అభ్యర్థించాను. అయినా ప్రయోజనం లేకపోయింది. ఆ శాస్త్రం నా వద్దకు రానేలేదు” అని సమాధానం చెబుతావు. నీ మాటలకు వచ్చి, ఆ శాస్త్రవేత్త

ఇట్లా అంటాడు "రసాయనశాస్త్రం నేర్చుకునే పద్ధతి అదికాదు. వీళ్ళ ప్రయోగశాలకు పోయి ఆమ్లములను, ఔషధములను తీసికొని మాటి మాటి చేతులు కార్చుకొనుచు ప్రయోగము లెందుకు జరుపలేదు! అట్లు చేయడంవల్ల మూత్రమే వీరు రసాయనశాస్త్రం బోధపడి డిండెడి."

మఠం గురించి అర్థం చేసుకోవడానికీ కూడా వీ వచేవిధంగా శ్రమపడుతున్నావా! ఏ విజ్ఞాన శాస్త్రం అభ్యసించాలన్నా అందుకోక ప్రత్యేక మైన పద్ధతి డిండి. అట్లాగే మఠం గురించి తెలుసుకోవాలి అంటే—దానిని తెలుసుకోనే విధానం ద్వారానే తెలుసుకోవలసి డింది.

భౌతికమయిన శక్తి ప్రకటనకు కేంద్ర స్థానముగానున్న విరోహ ఖండమే గనుక తన ప్రస్తుత స్థితిని మార్చుకొని, తన మనుగడకు, ఆధ్యాత్మికతను ఆధారముగా చేసికొనక పోయి సహాయాలది సంవత్సరాలలోపలనే అది మట్టిగొట్టుకొని పోగలదు. ఉపనిషత్సారము మాత్రమే విరోహఖండము సాక్షవము కాకుండా కాపాడవలెను.

[మొదటి ప్రపంచయుద్ధం జరగడానికి 17 సంవత్సరాలకు ముందే, క్రీ. శ. 1897లో వివేకానందస్వామి గావించిన హేచ్ఛరిక ఇది!]

వేదములుగాని, బైబిలుగాని, ఖురాన్ గాని ఏదీయును లేని శాస్త్రము మానవజాతిని నడిపించాలి అని మనం వాంఛిస్తున్నాం. అయితే వేదాలను, బైబిలును, ఖురాన్ ను ఈ మూడింటిని సమన్వయించి ఈ కార్యము సాధించాలి. మతాలు అనేవి అన్నీ ఏకత్వరూపమయిన మతమునకు వేర్వేరు ప్రకటనావిధానములే అని మానవజాతి తెలియజెప్పవలసివుంది. ఈ చాత్తవం గనుక తెలిసినప్పటికీ ఎవనికీ మార్గం ఎక్కువ అనుకూలమో దాని నతడు ఎన్నుకొనవచ్చును.

నీతిమంతుడవయి వుండు. ధైర్యశాలియై వుండు. నిండు గుండెతో పరిపూర్ణ నీతిమంతుడవయి, అన్నిటికీ తెగించిన సాహసముతో ధైర్యవంతుడవయి వుండు. మత సిద్ధాంతాలతో నీ బుర్ర పాడుచేసుకోవద్దు. విశిష్టందలు మూత్రమే పాపం చేస్తారు. ధైర్యశాలురు పాపకార్యము

చేయనే చేయరు—ఇహలోకలో వయిననును లే
బారు పాపమును తలంపరు.

నైతికత్వమునకు ఈయదగిన ఒకే ఒక
నిర్వచనం ఇది:

ఏదయితే స్వార్థపూరితమో అది అవినీతి,
ఏదయితే స్వార్థరహితమో అది నీతి.

ఒకడు సుందరమయిన భాషలో అంద
మయిన భావములను వెలువరింపవచ్చునుగాక;
అయిననీది, అవి ప్రజలను ప్రభావితం చెయ్య
లేవు. మరియొకడు పలుకు భాషగాని, ప్రక
టించు భావములుగాని అంత సుందరముగా
నుండక పోవచ్చును. అయినప్పటికీ, అతని
పలుకులు ప్రజలను ముగ్ధులనుకాబంది వారి
మనసులో హత్తుకొనిపోవును. అతని ప్రతి కద
లికయు ప్రభావము చూపించు శక్తికలదియే
యగును. ఇదంతా ఓజో శక్తియొక్క ప్రభా
వమే.....పురుషుడుగాని, స్త్రీగాని,
పవిత్రజీవనము గడుపువాడు మాత్రమే ఓజో
శక్తిని మేలుకొల్పి మెదడునందు భద్రపరచ
గలడు. ఆకారణముచేతనే బ్రహ్మచర్యము
ఎల్లప్పుడును ఆత్మైక్యతమయిన పద్ధతినై

భావింపబడుచున్నది. తానుగనుక బ్రహ్మచర్య ప్రతిపక్షమై స్థానిత్యము చెందినచో, తన పాపమార్గికత వశించిపోవునని, తాను మూస నీక సర్వునను, నైతిక దామధ్యమును కోల్పోవుదునని మూసవుడు భావించును. అందుచేతనే ఆధ్యాత్మిక మహాపురుషులను ప్రభవింపజేసిన మత సంప్రదాయాలన్నీ అస్థులిత బ్రహ్మచర్యము సంతగా వాళ్ళి చెప్పుచుండుటను నీవు గమనిస్తావు.

నైతికశాస్త్ర మెల్లప్పుడును “ననుకాదు, నీవు” అని చాటి చెప్పుచుండును. “స్వార్థము కాదు, స్వార్థరాహిత్యమే” అనునది దాని ఆదర్శ సూత్రము. ఆ ఆనంతకీర్తిని, ఆ ఆపరి మితానందమును నడుడు తన విషయేంద్రియముల మూలమున పొందుటకు ప్రయత్నించునపుడు, అతడు నిరర్థకమయిన వ్యక్తిత్వమును అంటిపెట్టుకొనియుండును. దానిని విడనాడవలసి యున్నదని నైతికశాస్త్రములు జోధించును. నీవు చిట్టచివర నిలచి ఇతరులు నీ ముందు నిలచు అవకాశమును కలుగ జేయవలెను. ఇంద్రియము లేమో “నను” ముందని ఘోషించుచుండును.

నైతిక శాస్త్రము “సేమ” చిట్టచివర నుంచ వలెనని ఉద్ఘోషించును. భౌతిక ప్రపంచ స్థాయికి చేరిన “వ్యప్తి” నిర్మాణము మీద కాక, “వ్యప్తి” నివాళనము మీదనే—దీని త్యాగమును పునాది మీదనే నైతిక శాస్త్రము నిలిచియున్నది. ఆ అనంతశక్తి లేక ఆ అపరిమితానందము భౌతిక ప్రపంచ స్థాయిలో ఎన్నడును అభివ్యక్తముకాదు. అట్లుగుట అసాధ్యము, అనూహ్యము.

ప్రయోజన వాదముయొక్క—ప్రమాణములు (Utilitarian Standards) మానవత్వ శుభ్యగల నైతిక సంబంధమాలను వివరించలేవు. ఏలననగా, ప్రయోజనమును ఆధారముగా చేసి కొని విచారించుటవలన ఏ నైతిక సూత్రాలనూ మనం ఉద్ఘాటించలేము.

అనంతత్వమును చేరు సాధనమును, ఇంద్రియాలీకమయిన అనుభవమువల్ల చేయు యత్నమును విజనాడవలసివదిగ ప్రయోజన వాది (Utilitarian) మనలను కోరును. అతని దృష్టిలో ఇట్టి ప్రయత్నమంతా ఆసాధ్యము: అగంభవము, విపరీతము. ఒకవచక ఇట్లు

జోధించుచు, వేరొకవంక అతడు నీతి నియమానుసారముగ పంథ ప్రేయమునకై పాట పడమని మనలను ప్రేరేపించును. మంచి పనులను మనం ఎందుకు చెయ్యాలి? మంచిని చేయడం అనేది గాని విషయం (Motivation) మనకు ఒక అదర్శం అంటూ ఉండాలి. నైతికతయే పరమార్థముకాదు. పరమార్థమును శేష్యుటకది నాథనము మాత్రమే. గమ్యమే గనుక లేనిపక్షమున మనం నీతిమంతులముగా ఎందుకుండాలి? నేను ఇరకులకు మంచినే ఎందుకు చేయాలి? ఇరకులకు పాని నెందుకు కలుగచేయకూడదు? సౌఖ్యమే గనుక మానవ జాతికి పరమగమ్యమైనచో, నేను నా కుటుంబరకు మాత్రం చూచుకొని, ఇరకులకు అసౌఖ్యం ఎందుకు కలిగించకూడదు? అట్లు చేయకుండా నన్ను అటంకపరచున దేమున్నది? మరియు, ప్రయోజనపాదముయొక్క అధారము మిక్కిలి సంకుచితమైనది.

ఈ ప్రయోజనపాద సిద్ధాంతాలు (Utilitarian Theories) ప్రస్తుతం ఉన్న సాంఘిక పరి

స్థితులలో మాత్రమే ఉపయోగ పడవచ్చును.
అది చాలి, అంతకుమించి చాలి విలువలేదు.
కాని మరలనుండి, అధ్యాత్మికతనుండి గ్రహించ
బడిన నైతికతగాని, నీతికాస్త్రముగాని మాన
వుని ఆనంతస్వరూపమును తనలో ఇముడ్చు
కొనునంత విస్తృతపరిధి (Scope) కల్గియుండును.
అది "వ్యక్తి"ని గ్రహించును. చివరటికి ఆనం
తత్వముతో దాని! సంబంధ మున్నది. అది
సంఘమును కూడ తన పరిధిలోని! గ్రహిం
చును. ఏలనవగా, ఈ వ్యక్తులు కొందరు
కూడుటచలన ఏర్పడినచే గదా సంఘమగు
చున్నది.

8. భారతదేశము - మన కన్నతల్లి

భారతదేశము అంతరించునా! అదియే జరిగినాడు ప్రపంచములోని ఆ ధ్యాత్వికత అంతయూ అంతర్ధానమగును; సైరిక్ పరిపూర్ణత్వమే అంతరించును. మతముపట్లగల అనురాగమాధుర్యమే నశించిపోవును. అదర్శకర్తృమంతయు అదృశ్యమగును. ఆ స్థానమున పురుషదేవతగా కాదుము, స్త్రీ దేవతగా భోగలాటనక అను బంట కలసి ఏలుబడి సాగించును. వానికి ధనము పోగోహిత్యము నెరవును. పంచన, చార్లస్వము, స్పర్థపూరిత కలాపములగును. మానవాత్మయే ఆహుతియగును. అంతటి పని ఎన్నటికి జరుగదు.....భారతదేశము నశించునా! నమస్త ఉచిత్రతకు, ఆధ్యాత్మికతకు కన్నతల్లి ఈ దేశము. ఇది ఋషివర్షాలు నడయాచిన నేల. నేటిని ఈ గడ్డమీచ దివ్యపురుషులు మమగడ సాగించు

చున్నాడు. అట్టి ఈ దేశము వశించునా! ఎట్టి నియో ఋషివద్ద నుండి దీపము తెచ్చుకొని నీ వెంటనచ్చెదను. ఈ వికార ప్రపంచము లోని పల్లెలలో, పట్టణములలో, మైదానము లలో అడవులలో ఎక్కడయిననూ సరే, అశ్వ పించుటకై నీ వెంట వచ్చుటకు నేను సిద్ధ ముగా ఉన్నాను. పోదరా! భారత దేశమునగల మహాత్ముల వంటి దివ్యపురుషులను మరెక్కడయిననూ నీవు మాహింపగల్గినచో నాకు చూపుము.

[ఎట్టినియో అనునది గ్రీకు దేశమున గల ఒక నగరము. ప్రాచీనకాలమున దాదృశికులు, తత్త్వవేత్తలు, మేధావులు నివసించిన ప్రదేశము.]

ఈ లోకము నున మాతృ దేశమున కెంతో ఋణపడియున్నది. ప్రతియొక్క దేశచరిత్ర మును నీవేకొని పరిశీలించినచో - లోకము ఈ శుమామయమును, పాదుమూర్తియు నయిన హిందువునకు ఋణపడియున్నంతగా మరి ఏ జాతికిని ఋణపడలేదని వెల్లడి అవుతుంది.....గ్రీకు దేశము అనునదియే ఈ

భూమిపై లేనికాలమున, ఊహించుటకై నమా
 రోము నగరము ఊహింపబడని రోజులలో, నేటి
 యూరోపుజాతుల పూర్వీకులు అశవులలో
 తిరుగాడుచు ఒడలెల్ల పచ్చలొట్లు పొడిపించు
 కొడుచుండిన ప్రాచీన కాలముననే, ఈ భారత
 దేశము వైరవ్యవంశమై ధర్మప్రచారములు
 వెలువరించుచు వెలుగొందినది. అంతకంటెను
 ఇంకను పూర్వకాలమునుండి—అవగా చరిత్ర
 కందని కాలమునుండి దుర్జయ ప్రాచీనాంధ
 కారములోనికి సంప్రదాయము సహితము
 తొంగిదూచుటకు పాహసంపజాలని కాలము
 నుండి—అంతటి పురాతన కాలమునుండి, నేటి
 వరకును, ఈ దేశమునుండి దివ్యభావ పరం
 పరలు ప్రచారమై బయల్పెడలివని. ఈ భావ
 ప్రచార సందర్భమున ప్రతి పలుకునకును
 ముందు శాంతి సందేశము, ఔనుక శుభాకీ
 స్సును సహచరులుగా ప్రవర్తిల్లినవి.

అర్హజాతికి చెందిన దేశము అన్నింటిలోను
 భారతదేశం ఈ సాగు అట్టడుగున బడియుండు
 టకు కారణమేమో చెప్పగలవా? బుద్ధి వైధి
 వములోగాని, నిపుణతలోగాని ఈ దేశము తీసి

పోయినదాని ఈ దేశపు కళానైభవమును కన్నులారగాంచి, గణితకాస్త్ర పాండిత్యమును గమనించి, రత్నకాస్త్రమును పఠించి పిమ్మట ఏ రంగములోనైనను ఈ దేశము తక్కువ యని చెప్పగలదాని లేదు. యుగయుగాలుగా గురిమైన వికాంతిమంచి బయటపడి, దీర్ఘనిద్ర నుండి మేల్కొంచి భారతదేశము పాటిదేశము లలో సముచిత స్థానము వలంకరింప వలసి యున్నది..... భారతదేశము జాతీయాదర్శములు: త్యాగము, సేవ, ఈ మార్గములలో దేశమును బలపరచును. మిగిలినదంతయు దానికదే చక్కబడగలదు.

అనుకుల సంరక్షి అయిన ఓ నా దేశీయు లారా! ఈ మన భారత జాతీయ నాక యుగ యుగాలుగా మన వాగదేశతమ మోసికొని పోవుచు తన యందలి ఆమెయ పాంశ్చురిక సంపదచే ప్రపంచమునెల్ల సంపన్నముచేయుచు వచ్చుచున్నది. పెమ్మ- కత్తెములనుండి ఈ నాక లక్షలాదిమందిని తనలో ఎక్కించుకొని మోసికొనిపోవుచు జీవన సముద్రమున చలించుచుపోయి సమస్త దుఃఖమునకు దూరముగా

అవలితరమును జేర్చి ఒడ్డుకొంచెము. మీ అపరాధములచే నేమి, ఇతర కారణములచే నేమి—కారణ మేదైవమా అది అప్రస్తుతము—అనాకకు రంధ్రమువడి, దెబ్బలినడం జరిగింది. ఆ నాకలో ఉన్న మీరు ఇప్పుడేమి చేయుదురు? మీ రెక్కియున్న ఈ నాకను కలించుచు, మీలో మీరు పోట్లాడుకొనుచు కూర్చొందురా? మీ రందరూ ఏకమై చాని రంధ్రములు పూడ్చి బాగుచేయురా? మన నరవృద్ధము భారవోసి మన జాతీయ నాకను బాగుచేయుటకై అందరరూ కలిసి హృదయ పూర్వకముగా పనిచేసెదము గాక ఈ ప్రయత్నమున ఒకవేళ మనము విఫలమైతిమా—కానిండు—అప్పుడుకూడ పరస్పర కాపలాపములలో గాక, శుభాశీస్సులలో మన మిందరము ఒక్కటిగా కలిసి మునిగి మరలించెదము గాక.

ఈ రాక్షసియొక్క ప్రాణము ఎచట చాచి యుంచబడెనో మీ కిప్పుడు స్పష్టముగా అర్థమై యుండును. ఈ జాతి ఆయుధపట్టు మలేమునందు నిశ్చిప్తము గావించబడి యున్నది. చాని

నితవర కెవ్వరును నాశన మొనర్చలేక పోయిరి. ఎన్నో కష్టములకు, కడగండ్లకు తట్టుకొని ఈ హైందవ జాతి ఇంకను నిలదియే యుండుటకు కారణమిదే. "జాతియొక్క జీవ రహస్యమును మరమునందే విశ్లేష మొనర్చి నందువలన లాభ మేమి? అస్యజాయలనలె సామాజిక, రాజకీయ స్వేచ్ఛలలో ఏల ఉంచ రాదు?" అనుచు భారతీయ పండితులొకడు ప్రశ్నించుచున్నాడు. అట్లు మాటలాడుట చాల తేలిక.....వాస్తవ పరిస్థితి యిది. తన జన్మ స్థానమునుండి బయలుదేరిన నది వేలకొలది మైళ్ళమార్గము ప్రవహించి వచ్చినది. ఇప్పుడది తన జన్మస్థానమునకు మరలి వెనుకకు పోగలదా? అది సాధ్యమా? అట్లు ములిపోవుటకు గనుక నది ప్రయత్నించినచో అది బహు ముఖములుగా చెదరిపోయి ఎండిపోవును. త్వరితముగనో లేక అలస్యముగనో ఎప్పుడో ఒకప్పుడు నదీప్రవాహము చివరకు నముద్రమును చేరక తప్పదు. బహిరంగ మనోజ్ఞ సుందర మైదానములగుండానో, మురికి నేలల మీదుగ కొట్టమిట్టాడు కొనుచునో ఎట్లు ప్రవహించి

నప్పటికి నదికి చివరకు సాగరమే గతి. ఈ పది వేల యేండ్లకు పైగా కొనసాగుచు వచ్చుచున్న మన జాతీయ జీవన విధానము లెప్పుచారి అయినప్పటికి మనకు వేరు గత్యంతరము లేదు. మన జాతికి, మతమునకు మామగా విమాత్న శీలమును మరియొక చానిని చూపించించుటకు తలపెట్టినచో అట్టి ప్రయత్నమునకు అనిచార్యఫలము మనజాతి వినాశకమే.....

నిపుడుగప్పిన నిచ్చ మాదిరిగా, పైకి నిర్జీవముగా కనిపించుచున్నప్పటికి మన జాతీయజీవన వహ్ని ఇంకను రగులుచునే యున్నది.

మరమే—ఈ జాతి జీవనము

మరమే—ఈ జాతి భాష

మరమే—ఈ జాతి భావము.

మీ రాజకీయము, సమాజము, పౌరపాలన, క్షేగు నివారణా కార్యక్రమము, మన నిచారణ - ఇవి అన్నియు, ఇంతకాలముగా ఎల్లు నిర్వహింపబడుచు వచ్చినవో అజీవిధముగా - మతముద్వారా మాత్రమే నిర్వహింపబడవలెను. అట్లుకాక, మతమును కాచని ప్రయత్నించినచో, నిత్రమా! ఉద్రేక పూరిత

మయిన మీ వద్దలు, పెడబొబ్బలు అన్నియూ ఎందుకూ పనికిరాకుండా పోవును.

కార్యపాథవతు అనుసరింపబడు మార్గము ప్రతిదేశమునందు ఒకటి. ప్రేక్షకై లెక్కించ దగినంత ఏ కొలదిమంది శక్తిమంతులొ కాపించి నట్లు అమలుచుగల అనువదే ఆ విధానము. మిగిలిన బససామూఖ్యము గొర్రెలమంద మాదిరిగా ఆ నాయకులను అనుసరించి పోవుదురు. మీ (అమెరికకుల నుద్దేశించి) పాగ్ మెంటు, పెనేలు, వోలు, సంఖ్యాధిక్యత బ్యాలెట్ - వీనితో కూడిన మీ రాజీయవిధానమును నేను గమనించితిని. మిత్రమా! ఎక్కడ చూచినా అదే పద్ధతి.....ఇప్పుడు ప్రశ్న యిది. హిందూదేశమున ఈ ప్రకారము అధికారము వహించి నడిపించువది యెవరు! ఆధ్యాత్మిక మహాపురుషులే మా దేశమున మార్గనిర్దేశకులు. మా సమాజమునకు చారిచూపి నడిపించువది ఆ మహానుభావులే. సామాజిక న్యాయములను ఆచారములను అవసరం అయినప్పుడు సంస్కరించువది ఆ మహానీయులే.

వారు చెప్పినట్లెల్ల మేము మారు పలకకుండా
విని, వారి ఆదేశము శిరసావహించుము.

మున్నుండుగా ఈ విషయం అర్థం చేసుకో
దానికి ప్రయత్నించండి.

మనిషి కాననములను రూపొందించునా!
లేక కాననములే మనిషిని రూపొందించునా!

మనిషి ధనమును అర్జించునా! లేక ధనము
మనిషిని రక్షించుచేయునా!

మనిషి పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించునా! లేక
పేరు ప్రఖ్యాతులు మనిషిని రూపొందించునా!

కనుక, మిత్రమా! మున్నుండుగా నీవు నిజ
మయిక “మనిషిని”గా అగుము. కాననములు,
ధనము, పేరుప్రసిద్ధిలు, ఇంకను మిగిలిన
వన్నియు రమంతట తామే నీ వెంటబడి
వచ్చును, హేయమయిన అమాయను వదిలి
పెట్టు. కాట్లకుక్కలవలె పరస్పరము కలహించు
స్వభావము విడనాడుము. సమృద్ధికములను,
సన్నాల్గమును, ధర్మబద్ధమయిన ధైర్యమును
బాల్కుము. భీరుడవై నిలు. మావపునిగా నీవు
చవవమెత్తిన గుర్తుగా చెరగని ముద్రలను నీ
వెనుక వదిలిపొమ్ము.....

సత్యమును, ప్రేమను, నిజాయితీని నిరోధించుట యెవరికిని సాధ్యముకాదు. మీలో విజయిత యున్నచో ప్రాణముమీదికి వచ్చినను వెనుదీయని నిష్వార్థపరులై యున్నారా? మీరు ప్రేమించగలరా? ఆయినచో భయపడవలదు. మరణముకై నను మీరు వెరగంద పనిలేదు. నా విద్వలారా పదండి ముందుకు. ప్రపంచ మంతటికీ తెలుగు ఆవసరమై యున్నది. లోకము తెలుగుకోసమై ఎదురుచూచుచున్నది. ఆ ప్రకాశము ఒక్క భారతదేశమువద్ద మాత్రమే గలదు. గారడీ వేష విన్యాసములలోను, చాంఛికడంభములలోను ఆ ప్రకాశము కానరాదు. మర్రి—నిజమైన మతముయొక్క భావనై భవమును బోధించుటలో - మహోన్నత ఆధ్యాత్మిక సత్యమును వికదీకరించుటలో ఆ ప్రకాశము ఇమిడి యున్నది. ఆ లేజమును కలిగియున్న కారణముననే అనేక దురవస్థల సాలైన ఈ జాతిని భగవానుడు నేటివరకు పదిలపరచియున్నాడు. నేడు తగిన సమయ మాసన్నమైనది. మహోదా తృకార్యములను నిర్వర్తించుటకై మీరు జన్మించితిరని ఓ నా

బిడ్డలారా విశ్వసించండి. కుక్క-పిల్లల మొఱుగుకృతు మీరు భయపడకుండురుగాక! అంతే కాదు-పిడుగుపాటుకై నను మీరు వెరపు చెందకుండెదరుగాక. లేండు కార్యరత్నములకంటె.

భారతదేశము సముద్ధరింపబడుట తధ్యము. అయితే ఈ సముద్ధరణము కండలలముతోకాక, అల్పశక్తితో సాధింపబడును. చేతిలో విధ్వంసక పతాకమును ధరించికాక, కాంతియుత ప్రేమ పతాకమును చేబూని ఈ సముద్ధరణము జరుగును.

సజీవముగా నేను ఒక దివ్య దృశ్యమును దర్శించుచున్నాను. అత్యంత ప్రాచీనమయిన మన దేశమార నురల మేల్కొంచివది. ఆ దివ్యజనని పువరుజ్జీవనము చెంది, నవ్యచైతన్యము పుంజుకొని, మరీంతగా ఇనుముదీనిన ప్రతిష్ఠతో తన పితృసనమున ఆసీనమై యున్నది. కాంతిపూర్వకముగా తుభాకీర్నులతో ఈ దివ్యమాతను గురించి జగత్తంతటికీ చాటి చెప్పడు.

కర్మకుల గుడిపెల నుండి, నాగలి చేతబూని నవ్యభారతము లేచి వచ్చునుగాక.

చేపలు పట్టడి, చెప్పలు కుట్టడి, వీధులు చీమిట్టడి పామాన్యజనుల గుడిపెలమండి నవీన భారతము లేచినప్పుడు గాక.

చిల్లరవస్తు దుకాణమునుండి, సంరలనుండి, బజార్లనుండి, కర్మాగారమునుండి నవ్యభారతము బయల్పడలునుగాక.

తోటలనుండి, అడవులనుండి, కొండలనుండి, గుట్టలనుండి నవీన భారతము లేచి వచ్చునుగాక.

మన భారతీయులము ఒక కాశ్వర వ్యవస్థను నిర్మించుకొని సంస్కారావముగా పనిచేయలేము. ఇది మనలోని పెద్ద లోపము. అధికారమును మనము ఇతరులతో పంచుకొనుట కిచ్చు గొప్పకుండుట, మన తరువాత ఎన్ని బరుగునో అని మారము అలోచింపకపోవుట ఇందుకు కారణము.

జనరల్ స్ట్రోంగు అను పేరుగల నా ఆంగ్లేయ మిత్రుడు ప్రథమ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామ సమయమున భారతదేశమున పనిచేసి యుండెను. ఆ యుద్ధమును గురించి ఆయన అనేక కథలు గాథలు చెప్పుచుండెడివాడు.

ప్రపంచ సుందర్యమున ఒకనాడు నేనాయన నిట్లు ప్రశ్నించితిని. "చాలినన్ని యెపాకులు, వలసినంత మందుగుండు పొమగ్గి, ఆహార పదార్థాలు సమృద్ధిగా కలిగియుండి, సుఖము యెల్లు అనుభవజ్ఞులు అయిన సిపాయీలు పరా జయముగదనం ఎట్లు సంభవించినది?" దాని కాయన ఇచ్చిన జవాబిది. "ఆ సిపాయీలకు నాయకత్వం వహించినవాళ్ళు కేవల ముండు నడచుటకు మాత్రమే, కాము వెనుక వెచ్చటో మరగ్గీత ప్రాంతమున నిలచి "వీరకుమారు లారా! ధైర్యముగా పోరుపలపండి" అంటూ అరవెడివారు. సేనాని అన్నవాడు సైన్యము నకు ముందునిలచి ప్రాణములకు తెగించి పోరా డినగాని మిగిలిన సైనికులు హృదయపూర్వకముగా ధైర్యముతో పోరాడజాలరు. నాయకుడు మున్నందుగా తన ప్రాణములను అహుతిగావించవలెను. ఒక ప్రయోజనమునకేయి నీ ప్రాణము లొడ్డుటకు సిద్ధమయిన నాడే నీవు నాయకుడవు కాగలవు. ఆవసరమయిన త్యాగమునకు సిద్ధపడకుండానే మనం అందరం నాయకులము కావాలని ఆశిస్తాం. చివరకు ఫలితం

ఏమీ ఉండదు. మన మాట నెవ్వరూ లక్ష్య పెట్టకు.

మున్నుండుగా విధేయతను అలవరచుకో. ఈ పాశ్చాత్యదేశాలలో ప్రబలిమైన స్వారం త్ర్యతా భావముతోబాటుగా, అంతరీయము గానూ, విధేయతా భావము కానవచ్చును. మనం చూస్తే ఎవరికి చాళ్యమే అధికలమని అహంకరిస్తాము. ఈ అహంభావము వలన ఏ కార్యమూ సానుకూలముగ నిర్వహింప లవదు. వ్యక్తిపురోధివృద్ధికి కాని, దేశ పునరుజ్జీవనమునకు కాని దాడిరియు ముఖ్యఅభిలక్షణములు - ఉత్సాహపూరితమయిన క్రియాశీలత, అంతులేని ధైర్యము, అద్భుతమయిన శక్త్యుత్సాహములు వీటన్నిటిని వింది పరిపూర్ణ విధేయత. ఈ అభిలక్షణములు మనలో పూర్తిగా లోపించినవి.

అసూయ అనునది బానిస జాతికి సహజ లక్షణము. ఈ అసూయయే మన జాతీయ శీలమునకు దాపురించిన విచిత్ర కారీ. పర్వతక్షి మంతుడైన పర మేశ్వరుడును పహితము, మన

లోని ఈ అమాయక భారణముననే, మన కేమియు చేయకాలకున్నాడు.

కర్తవ్యమును పూర్తిగా నెరవేర్చి, ఈ లోకమును వదిలిపెట్టినచానిగా నన్ను భావించండి. కార్యభారమంతా పూర్తిగా మీ భుజస్కంధముల మీదే ఉందని తలంచండి. మీరే, మన మాతృదేశ యువ చనమే ఈ కార్య నిర్వహణకు నిర్దేశింపబడినారని భావించండి. కార్యతత్పరులు కండు.

వ్యక్తిగాని, దేశముగాని ఇతరులతో కలియకుండా దూరముగా ఏకాకిగా మనుగడ సాగించుట నీలుపడదని నా దృఢవిశ్వాసము...

ఇచ్చి పుచ్చుకొనుట మనుగడకు మూలమయిన సూత్రము. భారతదేశము మరల రాను పునరుద్ధరణ మొందదలంచినచో తన సంపదలను వెలికి తెచ్చి ప్రపంచములోని అన్ని దేశములకు పంపిణీవలెను. బదులుగా, ఇతర దేశములు తనకివ్వగల్గిన సంపదలను స్వీకరించుటకు సిద్ధమై యుండవలెను.

వికాసమే జీవనము - సంకోచమే మరణము

ప్రేమయే జీవనము-ద్వేషమే-మరణము

వినాశయితే మనము అవ్యణితులగు
ద్వేషించుట కారంభించామో అనాటినుండి
మన వినాశము మొదలయినది. జీవన లక్షణం
అయిన వికాసమునకు మనం గమక మరల
కున్నచో మన వినాశము అనివార్యము.

దేశములోని జనసామాన్యమును నిరాచ
రణ చేయుటయే మన చాలి చేసిన ఘోర
పాపముగా నేను భావించుచున్నాను. మన
దేశ పరివర్తనకు కారణములలో ఈ దివ్య
బకటి. ఈ దేశములోని జనసామాన్యానికి
మంచి విద్య నేర్పి, కడుపునిండా తిండి పెట్టి,
చక్కని సంరక్షణ లభింపజేయువరకు రాజకీయ
ములవలన ప్రయోజనమేమీయు నుండదు.
మన విద్యకోసమై ధనమొకండునది ఈ పేద
ప్రజలే. మన దేవాలయాలు కట్టినది వీరే.
ప్రతిఫలముగా వారికి దక్కినదేమి?... శాశ్వత
జీవనములే. ఆచరణమున పాగు చేవలము మన
బానిసలు. మాతృదేశమును పునరుద్ధరింప

చేయవలెనన్నచో ఈ దివసామాన్యమునకై మనము తప్పక పాటుపడి తీరాలి.

అందువలన తమ ప్రాచీన వైభవమును గురించి హిందువులు ఎంత ఎక్కువగా తెలిసికొనిన, అంత ఉజ్వలముగా వారి భవిష్యత్తు ఉండగలదు. ఇంటింటికీ పోయి భారతదేశ గత వైభవమును ప్రతిచానికి తెలియజెప్పివారు, జాతికి మహోపకారము చేసినవారగుచున్నారు. మనదేశము పతనమైందుటకు కారణము మన పూర్వీకుల తేర్చుటచేసిన కాసనాలు, అధార సంప్రదాయములు చెడ్డరగుట మూత్రం కాదు. అది కారణం కానేకాదు. మరి - వారు నిర్మించిన కాసనములు సంప్రదాయములు నిర్దేశింపబడిన సహజ పరిణామక్రమాన్ని అనుసరించి పరిణమాత్మ స్థితిని చేరువరకు కొనసాగక మధ్యలో అడ్డగింపబడుట ఈ పరనానికి కారణము.

ఈ దేశమున చేయవలసిన పనులన్నియూ గలవు. కాని పాఠన సంపత్తి మూత్రము లోపించియున్నది. గొప్ప గొప్ప ఆలోచనలు గావించుటకు మనకు దీక్ష గలదు. కాని,

కార్యరూపమున అమలు జరుపుటకు చేతులు
లేవు. మహాదాతృమయిన వేదాంత తత్త్వ
మున్నదిగాని దానిని అనుష్ఠానమునకు గొని
వచ్చు శక్తి మనకు లేదు. మన గ్రంథములలో
సర్వజన సమానత్వము ప్రవచింపబడియున్నది
కాని, అచరణములో మనము పాటించు విధే
దాలకంటే లేదు. మహాన్నరము పరమో
దాతృయ అయిన నిష్వార్థ సంగరహిత కర్తవ్య
నిష్ఠ ప్రబోధింపబడినది మన హిందూదేశము
ననే. కాని, వ్యవహార జీవనమున మనము
అర్థంతర క్రూరులము, హృదయకూన్యలము
అయి ప్రవర్తించుచున్నాము. మాంసవసాది
వికారస్వరూపమయిన మన దేశమును విండి
విశాలముగా ఆలోచింపలేకున్నాము.....

లక్ష్మీకటాక్షమునకు దూరమైపోయి, దుర
దృష్టపీడితులయి, వివేచనాజ్ఞానము పూర్తిగా
నశించిపోయి, అధఃపతితులయి, అకలిచే
మల మల మాడుచు, పరస్పరము కలహించు
కొనుచు, అసూయాపరులయి అలమటించు
చున్న ఈ దేశప్రజలను ఎవ్వరయినా హృదయ
పూర్వకముగా ప్రేమింపగల్గిన నాడు—మన

భారతదేశము మరల బాగ్యతము కాగలదని నేనూ విశ్వసించుచున్నాను. జీవితభోగములను అనుభవించవలెనను కోరికలనన్నింటిని విడనాడి, వికార బృచయాలయిన శ్రీ పురుషులు వందలకొలదిగా ముందుకు వచ్చి, పేదరికము, అక్షానము, అను సుడిలోలనే నానాటికి క్రూర ప్రళింది అణగారినపుడున్న లక్షలాది స్వదేశీయుల నిమిత్తము, వారి సంక్షేమము నిమిత్తము అపరిమితమయిన ఆకాంక్షతో తమ సర్వశక్తిని భారవోసి కట్టింది పనిచేసినచో మూత్రమే మనకాతి బాగ్యతము కాగలదు.

వీరసాధుల దుస్థితియే భారతదేశములోని అన్ని అపర్యములకు మూల కారణము. పాశ్చాత్యదేశాలలో ఉండే పేదలు వికారములే. వాళ్ళలో పోలిస్తే మన దేశంలో ఉండే పేదలు నిజముగా దేవతలతో సమానులే అందువలన మన పేదలనుద్ధరించుట చాలా సులభపాద్యము. మన దళిత ప్రజకు మనం చేయవలసిన పేద ఆంధా - వారికి విద్య నేర్పుటయే, వారు కోల్పోయిన వ్యక్తిత్వమును వారిలో పెంపుచేయుటయే.

సంస్కరణ సమాజములలో, సంఘ సంస్కరణలో, గత ముస్సాదీక కతాబ్దాల ముగా భారత దేశమున చీవసంచలవము చెలరేగుచున్నది. అయినను! పాపము ఆ ప్రయత్నములో చాలిలో ప్రతి ఒక్కరును విఫలమైనారు. అసలు రహస్యము చాలి! బోధపడలేదు. గ్రహించవలసిన మహద్విషయమును వారు గ్రహించలేదు. తొందరపాటులో వారు సమాజములోని దోషములన్నిటికి మరమే కారణమని ప్రకటించినారు. వెనుకటికి ఒక కథలో విశ్రుని ముదుట వ్రాలిన దోషను చంపుటకు ప్రయత్నించిన వాడొకడు దోష తోపాటు విశ్రునికూడ చంపునంతటి చెబ్బు కొట్టినాడట. అదేవిధముగా సమాజములోని దోషములను తొలగింప సమకట్టిన ఈ సంస్కర్తలు సమాజ వినాశమునే కల్గించుచున్నారు ఈ సందర్భముగా ఈ సంస్కర్తలు అదృష్టవశమున చలవములేని కొండలను ఢీకొనిరి అంతట వారే అయా ప్రతిఘాతములకు తుమ్మదియై పోయిరి. అపసవ్యమార్గముననైన సమాజ సంస్కరణార్థము ప్రయత్నములుచేసి విఫలు

రైస ఆ ఉదారచరితులు, స్వాధ్యయహితులు
ఆ మహావీరులు క్లాఫుసీయులే. సంస్కృతాభి
లాషతో వారు సమాజమున కిచ్చిన ఆ ఘోర
ములు, ఒడలు తెలియని విద్రుతులకు మునిగిన
సమాజమును రట్టేలేపుటకు అవసరమే. అయితే
ఆ సంస్కృతల ప్రయత్నములు నిర్మాణాత్మక
ముగా కాక కేవల విధ్వంసాత్మకముగా పోగి
నవి. విధ్వంసనాత్మకమైన వెల్లడు నశ్వరమే.
అందుచేతనే వారి ప్రయత్నములన్నీ విధిగా
విఫలమైనవి. మనము వారి నాకీర్వదించి వారి
అనుభవమునుండి గుణపాఠము నేర్చుకొం
దము...ప్రాక్తికగా గాని, పశ్చిమ దిశగా గాని
ఏ మార్గమున ప్రయత్నించినను, భారతదేశము
దూపు మాసిపోయినగాని అది ఎంతోకా ఆగుట
సాధ్యపడదు. అట్లు కావలెనన్నచో హైందవ
జాతియే పూర్తిగా నశించిపోయి, క్రొత్తజాతి
ఈ దేశము నాక్రమింపవలెను. అది ఏనాటిని
ఁదిగడి పనికాదు.

కాని వా మాటలను గుర్తుచుకోండి.
మీరు ఆధ్యాత్మికము విడిచిపెట్టినచో పాశ్చా
త్యుల భౌతిక నాగరికత వెంట పరుపులైవు

అట్లే ఆధ్యాత్మిక పరతను ప్రక్కకు నెట్టినచో -
 భావి ఫలితముగా మూడు తరములలో, మీ
 జాతి - అంతరించిపోవును. ఏలననగా - ఆధ్యాత్మిక
 కళను వదలిననాడు - మీ జాతికి వెన్నెముక
 కయే విరిగిపోయిన దగును, జాతీయతా భవ
 నపు పునాదియే కృంగిపోయిన దగును. ఫలి
 తము - కర్మనాశనమే.

ఓ నా సోదరులారా! మనమందరము కష్ట
 పడి శ్రమించెదముగాక. విడిచింతుటకెది సమ
 యము కాదు. మనముచేయు కృషిపై ననే భావి
 భారత భాగ్యవంతులము ఆధారపడియున్నది.
 దేశనూతన మనకొరకు సిద్ధముగా ఎదురు
 చూచుచున్నది. ఆమె తొరక కొంచెము, కనుకు
 తీయుచున్నదంతే. లేదు. మేల్కొనుడు
 మన దేశ బసని పునరుజ్జీవితమై ఇంతకు మును
 పెన్నడు లేనంతగా ఇనుమడించిన శోధనో
 తన కాశ్వత సింహాసనము నధిష్ఠించి వెలు
 గొందుచుండుటను దర్శింపుడు.

దూముల హక్యముల నుచ్చరింపవలదు,
 మాటలను కట్టిపెట్టండి. ప్రేమపూర్వకముగా
 మీ హృదయకవాటములను తెరచియుంచండి.

ఈ దేశము యొక్క ప్రపంచమంతటి యొక్క విముక్తి కోసమయి మీరు పోతుపదాలి. భారమంతా తన ఒక్కని భుజస్థంభములపై వసే ఉన్నట్లుగా మీలో ప్రతి ఒక్కడును భావించి ఇందుకోసం పనిచేయాలి. వేదాంతరత్నము యొక్క జ్యోతిని, తనమును ప్రతి యింటికిని గొనిపోయి ప్రతి తపియందును దాగియున్న దివ్యరత్నమును జాగృతమొనర్చుడు.

మీ సరములను బలిష్ఠముగావించుకొనుడు. ఈనాడు మనకు కావలసినది ఇనుపకండరములు, ఉక్కునరములు, చాలినంత పెద్ద కాలము మనము శోకములు పెట్టియున్నాము. రోదనలికచాలు. లేచి, మీ కాళ్ళపై మీరు నిలబడండి. పురుషులు కందు.

నివాసముగా పనిచేయండి. అన్నిటికన్న మిన్నగా పవిత్రముగా, నిజాయితీగా ప్రవర్తించండి, మీ గమ్యమును గురించి సంపూర్ణ విశ్వాసము గలిగి యుండండి—

ధనములేని మీపై వసే అంతా ఆధారపడి యుంది. బీదవారు గవకనే మీరు కష్టించి పనిచేస్తారు. ఏమియు లేనివారు గవకనే మీరు

విజయిణిగా ఉంటారు. మీరు విజయిణిగా ఉంటారు గనుకనే నమస్తములు త్యాగము చేయుటకు మీరు సిద్ధమవుతారు. ఇప్పుడు నేను మీరు చెబుతున్న విషయము చే.

అవేదన చెందండి. పరితాపము కలిగి యుండండి. నా బిడ్డలారా! కేదలకోసమై, అడ్డలకోసమై, పరియెంకోసమై సానుభూతి పూర్వకమయిన అవేదన చెందండి. ఎంతగా పరితాపము చెందాలి అంటే, ఆ అవేదనవల్ల జనించిన అనేక తీవ్రతతో మీ హృదయ స్పందనం అగిపోవాలి. మీ తల తిరిగిపోయి మత్తీభ్రమించునా అనిపించాలి. అంతటి సానుభూతిపూర్వకమయిన పరితాపమును పెంపొందించుకొని, ఏమిట భగవంతుని పాదములకడ ఆర్జునమర్పణ గావింపుడు. వెంటనే అధికారము, సహాయము, అజేయమయిన శక్తి లభింపగలవు. కష్టపడి పనిచేయండి. గత పది యేండ్లుగా “కష్టించి కృషి చేయండి” అనేదే నా దీక్షావాక్యం. ఇప్పటికీ అదే మాట. “కష్టపడి పనిచేయండి” అనే చెబుతాను. అంతా నిరాశామయంగా ఉన్నపుడు ‘కష్టించి పని

చేయండి' అని చెప్పివచ్చింది. ఆకాశరంగములు ప్రసరించిన సారంభించుచున్న ఈ సమయంలో కూడా అదే మాటలు "కన్యపడి పనిచేయండి" అని మరల చెప్పుచున్నాను. నా బిడ్డలారా! దేనిని భయపడకండి.

ఉర్దూరాన్ని కల్గియుండి, అన్ని వయస్సులూ వ్యాపించండి. కృషి చేయండి. నాయకత్వము వహించి ముందుపడచే సమయమున సేవకునిగా మనలండి. విప్లవముగా నుండండి. ఒక మిత్రుని మీద మరియొక మిత్రుడు చెప్పి కొండెపు మాటల కన్నదూ చెవి యొగ్గకండి. అంతేలేని ఓర్పుని కనబరచండి. విజయం మీదే—

జాగ్రత్త! అసత్యమయిన ప్రతినిషయం గురించి, ఎంతో జాగ్రత్తగా ఉండండి. సత్యమునే అంటిపెట్టుకొని యుండండి. మనము తప్పుక గెలుపొంది తీరుతాం. కొంచెం ఆలశ్యం అయితే కావచ్చునేమోకాని, నిశ్చయంగా మనం విజయం సాధించి తీరుతాం. మీలో ప్రతి ఒక్కని భుజస్కంధాలమీదా కార్య భారం మొత్తం పూర్తిగా మోపబడి యున్న

ట్లుగా భావించి పనిచేయండి. రాగల ఏబది శతాబ్దాల భవిష్యత్కాలము మీ వయిపు నిరీక్షిస్తూ ఉంది. భారత దేశపు భావిభాగ్యోదయము మీ మీదనే ఆధారపడియుంది. పని చేయడం పాగించండి.

నా విశ్వాసము యువతరమునందే, నవ తరమునందే. నా ఉద్యమ నిర్వహణ కవసర మయిన శార్యకర్తలు వారిలో నుండియే రాగలరు. సింహములు మాదిరిగా వారు మొత్తము సమస్యను సాధింపగలరు. నేను నా ఆశయమును ప్రతిపాదించాను. ఆ ఆశయమును సాధించుటకోసమై నా జీవితాన్ని అర్పించాను. ఒక శ్రేద్ధమునుండి మరియొక శ్రేద్ధము వకు... భారత దేశము మొత్తమంతా అల్లు కొనువరకు వారు విస్తరింపగలరు.

మాతృదేశ సేవావసరమున తమ సర్వస్వమును త్యాగమొనర్చి దేశహితమునకయి స్వీయజీవితముల సాహితీ యొనర్చ సంసిద్ధులయిన యువకులు కొందరిప్పుడవసరమయ్యు యున్నారు. అట్టివారి జీవితములను తీర్చిదిద్ద

గరిగినచో నిజముగా కొంతపని జరుగుటకు అవకాశమున్నది.

పదుల మేలుకొరకై చేపినపని ఎంతదిన్న దయిననూ అది మనలోగల అంతశ్చక్రిని మేలుకొల్పును. ఇతరులకు కొద్దిపాటి ఉపకారమును ఊహించుట నయితము హృదయమున సింహులమును నెలకొల్పును. మీ అందరి దయన నాకు అత్యంత ప్రేమగలదు. కాని, పర హిత కర్మాచరణమువండు మీ రందరు ప్రాణములనర్పించుట నాశ్చర్యము. మీ రట్లు చేయుట నాకెంతో అనందదాయక మగును—

లెండు కాశ్యపులులు కందు, —

ఈ జీవిత మంతకాలము కొనసాగును? మీరీ లోకములోనికి వచ్చిన గుర్తుగా ఏదియో కొంతకార్యమును నిర్వహించిపొందు. లేనిచో, మీరును రాలిబండలకు, చెట్ల చేదులకు మధ్య గల భేదమేమి?

సరవరమున ఆపాదమ స్తవము రశోగూణ ప్రసారముగల పీఠము, సత్యమును తెలిసికొనుటకై మరణించుటకయినను మౌనదీయని ధీమదు, త్యాగ మేకవచముగ, జ్ఞానమే శర

చాలముగ భరించిన శూరుడు — అట్టి వీర్యాగ
గణ్యుని భావమే మనకీప్తడు అత్యావశ్య
కము. జీవన సంగ్రామమున ధైర్యముతో
పోరు నలుపు వీరుని శౌర్యమే మనమిప్తడు
వాంఛించువది. జీవితమును వందనోద్యాన
ముగా తలంచి ప్రేమసల్లాపములు సాగించు
ప్రేమికుని భావముతో మనకంత మాత్రము
పనిలేదు.

అర్థవిశ్వాసము నలవడుచుకొండి. మీరు
గతములో ఒకనాడు వైదిక ఋషిపుంగవు
లుగా విరాజిల్లారు. ఈనాడు మీరు మరియొక
దోషమున జన్మించారు. అంతే. మీరందరూ
మీలో అనంతమయిన శక్తిని కలిగియున్న
సంగతిని నేను విస్మయముగా - పట్టడగటి సూర్య
కాంతిని చూచినంత విస్మయముగా చూచు
చున్నాను. మీలో ఉన్న ఆ అనంతశక్తిని
గట్టి తీపండి. తెండు! తెండు! నడుములు
బిగించి, హృదయపూర్వకముగా, అర్థ సమ
ర్థులతో కార్యనిర్వహణకు దిగండి. సంపద,
కీర్తి తాత్కాలిక మయినవి. వానిలో మీ
కేమి పని? నా ఆలోచన మీకు తెలియువా?

ముక్తియో గిక్తియో అదంతా నాశు పట్టదు.
పై న నేను చెప్పిన భావములను మీ అందరి
లోను ఉద్దీపింపజేయుటే నా కర్తవ్యము.
ఒక్క మినిషిషయినా సరే, పైవిధముగా శీర్షి
దిద్దుటకై వందల వేల కావ్య రెత్తుటకయిననూ
నేను సిద్ధము.

కుమారా! మరణము అనివార్యమయినపుడు,
ఎండిన చెట్టు మ్రోడులవలెనో, రాలిబండల
వలెనో వశించిపోవుటకన్న వీరోచితముగా
మరణించుట కోరదగినదిగదా. తాత్కాలిక
మయిన ఇహలోకమున మరణమొకటి లేదు
కోకలు అధికముగా బ్రతికియున్నందున ప్రయో
జనమేమి! ఏదయిననూ పనిముట్లు ఊరక
యండి త్రుప్తపట్టి చెడిపోవుటకంటే, ఉపయో
గింపబడుచు అరగిపోయి వశించుటే మేలు.
అదేవిధముగా ఏమియు చేయక ఊరక కనిం
చుటకన్న, పడులమేలుకయి చేతనయినంత
ఏ కొద్దిపాటి సాయమయినను చేయుచు మర
ణించుటే కోరదగినది.

శరీరములో చేపలేక, హృదయమున
నుత్సాహము తూన్యమై, మెదడులో స్వతంత్ర

అలోచన మృగ్యమై - వీరు - ఈ విద్వేషమాంస
 పిండములు ఏమీ చేయగలరు! అట్టి వీరిని
 ఉత్తేజపరచి, వారిలో జీవచైతన్యమును
 తోటికింపజేయవలెనని నా సంకల్పము. ఈ
 పనికై నేను నా జీవితము సంకీర్తయొనర్చినాను.
 పైదిక మంత్రములలో గల అమోఘ కర్తృ
 బ్యారా నేను వానిని మేలుకొలిపెదను. "లెండు,
 మేల్కొనుడు - ఉత్తిష్ఠత, జాగ్రత" అను
 భయరహిత సందేశమును వారికి చాటి చెప్పు
 టనే నేను జన్మించినాను. ఈ నా కృషిలో
 విూరందయా తోడ్పడండి.

సంఖ్యాలలము లెక్కలోనిదికాదు. సంపద
 గానీ వాచిత్ర్యముగానీ లెక్కచేయవలసిన పని
 లేదు. ఈ ప్రపంచమును క్రొక్కదలించుటకు
 ఒక కొద్దిమంది మాత్రమురాలు. అయితే
 వారు త్రికరణశుద్ధిగా ఏకమయి పనిచేయాలి.
 ఈ దృఢవిశ్వాసము నెవ్వడును మరువకు. ప్రతి
 ఘటన యెంత యెక్కువగానున్న అంతమందిది.
 గతికి నిరోధమే గనుక లేకున్నచో పదికంత
 తీరవడి కలుగునా! ఒక విషయం ఎంత విషా
 త్నముగా నుండిన, ఎంత శ్రేష్ఠతరమయిన

అంతగా ప్రతికూలతను అది ప్రారంభదశలో ఎదురుకొనవలసి యుండును. ప్రతికూలతయే కార్యసాఫల్యతను సూచించునది.

మెప్పుడలరానీ, రాకపోనీ, ఈ యువకులను ఒక వ్యవస్థగా రూపొందించుటకే నేను జన్మించాను. వీరేశాదు, ప్రతి పట్టణంలోనూ ఇంకను వందలాదిగా యువకులు నాతోడే నేను చెప్పినట్లు చేయుటకు సంసిద్ధులయి యున్నారు. వారినందరిని అనివార్య తరంగాల వలె భారతదేశం అంతటా పంపిస్తాను. వారి బ్యాచా ఉపకాంతిని, నైతికత్వమును, మతమును, విద్యను - వీటిని, అధిపతియేలు దళితులు అయిన దీనుల ఇంటివాటిటకు గొనిపోయి అందజేసెదను. ఈ పనిని నేను వెరచేర్చిరేదను. లేదా నా ప్రాణములవయినను విడచెదను.

మీరు నిజముగా నా బిడ్డలే అయినచో దేనికిని మీరు భయము చెందరు. వీటియను మిమ్ములను అడ్డగింపజాలదు. మీరు పింహముల వలెనుండురు. మనము మన మాతృదేశమును, యావత్ప్రపంచమును జాగృతం చేయాలి. —

తమ పనిని సాధించుటకై అవసరమయిన వచో అగ్నిలో దుముకుటకయినమానా చిద్దలు సంసిద్ధులయ్యాయుండాలి.

ఓ నా భారతదేశమా! నీ సతీత్వాదర్శము నీర, సావిత్రి, దమయంతి, అని మునువకు. నీ పూజలందుకొను దైవము - సర్వసంగపరిత్యాగియు, యశులకెల్ల యరీశ్వరుడు నయిన శంకరుడు - ఉమాపతి, అను మాట మునువకు. నీ వివాహము, నీ సంపద, నీ శత్రుత్వము - ఇవన్నియు విషయ ముఖము లనుభవించుటకు కాదనియు మరచిపోకు, దేశమాత యజ్ఞవేదికకై ఆశుతి అగుటకే నీవు జన్మించితివని మునువకు.

నిన్ను దళిత జాతులు, అజ్ఞానులు, దరిద్రులు, నిరక్షరాస్యులు, చెప్పలు కృత్రిమివారు, విధియాద్యేడివారు..... వీరంతా నీ రక్షమాంశములే, నీ సహోదరులే అని మునువకు.

స్వేగువ్యాధిగాని, జ్వరముగాని. ఎచ్చ పెచ్చట సంభవించునో, ఎచ్చ పెచ్చట ప్రజలు అపదలపాలయి బాధపడుచుండునో అట్టి రోపులకు మారందరూపోయి వారిని ఆదుకోవండి. ఆ ప్రయత్నమున మారొక వేళ మరణించవచ్చును.

అయినచేయి! ప్రతి దినమును శూద్రజీవకముల
మాదిరిగా మివలె నెందరెందరు పుట్టుటలేదు,
చచ్చుటలేదు! దానివలన ఈ మహాప్రపంచ
మున మార్పు ఏమయిన సంభవించినదా! మర
గాము తప్పదు. కాని ఒక మహోన్నత అదర్శ
మును గైకొని దానికొరకై ప్రయత్నించుచు
మరలించుట. ఒక ఉన్నత అదర్శమువలె పని
చేయుచు మరగించుట శ్రేయస్కరము.

బయటనుండి వచ్చు విదేశీ సహాయముపై
నీ వెంట్రూత్రం ఆధారపడకూడదు. వ్యక్తుల
మాదిరిగానే, దేశములు కూడా తమకు తామే
సహాయ మొనర్చుకోవాలి. ఇదే నిజమయిన
దేశభక్తి, ఒక దేశమట్లు స్వయముగా అభి
వృద్ధి చెందజాలకున్నచో, దానికి తగిన సమయం
ఇంకా రాలేదని అర్థం. తగిన సమయం వచ్చే
వరకు ఆ దేశం వేరయిందక తప్పదు.

నీలో ఊపిరి యున్నంతవరకు పనిచేస్తూనే
ఉండు. నీ వెంట తోడుగా నే నున్నాను. నేను
మరగించిన పిమ్మట నా ఆత్మ నీతో కలసి పని
చేస్తుంది. ఈ జీవితం వస్తుంది, పోతుంది.
సంపద, కీర్తి, సుఖభోగములు — ఇవి మూడు

నాళ్ళ ముచ్చటలే. ప్రపంచమున కొట్టుమిట్టాడు
 ఒక శుద్రకీటకమువలె చచ్చుటకన్న, సత్యము
 దుపదేశించుచు విధినిర్వహణగా క్షేత్రరంగమున
 ప్రాణములు విడుదుట ఎంతో మంచిది. సాగి
 పొమ్ము! ముందుకు సాగిపొమ్ము!

9. ఇతర ప్రబోధములు

వ్యాకుల పదవద్దు. పెనుగాలి కాకికెచ్చి
 రగులునది పెద్ద చెట్టునకే. చిడుగులను కడు
 ల్బుల నిప్పును మరింతగా రగులునట్లు చేయును.
 నెత్తిమీద చెచ్చి తగిలిన పాము బుప్పుమని
 పడగ నెత్తును — ఇట్లే మిగిలినవియు. హృద
 యము వేదనాభరిత మయినపుడు; విచారపు
 తుఘాను అన్నివయపులా విజృంభించినపుడు;
 ఇక వెలుగు కనిపించు ననది అకే ఆడుగంటి
 పోయినపుడు; అకేయును దైర్యమును చాచా
 పుగా శూన్యమయిపోయినపుడు — అ ఆధ్యా
 త్మిక పెనుతుఘాను మధ్యమున లోపలనుండి
 బ్రహ్మముయొక్క ప్రకాశము తళుక్కుమని
 మెరయును. సుఖపంపదలలో పుట్టిపెరిగి, హంస
 మూలికాతల్పమున శయనించుచు, ఎన్నడును
 ఒక్క కన్నటిచుక్కవయినను కార్చి యెదు
 గని వాడెవడయినను, గొప్పవాడయినాడా!

అట్టివాడు ఎవడయినను లోనున్న బ్రహ్మమును అవిష్కరించెనా?

హృదయమునకును బుద్ధికిని మధ్య సంఘర్షణము సంభవించినపుడు హృదయము చూపించు మార్గమునే అనుసరింపరగును, ఎందుచేత ననగా మేధాశక్తి ఒక్క హేతువాద స్థాయిని మూత్రమే కల్గియున్నది. అస్థాయినిమించి అది చాటిపోవాలదు. బుద్ధివైభవము ఏనాటికిని అందుకొనలేని ఉన్నత స్థాయికి హృదయము కొనిపోగలదు. హృదయము ధీశక్తిని అధిగమించిపోయి, బ్రహ్మజ్ఞాన ప్రేరణమును కూడ చేర్చగలదు.

హృదయము గలవారికి లభించునది పెన్న. కాగా బుద్ధిశీలురగుమిగులునదిమజ్జగమూత్రమే.

మనమందరము స్వాయత్తనమై మెలిగెదము గాక. ఆచర్యము పనుసరించి మనము ప్రవర్తించువలని పక్షమున మనము మన బలహీనతను అంగీకరించెదము గాక. అంతేగాని, ఆచర్యమును మూత్రము పతనము చెందనీయవలదు. ఎవరయినగానీ, ఆచర్యమును దిగజార్చనీయదగదు.

అపర్యమునుండి సత్యమునకు గాక మానవ జాతి సత్యమునుండి సత్యమునకు మూత్రమే పయనించుచున్నదని నీవు తప్పక గుర్తుంచు కొనవలెను. దీనినే, నీకు మరింతగా చెప్పు నట్లు చెప్పవలసి వచ్చినచో—మానవజాతి క్రింది అంతస్తులో నున్న సత్యమునుండి ఉన్నత స్థాయికి చేరిన సత్యమునకు పయనించుచున్న దని చెప్పవచ్చును. (అంతేకాని, అపర్యము నుండి మూత్రము ఎన్నడును బయటపడకుట లేదు.) అపర్యమునుండి సత్యమునకు మూత్రము ఎప్పుడును మానవజాతి పయనించుటలేదు.

జీవియొక్క స్థాయి అధమతరమయిన కొలదీ విషయ సుఖములలో ఆ జీవిపొందు ఆనందము అధికతరముగా నుండును. కుక్కగాని లేచా తోడేలుగాని తన ఆహారమును ఆరగించు వంతటి ముక్కువతో ఏ కొద్దిమంది మూత్రమో మానవులు ఆహారమును ఆస్వాదించగలరు. కానీ, ఆ కుక్క లేక తోడేలుయొక్క ఆనందానుభవము లిష్టియు వహింపుముగా చాని యింద్రియములను మూత్రమే చేరిన వగు చున్నవి. అన్ని జాతులయందును, అధమ తర

గతి మానవులు ఇంద్రియ సుఖములందే ఆనందము ననుభవించుదురు. విద్యావంతులు, సంస్కారపరులు అయినవారు మాత్రము భారతలోను, వేదాంతము నందును, కళలలోనూ, శాస్త్రములందును ఆనందానుభూతిని పొందుదురు. ఆధ్యాత్మికత ఇంతకన్నను ఉన్నత స్థాయికి చేరినది.

బుద్ధుడు, క్రీస్తువంటి మహనీయుల చరిత్రయే ఈ ప్రపంచ చరిత్ర. విహ్నుములు, సంఘరహితులు అయినవారు ప్రపంచ సంతోమమునకు అధికముగా పోషకులుండరు.

చేపట్టిన ప్రతి పనియందును విజయమునగుచున్న ప్రతి వ్యక్తిని పెనుక తోడుగా, ఎచ్చటనో అచ్చట అద్భుతమయిన చిత్తశుద్ధియు, అద్భుతమయిన విజయశియును ఉండిరీరవలెను. వాని శీవితమున అసాధారణ విజయమునకు కారణమిదియే. అతడు పరిపూర్ణముగా స్వార్థరహితుడు కాకపోవచ్చును కాని, అతడా లక్ష్మ్యమునకు మొగ్గు చూపుచున్నాడు. అతడే సంపూర్ణముగా స్వార్థరహితుడయి యుండినయెడల, అతని విజయము బుద్ధునియెక్క-

లేదా శ్రీ సుయొక్క విజయమంతటిదే అయి యుండెడిది. ఎక్కడయినను విస్వార్థత అనుచాని పరిమాణ తీవ్రత కార్యసాఫల్యతా తీవ్రతను నిర్ణయించునదై యుండును.

సత్యము, ఓవివ్రత, స్వాత్మహాసిత్యము — అమనవి ఎచ్చట ప్రవర్తిల్లునో అచ్చట సృష్టిలోని ఏ కక్తియు ఈ సద్గుణములు కల్గియున్నవానిని సఖింపచేయజాలదు. ఈ ఉపకరణములను కల్గియున్న వ్యక్తి సమస్త విశ్వము తన నెదిరించినను ప్రతిఘటించి నిలుచుటకు సమర్థుడగును.

పాగిపాగుడు! నుండని పని ఏదయినను చేసి యున్నట్లుగా మీరు తోచినయెడల, అట్టి సంపర్కమున మీరు వెనుదిరిగి చూడకుడు. ఇంగుతుమునుపు మీరే ఆ పాగజాల్లను చేసియుండి నిచో ఈనాడు మీరు ఈ స్థితిలో ఉండియుండగలరని మీరు విశ్వసించెదరా? అందుచే మీ పాగి జాల్లను మెచ్చుకోండి. ఆ పాగజాల్ల మీ పాలిట ప్రచ్ఛన్న అదృష్ట దేవతలు. కష్టమును మెచ్చుకోండి. సుఖమును మెచ్చుకోండి. మీ పరిస్థితి ఎట్టిదైవమా కష్టమయినను సుఖమయి

నను దానిని సరకు చేయకండి. మీ అవర్స
మును మాత్రము వదలకుండా అంటిచ్చుకొని
యుండండి, సాగిపొందు. ముందుకు సాగి
పొందు!

పరులకు మించిని గావించుటే పుణ్యము
(ధర్మము), పరులకు హానిగావించుటే పాపము.
బలము, బాధుషము పుణ్యము; బలహీనత పిరికి
తనము పాపము. తన కాళ్ళపై తాను నిలబడి
స్వతంత్రముగా మనుగడ సాగించుట పుణ్యము,
ఇతరులపై ఆధారపడి జీవించుట పాపము. ఇత
రులను ప్రేమించుట పుణ్యము; ద్వేషించుట
పాపము. భగవంతునియందు, తన అత్తయందు
గల నమ్మకమే, పుణ్యము, సంకేహమే
పాపము. ఏకత్వమును గురించిన జ్ఞానమే
పుణ్యము, భిన్నత్వమును చూచుట పాపము.

ఈ ఆధునిక కాలమున ఏ వ్యక్తి అయినను
మోజెవ్ నుగాని, బుద్ధునిగాని, క్రీస్తునుగాని
ఉదహరించినచో అతడు పరిహాసాస్పదుడగు
చున్నాడు. కాని, ఆ వ్యక్తియే హాక్సలే,
యెడార్, డార్విన్ వంటివారి పేర్లను ఉదహ
రించినంతనే, వారి పేర్లను ఉచ్చరించినంత

మాత్రముననే - చాలు - మరి నోరెత్తక అందఁ
ఁడును ఆమోదించుడు. “నాకేలే ఇట్లన్నాడు”
అని ఉటంకించిన చాలును. చాలమందికి అది
పరమసత్యమే. నిజముగా మనము అంధవిశ్వా
సాలను అశీతముగా ఉన్నాము!! మొదట
నుదాహరించినది మతపరమయిన అంధవిశ్వా
సము కాగా, ఇది శాస్త్రపరమయిన మూఢ
విశ్వాసము. మొదటి విశ్వాసమువలన జీవన
ప్రదములయిన ఆధ్యాత్మిక ధానములు వల్ల
విరిగినవి. కాగా, ఈ అధునిక గ్రుడ్డినమ్మక
ముల కారణముగా లోకమోహములు ప్రబలు
చున్నవి. మొదటిది వైచారాధనము కాగా,
ఇది హేయమయిన ధనము, కీర్తి, ప్రశస్తి,
అధికారముల ఆరాధనము. ఇదే ఈ రెండు
రకముల విశ్వాసముల మధ్యగల భేదము.

ఈ భూమి మీద నిజమయిన సమత్వము
ఇంతవరకెన్నడును ఉండి యుండలేదు. ఇక
నెన్నడును ఉండదు. ఇక్కడ మనం అందరం
సమానముగా ఉండుట యెట్లు సమకూడును?
సాధింపజాలని ఈరకపు సమత్వము మరణమే
యగును. — మనిషికి మనిషికి మధ్యయున్న భేద

మును కలుగ చేయించున్నది ఏది? బుద్ధి వైభవములోని తేడాయే ఎక్కువగా ఈ భేదమునకు కారణమగుచున్నది. మనముండా సమానమైన తెలివితేటలతో జన్మించిన మన పిచ్చివాడు మనతో మరియెవ్వడును ఈ లోకాలలో అనడు.

ఉన్నతమయిన ఆదర్శభావములను ప్రతి మానవుని ఇంటి గుమ్మము వద్దకును గొనిపోవగల వ్యవస్థను కార్యరంగమున ఆరంభము చేయవలెను — ఇదే వా జీవితమునంతా నిండి యున్న ఒక. అట్లు ఉన్నతమయిన భావములు తమముంగిట అందజేయబడిన పిమ్మట, స్త్రీ పురుషులు ఎవరికి వారే వారి భవిష్యత్తును నిర్ణయించుకొను సవకాశమును ఈయవలెను. మనపూర్వీకులు, అవ్యతేకములవారు, జీవితమునకు సంబంధించి అత్యంత ముఖ్యమయిన సమస్యల విషయమై ఏమేమి ఆభిప్రాయములను కలిగియుండినో వారిని (ప్రజలను) తెలిసికొనవలెను. ముఖ్యముగా, ఈవారు ఇతరులు ఏమిచేయించున్నారో చూచిన పిమ్మట వారిని ఒక నిర్ణయమునకు రానిండు. రాసాయనిక ద్రవ్యములను ఒకచోట చేర్చుటయే మనము

చేయవలసిన పని. అటు విన్నట్లు ప్రకృతియే తన నియమముల ననుసరించి స్వల్పకేరణమును గాదించును. కష్టించి పనిచేయండి. నిరాసముగా పనిచేయండి — “అనపామాయ్యమును చారి మరెమునకు ఈవి యొనర్చకుండా సముద్ధరించుట” అను వాచర్యమును మీ ముందుంచుకొని కృషి చేయండి.

జనావీశము విన్ను పొగడనీ లేదా తెగడనీ; అదృష్టము నీకు అనుకూలముగానీ లేదా ప్రతికూలించనీ; నీ శరీరము ఈ రోజీ నమసిపోనీ లేదా ఒక యుగము గడచిన పిమ్మట నశింపనీ; సత్యమార్గమునుండి నీ వెన్నడును మరలకుండ చూచుకో. శాంతి యనెడి శేవుని చేతులకు ముందుగా ఎన్నియో తుఘానులను, అలల కల్లోలమును చాటువలసియున్నది. ఒక మనిషి ఎంతటి ఉన్నతతర స్థితిని చేరికొనిన, అతడంతటి వీరైతరమయిన కఠినపరీక్షలను అధిగమించి యుండవలెను.

నీచమయిన జన్మల మపయోగించుట ద్వారా ఈ ప్రపంచమున గొప్పపని ఏదియును సాధింప బడదని వా ద్యధవిశ్వాసము.

నేను నాజీవితమున ఈ విషయమును గను
వించి యున్నాను, — ఎవడయితే తనను గురించి
అతిక్రమముగా ప్రవర్తించునో అట్టివాడు అడు
గడుగునా అపాయముల పాలగుచు నేయుండును.
గౌరవము మర్యాదయు పోవునది ఎవడయితే
భయపడుచుండునో అట్టివాడు అవమానమును
మాత్రమే పొందుచుండును. ఎవడయితే
ఎల్లప్పుడును నవ్వుచును గురించి భయపడు
చుండునో అట్టివాడెప్పుడును నవ్వుపోవుచునే
యుండును.

నా జీవితమున ఏలక్ష్యమును సాధింపవలెనో
అది నాకు తెలియును. ఉత్కటముయిన సంకు
చిత కేశాభిమానము నాకు లేదు. నేను ప్రపంచ
మంతటికి ఎట్లు చెందియున్నానో అదేవిధముగా
భారతదేశమునకును చెందియున్నాను.

... విద్యావంతులయిన హిందువులలో
మాత్రమే కనుగొనగల్గిన; కులవిభేదభావపూరి
తులు, అంధవిశ్వాసయుతులు, దయాహీనులు,
వంచకులు, నాస్తికులు, విరికిపందలు అయిన
వారిమధ్యలో జీవించి నమసిపోవుటకే నేను
చన్నిందిరినది నీవు భావించుచున్నావా? విరికి

తనమనిన నాకు పరమ ద్వేషము. అసహ్యము: విరిగిపండ్లతోగాని, అర్థరహితపు రాజకీయపు చెత్తతోగాని నాకేమియు పనిలేదు. ఏ రాజకీయములుండును నాకు సమ్మతములేదు. దైవము సత్యము - ఇవే, ప్రపంచమునగల రాజకీయములు, మిగిలినదంతా వశ్యచెత్త.

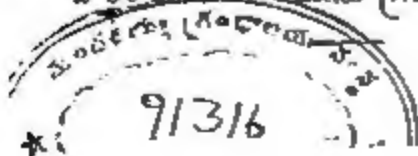
ఆత్మతత్వమును అన్వేషించు జీవిత విధానములో నాకు అనందము కలుగనంతమాత్రమున; ఇంద్రియవిషయ సుఖములతో కూడిన జీవితమున సంతృప్తికొరకై నేను వెదుకులాడవలెనా? అమృతమును పొందలేనంత మాత్రమున, నేను మురికినీటిని త్రాగుటకు దిగజారిపోవలయునా?

పరమ పాపమదయిన పవిత్రాత్ముడవే నీవు. ఉత్తిష్ఠత జాగృత. ఓ మహాశక్తి సమోపేతా! ఈ నిద్ర నీకు తగదు లెమ్ము. మేల్కొనుము. నీది తగదు. దుర్బలుడనని దుఃఖితుడనని నీవు భావించుకొనకుము. సర్వశక్తిమంతా లెమ్ము, మేల్కొనుము. నీ సహజ స్వభావమును ప్రకటన మొనర్పుము. నిన్ను నీవు పాపివిగా భావించుకొనుట అనుచితము, నిన్ను

నీవు దుర్బలుడవుగా భావించుటయు అనుచితమే. ఈ సంగతిని ప్రపంచమునకు చాటి చెప్పుము నీకు నీవు ఎరుక పరచుకొనుము. అందువల్ల ఆచరణాత్మకముగా ఎట్టి ఫలితము ఒనగూడునో గమనింపుము; విద్యుత్ ద్వేగముతో కదులెత్తమును ఎట్లు ఆవిర్భవించునో భరింపుము, నమస్తమును ఎట్లు మార్పు చెందుచున్నదో గుర్తించుము. జానినే మానవకోటికి బోధించుము. వారి సామర్థ్యమును వారి తెలియజెప్పుము.

నా ఆశయు, విశ్వాసమును నీ వంటివారి పయిననే ఆధారపడియున్నవి. నా మాటలలోని యధార్థత త్వమును సరిగా అర్థముగావించుకో, ఆ మాటల వెలుగులో ఆ వెలుగు ఆధారముగా నీవు కార్యోన్ముఖుడవుగమ్ము.

నీకు చాలినంతగా సలహా ఇచ్చియున్నాను. అందులో ఒకింత అయినను ప్రస్తుతము ఆచరణమున చేసి చూపించుము. (అట్లు చేయుట ద్వారా) నా పలుకులను నీవు ఆలకించుట సారకమేనని బోధమును గ్రహింపవిమ్ము.

ISBN 81-7120-045-1

Bharata Jatiki Na Mitava

Rs. 6-00